

[illegible]

[illegible]

و لطیف بود و آنکه ملاحظه است تری و نام در این یکسان یا یکسره که گندم اوقات رسیده و گوشت گوسفند و
 مرغ و اسب آن که بخت باشد مردم، سه روزه در این روزها که گندم یکسره است انگور و انجیر رسیده
 بریده و ناله گلی دار و صغری مراب و اورو سنجین آب خوره تهنت لیمو مثل آن میاید و هرگاه در
 بهار سبک بدن صله بدید آید رود و مرغ مایه که لطیف که آسان بود و هرگاه از عدا روده ای چیزی خورد
 بود مثل کدو و سبزی و ماسه آن وقت از جای رگد و یو دینه از غلبه آب مایه خورد و اگر طعام غلیظ مثل سر
 یا کچ و ماهی نظیر خورده شود چیزی مثل انگانه سرکه و یار و حر دل و تیرس سنجین خورد و طعام همیشه در
 بسبب میل میاید و چون تهت بدید آید به شتوت راستی و در طعام خوردن حر مایه خورد و به میل طعام نانی
 در دست از طعام مایه دارد اگر گنده گران شود و عدا جواب گوشت خورد و غیره بواق بود و در خوردن بهار سبک
 مایه داشت مرغ لطیف تر و بار که بود اول آنرا خورد و بعد از راست مرغ و شیر و ماهی تازه و ماسه آن میاید خورد
 که در صده که مته تاه گردد و از صای میاید و در کار حاطه بدو لید کند و موجب بیماری گردد و طعام حلف خوردن
 یک مجلس یار مایه و بهترین طعام خوردن گشت که در روز سه نوبت خورد یک نوبت در صبح و یک نوبت در
 روز و در روز و در ماهیتین و جدا و در ماهی گرم را ماسه است که مایه و چند لقمه ماهی تهنت لیمو آب خوره و تهنت
 بخورد تا صفر و ساکن شود و هرگاه معلوم شد که طعام مایه گشت رود و مده و رود و بار از آن یال یکدیگر و چون بعد
 از طعام خواب شتولی خواب بود و مالی تر تا مایه خورد تا قوت خاد طعام را مایه کند و یاره راه مایه شتولی مایه
 رت تا طعام از مده رود و پس تحسید و هرگاه ریاضت گشت که قوت با صمه ضعیف گردد و چنین مردم از طعام
 لطیف و کمتر مایه خورد و صغری مرغ عدا سرد و تر مایه خورد و چون قلیه کدو و آتش و خوره و عدائی خورده
 سودار مایه شتور مایه گشت مره از مرغ و گوسفند و کنگ لطافه از حبیبی و بره و صغر کدو و طعمی مرغ را
 تکیه سبک اگر بر دهن ریت یار و دهن خوردن بریان سار مایه ادلی عدا را گوشت مرغ در دهن و پیو مایه ادلی
 تهنتی بهتر کار دارد و عدا ی علیقاوت نیتن به و الوای بسیار در یک نوبت مایه خورد و هرگاه مده سحر و
 عاجز آید و در صبح یک لیمو و یک نوبت احتیاز مایه کرد و عدا چنگ چون ارول و کادوس مکت سود و در
 شتوت طعام سرد و لولن سوره تاه کد عدا ی حبیب مده را ضعیف، شتوت طعام رائل کند که گران
 و عدا سرد سستی و گران که تر سبب اعراض میری بدید آید و عدا ی شتور و بر حتم را ران دارد بسیار
 ران از عدا است که در یک دوره یک نوبت بهم مایه خورد و چون دود و خوره و سبج و سرکه و کدو تر و در
 یار و دهن و تیر و صغری و ماهی تازه، انجیر و یک مجلس شتوت مایه خورد که نیم بود و بهن و در صبح از مایه های سبک
 مایه خورد و در صبح و یار کجا خورد و گوشت بریان که از تور بر آید و شتوت مایه خورد و اگر پیوسته شتوت مایه خورد

ماں مادہ تسلیل ماید اگر تری تکی ریس آب خوردہ شود و تسکی ریادت کرد و آستان دماں تر و جسم او
تسکی را بر طرف سار و فصل مشتمم در دس تراب در دس الاسلام حرام است و در مطہای دیگر مصالح و
طبیایں در کسب سود و ریایں آورده و بعضی مردم اراہل الاسلام سمعت آن طلب میدارد اراہل کما بطریق ملت و
شرط آنست کہ سمعت و معرفت آن یاد کرده شود و منع تراب کہ مراح و حرارت آن مناسب حرارت سر و
میدارد و طعام یک گوارد و حلقہا بعضی را در بعضی ماسہال و عرق دینی دفع کند و ہر کس آب خورد و ثبات دارد
خون ک آن بدر دواں منہم او با قسطن حرارت مغیری و فوت اداہای ضعیف شود حلقہا در تن سادہ ہما
نولولکہ اگر خوردن اوروی را فرورد و قوت روح و اداہای مدہد و مصلح و سدہ کساید و عداہمتش
رسانا و ما قدر اسود دارد و حوائک در دست ریز برای سر و قتل فیوض عسره مار دارد و در کرم گریہ را سرب گرم
زودہ آرام دہد و این سمع آن قاتل است کہ امراض کند ما دہر خوردن اگر سیار خورد و اداہر گاہ ہر اداہر سمعت مدہد ہما
سرب و حرارت مغیری را سمعت کند قوت با صمدہ عاریہ عاجز کند و ہر گاہ امراض کند ہم ما تہ کہ معاشا در حوائستنی
آنک شود موجب سکتہ و صرع و سرسام و جنون و تنہای مخمر و ہدیایں و اسفقا و نفوس انواع علما اگر در دست را
فرق و سفید گرم مراح را موائق ماسد و ترائق دقوی را ماسد و طوطا تاید و سراسیہ عداہتین ہر و حرارتش
را سرب را در کمر ماسد و ترائق بمانی لطیف جوشد و خوش کعم حقائق عشی را تاید و ترائق خوش طعمی را را
ارد و ترائق تیریں تن افرہ کند و سدہ تولد کند و کمر و سیر را ریایں ارد و سرات طخ رود و ہم شود و سدہ و کتاید
بق رود و ست کند و ترائق عیطر حلاف آن تائد و اسراب خام سستی ہوتیاری ارد و ترائق ترائق تایدہ
طخ ماسد ہر سیاری اردی در دما را و قوی بود و اکیہ تیریں ما تدر لگ سگتا تہ ما تہ کہ با استفا کتد و سرب
ہر را حرارت و طوطا کتد و قلع کند و اراہیہ اگر کتد و سرج و کا ورس حیدہ و عسره سارہد سمعت ترائق ہر و
ماع مثلی کند و ترائق کہہ حکم دارد و ما رسیدہ مکر را ریایں ارد و کاہی اسہال کندی ارد و مخدر اداہای ترائق
یہ جود مثل الشفہ غورہ و در دیک ہر ساق ماسد آن لعل اما رو لمیو و مایہ کہ ترائق دسرا رد نقل آبی و اما ہر کس
در میاہ ہر و سدہ مدح اندک آب سرد ماید جود تا قوت ترائق دماغ مارد و دآرا کہ مدہ ضعیف و کرم بود نقل
نکالاس آبی ترش تاید و اگر مدہ سرد بود لعل قرض و سدات گوارش کمیونی و اگر غلیظ فی آرد نقل بریرہ و یکس
یست کہ بر سفال سستہ بود و ترائق ساد و ماع و حصہا را ریایں ارد و تسخ ارد و حرج اعل کند و ترائق اتر
ستی دائم مکر و دماغ را تادہ کند و ہم سکتہ و مکر معاشا بود و ترائق کدک یا رسیدہ را ریایں کند و اگر مکر تاید سیر و
دع ترش خورد و کا نور و صدل بوی کند و سکر کہ در و عن گل سیر ہمد رود و راستی ہست ما رسد کسی کہ خواہد کہ
رودست شود تا حراحتی علاج کند سیر را صبح و یوست و سیر و روح بہ آب پزند تا آب سبوح شود یاں آب

باستراب یا میردواشته و ماغودحام در ستراب است که دوصاب نموده و سد رود دست کرد فصل
 به ششم در تدریج جواب و میداری هر قتی از برای خواب آرمایان باشد که طعام ارم نموده گشته مانند و بر عهد
 حال جنس لاغری کند و خواب رود یاری از دمل بر له جانحه در رستمان و مقوت شهوت آرزو ریان کاریس
 جیری مراح سرد را خواب یار نمود و کسی که روز حادث کند خواب دارد تدریج آرمایان را گرد و خواب روی بخاست
 خواب سناست و روی را در دسارد و وقت حشمت اول بر یملون است که یوان تکیه کند پس این پهلوی چپ را
 نماید و سکرامل منور گرم دارد و اگر ترکم صید عدا ربیک بهضم شود ریت مکیه نموده ریان را دست که مکتوب
 که از دمل رشت می آید بسته شود ایچ ردامع مامد کالوس پس صبح و سکنه نولد کند و بخوابی شب معمر
 را کم کند و قوت را ضعیف کند و خواب نامد و ریان ارد بجهت آنکه عدا این شب بهضم شده صده حالی باشد و او را
 چون معتدل و آوار آب و درجت و مالیدن بسیار و ستراب مخرج خواب که دو اگر خواباید و درجت یا نگذار
 که مکیه که بهضم را بوشند و طراف او سرد و میتس الجماعتی کات تا بخرج و اسامه بخواند مقدار که طول شود پس
 یکبار میتس بر صرد و در حال تحید و روتسانی متبع بر دارد فصل بهضم در تدریج حرکت و سکون باید دانست
 که سبب حرکت اندامهای مردم کم شود و حرارت غیری را فرورد در میابد و آن حرکت را ریاضت گویند
 ریاضت در تدریج بدسی کلی و اصلی بر رک بود و فعلی که از عدا می رود رمانده و تحلیل خرج میشود و بهترین ثانی جهت
 ریاضت آنوقت بود که طعام روز بهضم یافته و طبع احانت کرده سخت که ریاضت متحول خواهد بود اما چهار
 مالمند و تدریج محکم مالمند پس ریاضت متحول شود این لیدن را استعدا گویند و چون ریاضت خارج شود
 مالمند و در میان این لیدن دوم جید مالمند چهار مالمند و سارد و نفس نگا بدارد مقدار که تواند تا اگر
 فصلنامه دفع شود و طبعیان این مالمند را استعدا گویند و ریاضت آمندار که در مکیه می فروخته شود
 چون حق آمدن گیر و در ریاضت مالمند و در حالت گر سگی ریان دارد و الواح مالمند چهار است
 قروچی و قمدوی و درمی دستی قروچی حیا باشد که اگر دست روی بدهد یا حرکتی کند الم یا در حیا که از قرح
 و سبب آن فصلنامه تدریج قیق بسیار که از دمل و عدا ریت لره تولد کند علاج مالمند و عن ثوره و شدت جود
 و حمام و آب اس و عدا لطیف و مانگی تمددی آنست که در اندامهای استلا و قمد و کشیدن و حرارتی
 می یابد در رگهای و سبب آن فصلنامه تدریج و یا مادی در صلیه علاج حمام و در سببها و آسرن عدا
 لطیف و مانگی درمی آنست که رگهای حلی بود و چون دست رو بهد المی یابد علاج اگر درم بود
 استلا و استعراج و اگر حرارت بود سترها خشک و الم آسرا گرماه و در عن مالمند و آسرن سکیس و سبب
 دستی آنست که در اندامهای حشی یابد و سبب آن عرق بسیار در ریه و گرم سفر و یکی رسیده باشد و کم خورد

در دوره علاج حمام و آبریز و روغنهای الیون مثل دانه و عصاره مرغان و یا فلفل سیاه و زنجبیل و زردچوبه و داروی مسهل دیره مردم تندرست و گوشت و حبس امدام و علاه و کسکه گوشت عسلهای شکر و ادویه بود و آنکه بجای حرف سین گوید یا چمد کرده را سهیل مناسب بود خاصه در بوی گرم و قصد و حجامت کند بکسر و در کفی مانند که حایر و آفته اند آبریان و ساقه در بوی گرم و حیل ریاب دارد و کسکه می بکشی و می درل با تندی دارد قوت احتار را ضعیف سازد و کسکه دارد و خوردن عادت ندارد طبیعت او را دارد و بدین و اگر جاریه مانند داروی مناسب حطی که دفع نماید بود و در وید و ریش از دار و حلا می نماید و می آر و کتاده و حطی بختی شود و داروی سهل باید که بسیار تیرین نماند تا معده از اندام سار در کار و قوی بود و میل را که در کار آید حواس و کار را قوی بود و اگر تحسید دارد و ضعیف بود فعل و اکثر شود و کار خوش کند و آب گرم کند و در قوت او را ضعیف کند پس از قوت او را قوی و در معده حل شده کار کند تا در کار تمام کند طعام و تندرست باید خورد اگر معده گرم بود و تیرین دارد و حلا تا چند نفعه آن تندرست خورد و اگر ضعیف است بهال حاجت آید اگر ای طعم گرم بود و این فصد کند و اگر حطی طعمی سهیل خورد و در اگر کار کند و بی آرام کرد و در و در انحصار پیدا آید تا به حقه یا گلک گرم بدو نماید و آب سیب و عقیان سنگد و در و در کار می آید و عصاره خوردن دارد و بخامد و بوی نماید و اگر اجازت نکند چاکش و معده ناک شود دیگر دارد و خورد وید و حمام در آنکه تا عرق کند و ماده میل بکشد و معده دارد و از اعراض جملع و شادی معطر خوش را نگاه دارد و چون دارد و خارج شود طعمی را تخم ریجانی و صمغ اوی و مستدل مزاج را اسسول بجا عرق و قند و اگر در کار بسیار کند تیر تیره و بهید تا تیرینی قوت دارد و در و در اگر سرخ بختی شود و اسسول بروغن گل جبرس کرده و آب سرد و بهید و اگر تخم لسان محل در تیر بخوتامد و بهید در حال بهید و اگر تیر شود اسسول و گل رسی و صمغ عربی با تندرستی آلی و حلا لاسن تراب ماروق و اسسول دارد و اطراف در و عطر آید و در ملوک اهل تعم و کسالی که دارد دستور قوامد خورد تیر لطیف باید که در دارد و بهید و حلا تندرست و حلا مناسب است افتراع علم و صمغ اسود و بخت قوت باید نمود و این حطوح خدا و در لر اسود دارد و بهید و حلا بهید و حلا سوس برانده ده دم در یک کاسه آب بیزد تا بیکان صاف سازد و دست درم تیر حلا در و حل کرده تندرست بود و فصل بلز و هم در تیرینی کسی که در سید ملت است و سید سنگ را گوشت بر بهید و گردن او حمره بر آید و دماغ و انحصار ضعیف مانند می باید کرد و کسکه بسیار در بهید و داروی سهل آلی ترانی بود و صحت تی است که معده را پاک کند و میل طعام بدید آید و بر قان و عسته و علاج و لقرن مالچو لیا و فواق را اسود دارد و کسالی را که داروی سهل عقیان تی آر و تیرین را در و سر و رقی نماید و چون ار و خوردن و عقیان تا تندرست تی است که معده را ر بوی

کند و احاطه دارد و در دماغ و خیمه زاربان ارد و بیاری میسر را در آن وقت اندازد که اگرانی سرگوش و تنگی چشم
 نرا مل کند و در روی کتی خوابد و در دماغهای مختلف باید جور دو اگر تراحت ده تا شد تراش طعام خوردن مقدار کمتر
 که هم آیمه شود و اندازان تی کند و اگر تی بدستوار آید تراش رخنه در میامید و بحمام رود و در دهن تمام بدن
 ناله و عمارت شورای چرتن رحام تی ماید و اگر بوازد شود عاب را گرم سارد در وقت تی کردن ناله و نرسیت خیمه شود
 و چون مرغ شود خیمه روی کند و تشدید دهاں تا سگرم سرخه مسکین و آنگاه دو حور رانی کتی کند باستان است
 و طبیی مرغ رانی تیش را طعام و لمدار ریاست باید و گرم مرغ را لمدار طعام و تنزاتی ماکر و دیس تی سرخه کیتقال
 و صعلکی اندک قد شود و آب سب سول میسد تا ماده را که رو سنده دارد باز دارد و باقی فصله معده بحالت و در دهن
 کند و اگر کهای صعلکی گنگند یا اطریل جور دتا بد و اگر اروی تی سورتی در معده شود دستورای مرغ دره آزاران کند
 و اگر فواق آید جرمه آسگرم و عطسه و در دلاگرد سینه دیهلو روی طبر شود و رغن نونه و گل دام مانند و در دتی آید
 لی صعل است اس است تخم ترن و صعل حکم سب و درم لوره درم یا اکین نتیجه میامید و مسال طعام میل ماید و یک
 آب گرم لمدار ان بخورد و در روی دیگر تراش یاره سارد یک یا ستر ادری و در هر قوی اندک مک یا سد و یک شست
 کند و در مقدار سکیس علی بدان آیمه ماید و در کور و تیش را طعام بخورد و لمدار ان طعام تیر تی کند و اگر سار
 کرسن سینه ریسان طعام مایا بخورد و تی آرد فصل **دوازدهم** در سیر صعد و حجامت استغراق کتی بود و ت آید
 مرکبها و حلقون است و دیگر ه فصد و در حلقی جری که شود و در سب صعد را استغراق کتی که بد و صلیت صعد است
 که هر طرف یک سار دنگت قوام می توان بد آن مقدار که صعلیت با قندی توان گرفت و در داری صعل و
 اگر اوطای تصوی کند و اگر کانت شکل بود و معلوم است که حکم گرم است و قوله چون رگها ستر و صعد تی طبیی است و
 به تین اراں بهر است و ملائیه دره شود و هرگاه خون بیسر گرد و صعد عسی قوله کند و اگر رگی بر رگ و رگ بیلی
 بیوسته است و خون شل بیسار دوا ح ح ح بدل موجب قوت حیوانی گردد و در بهر سیر یا بهر ش رسد و در وقت خون
 شتر یا بهر دنگ و در قوت حیوانی مائل گردد و در سرد و صاع خون آن است که گوشت رگین تازه دارد و در دست پیر
 خون گرفت و اندامته اند و این ای حطاست جهت آنکه هرگاه خون فاسد در بدن جمع شود و صعلیاری گردد و صعلی
 سجدین بر مدی گفته اند که صعلی ضعیف و اندک اصلاح مزاج خون غلظان را آید اگر فایض بیرونی است مدنی باید تا قوت
 با قند ان آید و تا بد ملت بد پس ضرورت مقداری از خون باید گرفت و اعتماد و قوت و دعال مل ماید کرد طبیی در
 حال صعد سب سرجین آرد و اگر تر صعد و میر طبر گرد و ماید مست و تی کردن شس از صعد عسی باز دارد و حاکمه که
 در سده و صعد اوله کرده و ماعد و دم سده صعد بوده در حال خون آمدن عسی کمتر واقع شود پس از مستی گ بود و سینه
 معده رانی اندک آب امار د آب لوره با ترش سیدتی شس بهر عسی باز دارد و صعد مزاج را شربت یو دیه یا سینه

د سکه در واد که ممتد و مسک لومی کند و در اسک کیه حلاک آب اما در به کسی را کند و در دست تب مانند
رگ برسد و در حقیقت هم اگر امتداد و قصد نماید و میان در که در غایت محو است ماسد و در اسکین به بعد معادن قصد
نماید و در بر و در قصد و معادن را تا دور و در طعام لطلب که بر خورد و حرکت است اما ماسه صغری و می مراح مثل
و بعد از مراح و اسهال و قوی و بهینه و تر و در بسیار که شام کساده سودگ نماید و در اگر ضرورت شود و بعد از سه
ر و در قصد نماید و هیچ چیز نشود در سر رگ که در اندام که خاک بر سر رگ نماید که است و موطوب مراح را چنانکه
ریاضت معدل مانند دارد و حرار را بر او در و در پوتها که در اما رگها که اگر اکتفا به قیال است و اگر کفای نماید
و حاصل الدراع و اسلیم و اسلین و التلی و صاف و النقص و غرق الساب و بر یک را سفتی گفته قصد قیال طلب
سر و حشتم و می و کام بر ریا و لث دندان را سود دارد و اگر کفای همه تن اسود دارد و ماسلیق علت حکر و سیر
داس الحک و در سرام و در سرین و در انوسان و قدم را فائده دارد و اسلیم و سال ماسلیق است و در دست
در حکر را فائده دارد و در سبب سیر را و در حاکش را لغع دارد و مثل الدراع در بعضی دستها مارک ماسلیق
و در بعضی با کفای آخته مانند و قصد صاف حصن که شاید و در حاکش که بر ریا و غایه و قصص و دفع نماید و بعض
بعضی گفته اند که در سال رگها است رتاجهای آب یک گ تنده و بعد از در دست و احتیاط اسود دارد و بعد
عرق السادر او را را اثل که اما معال را به بهایا لورنک نوده نماید و در دستش لغت برسد و کفای در رز و بعضی پیش را
در را نماید و ماسلیق را در رز و ترایا که یک و میو نماید و در و لورنک که اگر در رز و ماکر و ماسلیق الطی السیار را نماید و اسهال
ناید و لیس را یک تنه در قصد سلیم ساعد نماید و لورنک محدود است آب گرم که در دست و لورنک که در دست و لورنک که در دست
شالکات بست و در اصل که در لورنک که در دست و لورنک که در دست و لورنک که در دست و لورنک که در دست
تارک ماید و غرق السادر را ریا و سالک یک سجد حشی و ریا و ی و بهد و صفا و میان حفر و مصررک بخوبی اگر بامت
از حطایس مانند و اگر رگها را در دستش لنگه حاش و حشی در را نماید و در دستش لغت عشا ساید و ساید که
مساد او اگر رگها را در دستش لنگه حاش و حشی در را نماید و در دستش لغت عشا ساید و ساید که
ماتی نو در دست دیگر قصد کند و اگر در دستش لنگه حاش و حشی در را نماید و در دستش لغت عشا ساید و ساید که
فقط ارقا قیال که در دستش لنگه حاش و حشی در را نماید و در دستش لغت عشا ساید و ساید که
حوالی او بهد و در دستش لنگه حاش و حشی در را نماید و در دستش لغت عشا ساید و ساید که
و بر ریا را سحای قصد نو در دستش لنگه حاش و حشی در را نماید و در دستش لغت عشا ساید و ساید که
و سیکه شصت سال نو در دستش لنگه حاش و حشی در را نماید و در دستش لغت عشا ساید و ساید که
در بدن حرکت کرده بیل بحاب پوست کرده قصد نماید و در دستش لنگه حاش و حشی در را نماید و در دستش لغت عشا ساید و ساید که

و سیاه کند صفقت طلا ماکر یکم مال طبع را بر دم سارد و در دم سداخر سوج حله گشت عمل اندک محمود
 تا تم حطلم مار مره گاو موم بر دم سار مدیکی و با نمحوت آیمچه بر شکم طلا سار مد استقران مامم کند و سه جمیع است
 که دمی از استقران لود و از اجزاء ساس سته اسب هر گاه جماع بوقت اتفاق افتد مردم تشا و سکی یابد و ادیتیه و
 و سوانش عشق مدانی نشود و اگر اس استقران اتفاق بیفتد دین گرانی یابد و سی گرم گردد و سوسر سخا را آن
 بدیاح رسیده تنه المیجولیا و طبعیدین و تیرگی جسم و سرگشتن پیدا یابد و از اسراف جماع ضعیف یا ده ارفضه شود و دلیل است
 که را که سی اوج صافی تر و مایه تر است و ادعیه می مد و جماع یا سیرج جماع می کرد و اگر ساله کند که نحای سی حول
 بیرون یابد و آن می باشد که اعداد را مدها و اعداد شد و هر گاه اس غذا بر حرج شود مدنی مایه ناخوشی و نحای نا یابد
 و جماع بر گرگی اریس مایه ت و قی و اسهال و جماع تن احتکارد و حیتم مار یک مایه سست گردد و از حرارت
 عریزی کم کند و اریس طعام و امتداد رسد با سستی عصا سیده و استسقا و صیق لیس و رسته تولد کند و اگر در حال
 جماع سیر و در ریشیت باید و یا مالدت جماع المی باید یا یوی ناخوش یا ملامت آنست که در بدن حطلم بود و مفعیلین
 کرد و جدا و مدراج گرم و تر در کار جماع قوی بود و مصرت کمتر یابد و سیکه مراح گرم و خشک است از ترشکی و مصرت
 سردی ظاهر شود و بلاغ گردد و جدا و مدراج سرد و تر و سرد و خشک بود و ضعیف باشد و مصرت آن سرد و سرد
 پیدا یابد **فصل چهارم در تدبیر اعراض انسانی و احراض انسانی تنادی است و علم ولدت و ایسی**
 و ترس کلی و ادیتیه کار با هم علمای یکی امید و نو میدی هر یک از بیاد ترن تری ارد و مردم و طعام و سران یکا ساس
 مدانی و دی از کند و اعراض انسانی جایگاه از سختی یا جبری خوش ناخوش نشود و در حال یک می تغییر کند و حرکت دارد و در
 و ایجان و لیست که از اعراض انسانی قویتر از دیگر سدهاست و بعضی اعراض انسانی تن مردم گرم کند و
 اعراض و ارواح سل چشم ولدت و امید و شای و ادیتیه و بعضی سرد کند چون غم و ترس و نو میدی و چشم عظم
 صحرار حرکت آرد و رنگ روی سرد سارد و مردم گرم مراح را ریان دارد و مرطوب و سرد را سوده و در دین
 تنادی رنگ می را او و رسته کند مردم تا د کام را از سیری بر تری پیدا شود و تنادی معطر از دین تمام نشود
 شود و کتاده گردد و ارواح لطیفه دی بیرون رود و بجایگاهت بکشد و دوده و ترس بسیار حرارت
 را از اندرون دل رسد و اسبابه شود و معاجات سیر و مردم معاجات رسد و دوده و ترس کمتر است و از آنکه
 از جهت تنادی یک نارید و دجلی رنگ می سرخ کند و عرق رو اگر دود و ماحر رود شود و معیت امید داری بخون
 تنادی متدل و مصرت نو میدی بخون مصرت آمده و ادیتیه حالی نودن خاطر و طبع کند و از حرارت عریزی
 ضعیف کند و ادیتیه مشغولی و سرگردن و تهر با و کارهای عجیب بدن از بیماریها و سوسه عشق را مد و علاج جسم
 متشرتهای سرد و کجایه تها حده ماک و خاطر نودن دوستان و محبتان و علاج امد و ترس پیدا می نوی

اترآن باز اردو و یار و یار که معرفت آنها با در و در و عن شست و با یو و در و یارهای مالیدن مذکی را بیل کند
 و سایر دریا اول که در کستی در آید اگر قی بسیار کند تسکین یابد و داد خود آرام گیرد و اگر اگر حد گذرد و در ترست و اما در یو و
 و آلی و اما در و سوره و سباق و مدس نموده بکته تم شده را قوت دهد و حاصه اگر با یو و یه ما بتد ماب و و م در
 میان حد طبع معیت حرطی و عملی و ارکان مزاج و اعلاط و این مستعمل است بر و در و فصل **فصل اول در بیان**
 حد طبع موضوع آن طب علمی است که طبیعت آن علم در حال تندرستی بر روی نگاه دارد و اگر یار کرد و حال صحت را از
 عا یک مکن و در موضوع طب است که بدان که اسباب حمله کائنات از تن مردم از هر تندرستی و بیماری است طبیعت
 این سبب احوال و کیفیت تصرف در آن معلوم نماید و آن چهار سبب است مادی و فاعلی و مصوری و عالی اولی و اولی و
 که در یک تندرستی و بیماری پیدا یابد خصوصیت یا سبب دوم سبب فاعلی و ایجاب باشد که احوال تن مردم بر حال خود
 نگاه دارد و سبب تندرستی گردد و اگر خلاف آن باشد که احوال تن مردم گردد و سبب تندی شده و طبعان از
 اسباب سه ضروری که بیداری جوهر است دوم طعام و تفرات دارد و سوم خواب و بیداری چهارم حرکت و سكون
 بحکم اشهر و ذوق و چیزی که از می آید است تمام اعراض و نسانی چون کم و شادی سوم سبب مصوری و آن است
 و قوتهاست که از پس مزاج پیدا یابد چهارم سبب عالی آن قوت افعال است که از و قدرت قوت در اوج که هر
 قوت است حاصل گردد **فصل دوم در بیان معیت علم طب معلوم باد که تن مردم مرکب ماده و درست و ماده**
 است چهار چیز که یکدیگر سازد و آمیزش دارد و فعل و طبع هر یک دیگر باشد بسا سازد یکی مادی و او تاه شود
 دست که هر یک میل بحای جویش از و طبع و صورت بهیئت می آن ارد که مادی و مادی مایه افتاده آمیزش دارد و
 حد است و در صورت کالیت کوشش و تفر کار ماده طبع و هر کار که که تفر و کوشش باشد ماکاری که طبع خود است
 میاید و اسبسی بود تغییر احوال تن مردم اسباب است که در ماب گذشته مذکور است که بهیئت در روی اثر میکند بس
 صورت چیزی مایست که صورت را بد و در و آن علم طب است که اند قنالی از رانی و اتمت و معیت طب است
 که در سبب بر آن احوال تن اول سبب است تر از احوال تن دیگر باشد که از بدیر طبعی بود و اگر کسی بیماری شود
 آسان تر و در و در حال جویش **فصل سوم در بیان معیت حرطی و عملی معیت طب نگاه داشتن تندرستی**
 و رائل کردن یا به به یاری شود و در و در داشتن آنچه ریان کار بود طبیعت باید که اول موضوع طب بدانند
 و تندرستی و بیماری هر دو را و سبب هر یک از این جمله را حرطی و علمی گویند و حرطی است که بدانند که تندرستی
 چگونه نگاه توان یابد است و بیماری چگونه زایل توان نمود و هر شخصی که این معانی برین جمله بدان طبیعتی که سبب
 اگر عملی کند و اگر بحد جهت آنکه عرض را حرطی و در طبعی است که عمل کند که ص است که در آنکه چگونه عمل نماید
فصل چهارم در بیان احوال انواع آن چهار است حاکم و آنست بود و آنست هر چهار حال یک یک را

اگرچه ماده را اول در همه کلمات این چهار اندویش یک را بر طبع و صورت او توان یافت و میان هر چهار که نتیجه شده اند امری دیده آمده و صورت قوت هر یک باطل شده و این چهار دیگر است و آن خاک و آب است و در سبک بود این خواست و آتش فصل پنجم در بیان تسامع زمین احوال آن زمین جسمی سیطه است مایه نیک دیگر ارکان است و آنجا آرام دارد و اگر حروی آلوده قهر و آرد مارهای خود رود و اگرانی او است که مردم از بهشت و بدین سبک را قنیل طلق چو سید طبع او سرد و خشک است و در عالم است که به جری میگیرد اگر در دوسر آن که آتش سبک است و در میان آب و احوال آن آب سیطه و عاقله او است که گرد همه روی زمین آمده و در زمین سبک است و آتش است و قیاس زمین سبک است که یار و در زمین سبک است و نصابت آید که تارک و قنالی تارک شمالی را بر سبک آب کرده تا آرامگاه مردم و جانور باشد و هوا خنکتر و در میان تند است مانند بوجی معلوم است که نفسی جانور را از آب چاره نیست یار و زمین خنک است و در میان یکجا کرده و آب در زمین را گنده کرده تا همه جایها را بر سبک و طبع آب سرد و تر است و خاصیت او است که یار گنده شود و آسان هم آید و جمع شود و قنصلار و در تنگ گنجه دارد و معصیت و در عالم است که دیگر ارکان سبک قبول نیست مایه فصل ششم در بیان احوال جسمی سیطه است و عاقله او اما از آتش سرد و آتش بود و طبع او گرم و تر است و در آب سرد و تر است و در نهایت لطافت او است که جامه را بر تن کند و قوم آب علیل تر از دوا هم خواست و در جبهه علیل بود به جری رسد و اگر آلوده کند مثل غسل و هوا در رعایت لطافت است در سبک آلودگی که فصل ششم در بیان احوال آتش آن جسمی سیطه است و عاقله او اما از آتش گرم و عاقله او را حریف مطلق کویه طبع او گرم و خشک و معصیت او آنکه به جری رسد و در سبک شود و از آتش بخت و بخت او در جبهه سبک که در سردی آب و زمین و خشک است و در زمین همه کلمات این چهار ارکان سبک است فصل ششم در بیان احوال طبعیت ارکان که در سبکهای گنده شده که در صورت و ماده گوید و در صورت مخالف گوید که در صورت دور که شکسته کرد و در صورت طبیعی در میان پیدا آید آرامگاه گوید مثال آنکه در سردی و گرمی متدل شد و چسبکی برتری مله کند گوید مراح شک است و اگر برتری مله کند چسبکی گوید مراح ترا و اگر برتری چسبکی متدل شد و گرمی بر سردی مله کند گوید مراح سرد است این احوال را مراح سرد گوید و هرگاه در صورت برآید و در صورت غالب و در صورت معلوب بود چهار مراح مرکب یا آید گرم و خشک گرم و تر و در خشک سرد و تر و در این میگویم که ماست طبع این مراح است یکی متدل و چهار مراح است فصل ششم در بیان احوال متدل است که در یک احوالی کان و در ارد قوت و صورت است و در این متدل عالم موجود است و در یک طبعان متدل چنان شد که اگر آرام از اندامها چون عصب گوشت و استخوان هر یک

آن مقدار گرمی و سردی حشکی بر می که باید و مراحمی که در استاید میدارد باشد در این مداهای مراحمی و اعتدالی دارد که نگاه امرح خود کرد و اعتدالی آن اندام و اعتدالی آن شخصی لایق کرد و در امرح هر امی را بر شخصی حدی است که اگر در آن حد بود آن شخص معتدل بود و اگر از آن گزید و اعتدالی لایق کرد و در این اعتدالی عیناً امرحی که است سبحان الله تعالی تا امرح اندام گرم و خشک یعنی آن امرح اندام سرد و تر و چون باغ یا بیابان بود و امرح اندام گرم و تر و چون حله یا امرح سرد و خشک چون استخوان براری که چون امرح اندام براری که در امرح معتدل بود یا یکدوم معتدل حقیقی و در امرح اندامها امرح یوسب معتدالی بود یک تر است حاشیه امرح پوست سر است که دست که مردم چپ را می سرد و گرم را بر سر است و کف دست را سطح میاید فصل ملزوم در بیان امرح اندام مردم و اصل که درش است و دست قیاس کند آن را بر کمتر باشد یعنی آن تر یا بهایس حله و ضرر او چون دیگر گها گوست بیس گوشت و چون اندامها و اعلاط سرد را قیاس کند هم سرد تر از بهایس بیس بوی و استخوان و عروق و رگها و تر و عروق و عصب و عروق و چون اندامها و اعلاط قیاس کند طعم است و دماغ و مغزی و استخوان و عروق و رگها و عصب و گوشت کرده و چون اندامها و عصب قیاس کند سخت بوی و استخوان و عروق و رگها و عصب و گوشت کرده و فصل در و از دهم در بیان آن و عمر مردم از در و ولادت میاید ده سال حال پرور و نیا لیدن بود و اینست روزگار کودکی گوید و بعد از آن ده سال مدت سی سال حال جوانی و پس از آن سی و پنج سال و بعضی تا هفتاد سال حال جوانی مانند و بعد از آن تا شصت کمال باشد و پس از شصت سالگی میگوید و امرح کودکی گرم و تر باشد و نزدیک جوانی تری تدریج کمتر شود و گرمی علیه میگردد و امرح جوان گرم و خشک و و امرح جوانی معتدل تر از امرح معتدل تر است و امرح جوانی که گرم و خشک قیاس بر می گرم مطلق باشد و در سی که بولت گرمی تری کمتر شود و در سی که گرمی تری حرج تا آخر نرس مردم همیشه پدیدار و رده نامد و پس از آن در طوطی چهل سالگی کم میشود و دیار حرج میگوید و در گرمی بود و کمال و ریاضتها چاکه مروع چراغ روغن کم میکند و دیار و استیها خشک میگردد و طوطی استادی تحلیل می یابد و در این حرج است و در بعد از آن تا بیستم نقصان گیرد و بعد از بیست حرج تنده حاصل شود و تری عریب سرد و تو جمع گردد و تا حرات را مروت کرد و در این ستمه ماتی مانند و طبعیان این امر طبعی گوید فصل سیزدهم در بیان امرح جوانی امرح هر کس که در حشکی بود حرکات او در بهر احوال جوانان مدد که امرح اصلی و سردی و تری که در احوال حرکات او بر این مدد و بر این رو دنا می کند و اگر امرح اصلی گرم و خشک باشد در جوانی حشکی و گرمی رو عالت شود و چون آن مدد که بهتر گردد و اگر امرح اصلی سرد و تر بود در جوانی دیر سیری مد حال شود و اگر امرح اصلی گرم تر باشد در کبالت یکال مانند فصل چهاردهم در بیان حلا و آن طوطی است روان تر مردم و جایگاه طبعی آن گهاست و اندامها که میان آن کشاده است چون حله و سبزه و زهره و اصلط او که داجیر و بعضی یک بود و آن را طبعی گوید

و آنکه دست چپ را مانند احتلاط چهار است و در علم و معرا و سودا غسل بیاورد و بجم در میان احوال خون باید در
 که خون گرم و تر است و تواند در جگر مانند و طهای که در رسیده به هم شود و رنگ قوام آن چون کشکاف بود و اگر کلبه
 از معدن جگر و آید گاهی جگر به هم می گزاید و رنگ جگر در دوار و گمان جگر به پت بر آید شود و بعد اگر در دایه از جگر
 دل آید از حرات دل که تر شود و قوام آن قریق تر و رنگ آن آغز و خون رنگ آن سرخ و لوی آن عس و طم
 آن شیرین قوام آن متدل گردد و خون طبعی و لویع مانند کی آنکه مزاج او در گرم تر یا سرد تر باشد و آنکه طبعی یا یابرد
 و لویع دوم آنکه فصل صفر و لویع سودا و دایه نتیجه شود و در رنگ لویع طم او که در دایه معرا قوام او قریق و طم او تنخ و سودا
 قوام او که غلیظ و رنگ تیره و سیاه و طم او ترش کند و طم سرجی او که سرد و طم او قه و اگر حرات قوی بود و طم او ستور و قوام
 غلیظ کند اگر حرات ضعیف باشد قوام او قریق طم او ترش کند فصل ششم در جم در میان احوال طم باید دانست که در لویع
 مانند طم طبعی است که طم آن شیرین بود و قیاس مزاج صفر و سودا سرد است و است مزاج ش سرد است و است
 و طم طبعی چهار نوع است یکی که قوام او قریق مانند آرز و طوبت مالی گوید و لویع دوم غلیظ تر بود و آرز و طم
 گوید و لویع سوم غلیظ تر از آرز و حاشی گوید و لویع چهارم بسیار غلیظ مانند آرز و حاشی گوید و لویع پنجم
 رطوبت مایه شیرین تر است و اگر حرات یابرد و طم آن ستور شود و طم غلیظ طم دارد و آرز و طم گوید و لویع ششم و لویع هفتم
 ستور و طم بود و لویع سودا یابرد و ترش و طم آن فصل هفتم در جم در میان احوال معرا و لویع بود و لویع بود
 طم و لویع طم قوام او قریق تر از قوام خون بود و لویع ستر از جهت آنکه معرا که حیات و رنگ سرخ و طم او تنخ
 و قریق بود و رنگ لوله او در جگر مانند و معرا طم سرجی است یکی آنکه در تن یابرد و در دایه گوید و دوم آنکه
 در گرم و شیرین بود و سیوم آنکه جریقی و یابرد و در جگر خون آید و رنگ سرخ مانند آرز و طم گوید و لویع یابرد و
 قوام غلیظ کند و گاهی او که تر و رنگ آن همچون روغن مع است و آرز و طم گوید و اگر لویع معرا در رسیده گرم باشد و رنگ آن سرد
 گرانی گوید و لویع که تر شود و جهت آنکه معرا آرز و طم مایه یا سهال و است که معرا سوز و در جگر آن که در دایه
 از جگر گوید و در تن لویع معرا سوز و در رنگ سیاه آرز و طم معرا سوز و لویع گوید و طم او تیره و ترش و طم آن که در
 و کس در یک آن رود و در دایه اگر در جگر پیدا شود و از جگر یار و در تر مانند طم در دایه و مزاج معرا است
 خون قوت او در دایه که کند و باطراف رسد و در آنکه شش را معرا راحت میسر است و از آنکه تخلی و مسکه است و در جگر
 و تخلی و مسکه که حرات روی چوبه معرا و لویع معرا و در دایه جگر از دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه
 که در قریق آن معرا معرا در حرات و باطراف حیات و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه
 لویع در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه و در دایه
 که دایه قوی را یابرد و در فصل ششم در جم در میان احوال سودا و لویع و لویع طم و لویع طم و لویع طم و لویع طم

[illegible]

سعد الصمد

اریار بر رکنی لایقی غیر داریار دیوار ای سر آبی استخوان ششانی و دو استخوان ساگوشت و یک استخوان سر
 و یک استخوان سطح زیرین که مال سرد فاعده نام است و همه استخوانهای صمدیه یوسته اند که چهار یاره استخوان صمدیه است
 از سر و دو یاره استخوان صمدیه استخوان که چهار دو یاره و دو دو یاره چهل سی است و از ده مار در دراز معلوم است
 و از یک دو یاره که برین استخوان بر دست و عمل استخوان سرد و بی آن شمر دو عدد آن سی و دوست جمله چهار ده یاره
 و نه برانی است که دست مهره کردن ندارد و هر یک است و پنج مهر که گاه سه مهره و هر یک سه مهره استخوانهای بر و مهره
 است چهار مار است از سر و بی دارد و یاره نمودانه هفت و سه و ده و احما هیلو با هفت یاره را هیلوی سیدیه گوید و آن
 سیدیه یوست است و استخوانهای سیدیه هفت یاره دارد و ده حاشا هیلو ای سیدیه یوست است و هر یک کردن دویاره استخوان است
 گفت که تار گوید و یاره است معنی هفت یاره است که تار بر شتران مردم دویاره استخوان است عضو من است و در دویاره
 راست استخوان است شصت یاره بود و بدین تحصیل را و یک یاره ساعد دویاره و خرد و دست شصت یاره عظم را اند که
 گفت را ده استخوان تیب دست چهار یاره بود تار مستط که گوید یک یاره شصت یوست است و دوم چهار ده شود استخوان
 یکستای بر دویاره است شصت سیدیه مله یاره استخوان تیب گاه دویاره است استخوان ای از آن انصاف
 یاره سرای می یاره بدین تحصیل استخوان آن کیسه استخوان باق دویاره بر ران و یک استخوان است که بدین گویند
 سالکی یاره استخوان نایسه یک یاره استخوان که یای برقا و شصت یاره استخوان است که شکل کمین است
 حرد و چهار یاره استخوان است یای پنج یاره بود استخوانهای شصت یای چهار ده یاره هر یک شصت یاره دویاره
 و دست چهل هفت یاره است بعد از استخوان لای که شکل لام بود که در حجره است و یکی در دل میانش استخوان است
 فصل سوم در ساختن عروق و اعصاب جسمی است هم تر از استخوان و تحت تر از وی بر شتران و در دایه
 مید است و اگر تیبی بر دویاره استخوان گرفته شود و حجره معروف است و نیم در حرکت است که اگر استخوان
 بودی آینه عروالی خلق لبات سیدی و یره بی معروف است و مقدم ران حاشا که در شایسته است و سه
 و گوشت معروف است متعلق دانی ما و اوار بار و دند و در آید و فصل شصت معروف است تار از انس که در دایه
 از یکد و مهره آمون است که شصت مردم بر آن آمده مهره بود تار است ران آن شصت که اگر استخوان بودی حرکت
 است فصل چهارم در ساختن عصب جسمی است هم و شصت متعلق است حرکت بود و در عمل عصب است شصت
 دایه رسته و شصت آمده نور حیاتی در آنکه در دویاره شصت است شصت است شصت است شصت است شصت است
 دیگر شصت اول که در دایه رسته یا از عصب دایه است و قوت شصت که عصبانین عصبانین است شصت دوم که در
 استخوان رسته و استخوان که بر شصت قوی تر و یک تر از اول دایه را باط گوید و شصت شصت است شصت است شصت است شصت است
 سرای عصبانین بود دایه شصت است شصت است شصت است شصت است شصت است شصت است شصت است شصت است

قوتهاست آنکه دست آوردن عداست یا کارد اشتقاق گواردن و تخم جدا کردن و فصل ابرق
 سیردن کردن ماده برورتنش خون است و مرکبش لطیف است این ماده چون از حکم سرون آید و نشاء همان رنگ
 اخوف گردد و اما نهایی غذا باید و روح حیوانی و حرارت ازیری که از آنجا خوشی است از دل بر آید و نشاءهای تیرا
 که در دو تمام اندامها برسد و بهین آن ماده مانند و حس لمسی در میان تن سردی و گرمی پوست و بهین است چسب
 دیدن شنیدن بینیدن نوییدن است و آنکه آن شتم گوشت و می و دگام و ران است و مسداز این فتهای کار را محکم
 و احب که از دماغ نرود و ماده قوت نفسانی است فصل و مضمین تسبیح دماغ و احوال آن دماغ عصمت مرکب از
 ماده نرم و حریت لیس و از شاهرها را بر یک است از ترانها و رده و در پرانگند شده و از دماغ که در وی بویید و
 لطیف و نرم است ماسن دیگری ماسن خف دماغ است علیل و صفت مزاج او سرد تر است حمله او در بخش تند و از
 درازدیشی از پیش ستمالیس دوروی سه تخویف است از الطوفان دماغ گوید و عشا و تخویف بحر قیامت و حدائی بحر
 و پیشین بلعید است که از استقامت خلقتی اندکی گوید و نویدن آن است و صفت سردی مزاج او آنست که از
 محسوسات و از قوت لک و قوت گرم شود و حرارت روح حیوانی و حرارت ازیری که در آنجا از دل بر و میرسد و از استقامت
 دارد و صفت تری که از حرکت و از حرارتها خشکی در تو لکند و صفت چربی را چنانکه عسل از درید و شکسته شده
 و بلع مری آنکه در کات و محسوسات از در و دریا و آورد و سرائین که دماغ در آمده و در نیم یافته شده و در پس که بر یک است
 شده و مزاجی حاصل آنکه لطیف را معتد گوید و خون که در رگهای که در دماغ است آنجا که آید و در شکلهار و از در و در
 دماغ سرد و گشته و دو تالیست و در او از در و از حمله تخویف اقل بزرگ تر است و میانه حور و در و از حمله
 از میانه که تری تا تریج حیا سمداری که کاح دماغ است و بهر که در دماغ تخویف است حکما از روح گوید و
 محل قوت ادراک محسوسات روح تخویف سختین است و تخویف میانه همچون سعدی است میانی که دو تالیست و در حمله
 سختین را که از حمله از میانه گذرد و بحر با رسیدن سیره سود و درین سب حور و میانه محل قوت لک و از نام در و از
 میانه قوت کد و از یک است حد که در محل قوت حافظه بسیار و بهر گام ما و آوردن وی ما تو باید و قوت لک و از نام در و از
 اما شکلهار که در دماغ است سریان یا را حوس نو که در نیم یافته و بهین است و طبیعت از تریزید گوید و از حمله
 دماغ که قاعده و سقف میانه است و در دماغ خوف از در و در گوید از هر یک که یاره در از نیست و در طول دماغ است
 و حرکت اساط و التافه آن ساس گرم است و از حمله دماغ که از دماغ است و قاعده و سقف از در و در و از
 و می و در و از نیست که گاهی از تری سیر و در و گاهی کوماه و مثل حرکت گرم فصل دماغ در و در حمله میانی راه دماغ شود اما
 این و در حمله که میاد کرده آید از حمله میانی ساس قاع است و از حمله و از حمله از یک ساس را قاع گوید
 از سریان قاع آمده و در دو مشار دماغ و در و در که میانی عشا و صلب و استخوان حکمت گتا و

رسته بر میلوهای بالا درین شکل گنسته و بر پیرمنا نه در آید و آنجا دو سعد تنگ کنار رگهای رمالهای که جای مردم
 میبویستند روی که در یافته هرگاه که این سعد نسبی کشا و در تشو در روده بدان سعد و داید و مراح شدن این سعد را قوت
 کند و در دما بر این پس صفاق نگاه میدارد و سعد معده را که نقل طعام ارا بخار و دما ساعتی مرود آید بواسطه
 از هر آنکه طعام هم سودا پس سعد در جم آید بسته باشد و چون هم طعام شود بواسطه کشاده شود قوت دفع کا چون
 تمام کند بواسطه کشاده باشد فصل و پنجم در تشریح حکم و احوال و کسب و کید پس رسیده قوت مصاحبه طبع
 حواش کشد و آلت او درین کار با ماسارفاست که ارجاس تمام و رسته و آن موضع که این گها روی رسته باشد
 درین کما قوت است اما قوت حکم تشو است در وی تحولی نیست که کید پس آنجا جمع شود و لکن در رگها
 اما رنگه ناگوش است اینجا است بر آگده شود و با حیا باشد که همه احرار کید پس اما حرا که ملاقات افتاده باشد
 با قوت و حرارت حکم تمام احرار کید پس هم کید و چون گرداند و هرگاه کید پس تمام مکتب شود و چون گرد و مگر هر دو
 اندامی مد و مرشد و آلت او در یکا رگهاست که جامه محمده بسته و هم ارجاس حد آب که حورده شده از جو
 حد آگد و در رگ که او کلیتین سوخته است مد و مرشد و موت حد گرد و بار و قوت دفع حکم درین کار اما رگها
 و کما حد که مفرست است مفرست سعدی که بر راس است بر هر مرشد و در وی حوا که سودا است ارجاس مفرست
 مسیر مرشد و عصاره عصاره گوشت حکم و تشو تا گوشت و رگها را و گها در دو هم بدین عصاره با سعدی بر دمای پو
 باشد و هم جسم الم باید و در مگر قوه و هاست رسان آنسان پس مرود و با گرد معده در آید و چنانکه کسی حیران است
 گمزد این مرود و با سعدی را اینجا گرفته است و این و میسار را و اندک کید و در وی مرود و با چار باشد و در
 ریج و در هر رگرترین آید هاده است و بدان میبویست و در وی مرود نیست مگر ماس نسبی بهلو باست فصل یازدهم
 در تشریح ربه و ماید است که ربه و حای صفر است حرطه است یکت ارسه لوح لیفها یافته و در آید و در رگها
 ار و اندک ماید است و ماید سوخته و ارجاس مفرست سعدی در وی کساده و صفر ادین سعد و تشو و سعدی
 دیگر از ربه و روده اتسی عسری کشاده است و یاره صفر ادین سعد معده در آید و نقل را دفع کند و در دما
 از رطوبت تشوید و در وی مرود این سعد رگرترین سعد باشد که در روده کشاده است بدان سبب صفر
 ماید تشوید و صاحب این معده دایم اصرار و طی دما تشوید شدن هم عمارد معده و حتی طبع و عینا سبب
 باشد اگر چه صفر احد سود حکم آس کند و اگر صفر احد حکم صفر کرد و تیار گرم تو که کند و اگر عینا سبب ماید
 نول دفع کد رتین تشوید ماید و اگر دفع آن ماید صفری که افتد حمره و ماید و ماید ماید و اگر ماید تشوید
 بر آگده شود و صفر او قواش ماید و اگر روده مرود و تیار اسهال صفر او می سبب ماید فصل دوازدهم در تشریح مسیر
 چنانکه ربه و حای صفر است مسیر حای سودا است و نقل لسان شکل ماس است و وضع و سوی چنانکه در تشوید و

[illegible]

سرور آمد و خاصیت مالیدن مانند دمام قلع از نام این روید که گفته اند و سوم راروده مستقیم گوید و نولون
 یوست اس است و مزاجی و در یک مزاجی معده بود و در هر قطن اعتقاد کرده و لیف اعداد در دما قلعون اقو را
 یاک تدا کرد و دما مزاجی آن است که قلع در وجه شود تا محاحات که بر حاسته شود یکبار خارج کرد و در هر یک
 حاسته در هر یون این سه روده چربی یوشیده است تا در روده حرارت نگذارد و در مالهها ماهر پست پیوسته است
 ریما و جلیس ماهر و در روده بود و نولون که در دما در روده و نولون غصص کرد و دوی کرد و دما در روده
 روده که قلع چهار عضله کرد و دوی در آوده و یکی عضله مقدار در کم کشیده دارد و چون سفره تا وصل بیرون نشود و لیف اعداد
 و دیگری رمالای اوست تا قوتش منع رقل قوت کند و قلع تمام بیرون شود و دو عضله دیگر سورت است رمالای
 عضله دوم هر دو عضله مقدار راحای سیدار مد که اگر کشید مد مقدیر بیرون بیاید فصل چهارم در تریج کرد
 و احوال آن که در دما دست یکی سوی رست دیگر سوی چپ گوید و گوشت است مزاج او میل سردی تری دارد و در هر
 آنکه در رگها و در باها با نیست و عصاره عسانی در دوی یوشیده قدری حسن مدان است نود و میاں کرده و کر
 معده است پیچرگی و آب که احوال جدا و اگر بیرون بیاید من معده کرد آید و آلت کرده در کشیدن آن است
 نود تا اعداد اماره سانی آب مروی مانند نام مردم و طلت است سفایف و در گاه احوال اقله حاشی در او را
 چیر که تر مدان حاحات مانند اگر در تریج میاری تو که کند و سار مانند که در آما سها و شتره مار کرده ادر ملح می توت
 آید و کجا به ادر لیتش کرده مدل رسد و حقایق عتی آورده و در هر گاه معده متاه کشاده است و آلت میس معده متاه
 آید و طبعیان این معده را ریح گوید و حاحات محبت می ماهر نیست است نام مردم آسانی نیست راحتم تو اند
 و گوشت او را حسن است از تری صفر اگر آنکس بیخته نودی حرارت و مقدار احوال ماث و آید از ارمهم بوده عدا و کرد
 و لولم سردی تری مزاج او و بی سار شکسته شود تا چون متاه رسد از اسورا مد و گوید و حاحات است تا حرا
 رفیق در و کرد ریاید و الله اعلم فصل پنجم در بیان تریج متاه ماید است که متاه آلت منع نول و کل او
 همچون تریج و هر دو حاحات میل بی دارد و چون حایر ریح و مزاج و حرم او عسانی است و دو قوت تو اند و مانی ار
 عصب تا حاده و ماسک و دما فیه یافته است تا هر سه کار حاصل عتیو و دوی بیرونی صفاتی است قوی و قوی که متاه
 رست و این صفاتی در اگادارد و تا از هم مار نشود و هر گاه متاه ریشود در معده متاه رسته و متاه را کردن است که آن متاه
 مدان کیون شود و در کردن مر داس هم نمود و در دیگران یک هم میتن میتن مدین سلت آن ریه را یک شود و احوال هر دو
 متاه که آب بیرون آید عضله اریف تا ایها کرد دهم در آمده است آلت نول کردن ماهر آلتن قوت حاحات این عضله
 است روقت مردم تو اند که آب بیرون کند و قوت حاحات لیفهاست کرد و دهم متاه کشاده شود و ماهره متاه
 فصل ششم در تریج حایه ماید است که حایه آلت و کل نودی است و ماهره می از همه امدام

دوسری بات

۱۰۰

[illegible]

خلق است و دلیل بر آنکه محل او در وقت است آنست که دار و طعم او مانند اگر چهار و چهار کو که وقت اعتدال
 هر دو در حد و مدار احد در شوری کند و به سبب لغت برگردد و وقتی شود و حرکت قوت ماده را قوت دهد و ماده
 غلیظ را رقیق و قوت ماسکه را سردت یاری دهد و ماده را غلیظ کند تا ماسکه قوت ماسکه کمال شود و بعد از
 ان بعد تعالی و نفس طیبان گفته اند که ماضی معده اگر کیلوس کرد و در تحریف اوست عدا میاند محل سخت است
 آنکه تا کیلوس از معده بگذرد و باید و مستحیل شود و در حین کرد و در فصلی چون که معده او سودا است و آب که در آنست
 حد و سودا در ابتدا و طیو معده اگر کیلوس عدا گیرد و اگر کیلوس خام عدا در معده شود و مزاج صحت نماید اگر کیلوس
 به هم کند که غذای او گردد و در وی صواب است که قوت های حاد و ماسکه و با صمد و دانه معده هر یک در نوع است
 حاد و اول از مری وارد بان حد کد از هر بهش و ماده در دم عدا حقیقی را از شاخه ها رگها و رگها و رگها و قوی
 گمان برده اند که طعام رقیق به هم مانده و رودی از معده فرو آید گمانی باطل است حتمه آنکه کار ماسکه گاه اشتیاق است
 رقیق را چنانگی بهار یک غلیظ را و زنان چنانچه باید متسلل شود که غلیظ تا با صمد که وجود تمام کند و بعد از آن عدا در
 مادون بعد تعالی باست هم در میان تر است و تدرستی و یاری که به سبب عرض بسیار است و مری و بسیار
 ادا های مرکز میزن و متسلل است بریج فصل اول در تدرستی و یاری مطلق تدرستی مطلق نیست
 که مزاج و ترکیب ادا ها مرکز به سبب مریانی بود که احوال ادا ها به هم تنصت تمام و بی تأقت و بی ارا
 ادا ها مرکز مستدل باشد و طریقه که هر یک باید و هر مزاج و ترکیب که متغیر گردد و در در احوال بود و باید یا که
 بود اما یاری حالتی است طبیعی که در ترکیب یا در بیشتر ادا ها تأقت و باید آید تدرستی مطلق یک حس بود
 و یاری سه نوع است یکی که مزاج ادا ها مرکز به سبب مستدل باشد و آنرا سوی مزاج اعصاب به سبب گوید و دوم
 آنکه ترکیب ادا ها مرکز به سبب شکل و عدد که باید باشد سوم آنکه ادا ها مرکز به سبب مستدل باشد و یاری به سبب
 شود و آنرا تفرق الاتصال گوید و بسیار باشد که قوتها را در کار دارند و است و آن قوت هر را مانند و یاری معاد
 چنانکه ماده و ماسکه و واقع کار جویش کند و گوی گمان برده اند که قوت متغیر را بهیچ توقف نیست و در حاد
 این بسیار توقف شود و چنانکه مردم متفکر که در وقف و کار احوال جویش بی حسرت و در در بعضی مردم به سبب
 ترس قوت نماید و در درستان نوران بهمان شود و حد کردن علم بهر خود به سبب به ایستاد توقف شود و قوت
 این قوتها مرص باشد پس قوت مرص شد و چنانکه توقف با صمد مرص با صمد معده مرص اند و سلم
 فصل دوم در برق میان مرص مرص سنت میرا گوید که اولی باشد و از تدرستی قوت بودید مرص عالی باشد
 طبیعی که به یاری باید و یاری را به سبب که است و مرص سبب مطلق یاری است و متال سبب مرص و در حاد و یاری
 باشد و در آن لغو است قوت که کند بهین مختلف و در جنون سبب و قوت مرص مرص احتیاج مرص متالی دیگر

حکمی گرم و خشکی جمع گردد و سوا س که در ویست غصه و کما طرخیه شود و در وی پدید آید سنگ اول خلط و
مرض آتشی زرس طریحیگی در وقت غصه و قیص پخته رایل کردن منصفه و علاج اول سبیل کندن
رایل که در دهن من گاهی عرس گویند طیب آن گاهی عداست بسیار باشد که یک چیز ایکه می مرض باشد و مانع
از است دیگر مثل که شده که در بعضی پدید آید ارا که بعد از من باشد و ارا که که آواز شیر تند است و دما که
مرض من نگیرد شود حیاتی قیص منستی رافع سبب مرض شود و گاهی مرض من سبب مرض دیگر شود
چنانچه در بعضی من که در دهن و دماغ معده که مرض من نگیرد و قوی گردد و مرض شود فصل سوم در بیان
مایا که استساکت اما اما طاهر گردد و یا پراشته که است کی مشارکت معده و دماغ که است عصبی که ارا که
بمعده پیوسته و نفوت حسن اس عصبی مایوس مدیج رسد اگر در دم آب سرد و در حسن من در دهن پدید آید
آمد چون دماغ هم بر دیگر مانند کی قوی و دیگر صعیب که دماغ قوی صعیب تول که چنانکه گوشت منصلی دل و
مد که من اس معده و در دهن گوس صفا دماغ سیوم که فصل غصه و مالا غصه و در دهن ریزد مثل مر که ارا که دماغ
آنها هم امتی سبب سارکت پدید آید چون شش که است دوم در دهن است و دماغ اوجاس و سارکت است
خاکت و در دهن که شش است است پدید آید چنانکه محره آلب آوار است اگر در دهن می رسد آوا صغ
اما طاهر گردد و هم که غصه و اما غصه و مشارکت مانند دماغی غصه دوم غصه اول را اما غصه سوم سارکت است
چنانکه دماغ را اما مشارکت است سرگمای که اگر دماغ است و دماغ سارکت و مکر را مار کرده مشارکت است
دیده و من یک آب از چون حدایت شود دماغ معده کرده آید و پس میایگی که دماغ را مار کرده و مشارکتی مانند
چنانکه در بیان بارها ماری هرگاه مرض شخصی از مراح صحت گردد و چنانکه در گرمی و سردی از اراط شود و اسکی که
و ایکه مراح هر یک غصه و در مراح عر گردد و اگر در و کیت گردد و چنانکه گرم و خشک شود یا سرد و خشک و اگر گرم
یا سرد و در دهن اسور مراح مرک گویند و این است نوع است چهار مراح و چهار که این شش مراحی دیگر که
است و چنانکه مراح گرم و سرد و مراح خشک و تر و انواع سوی مراح شاهرده است چهار مراح و چهار که
یا اسور یا سارده و چهار اما مثقال سو مراح گرم می ماریه قه و سال سو مراح گرم اما ماده یله خوش صفا و مثال سو
مراح مریه ماده خود است که در سو اسر و دادر ف مانند و مثال سو مراح سرد اما ماده فالح بود و مثال
مراح ترلی اندری گوشت مریه پوست اگر اتر بل گویند مثال سو مراح تر اما ماده استسقاء لمی و مثال
قریج خشک که در شش که پدید اسور عدا و پس مراح دریا صفت پدید آید و مثال سو مراح خشک
ماذ منجان خرم این اسر سو مراح گاه به قیص که دماغ و در یک صغ و در یک صغ که پخته یا صغ و در یک صغ می
سراج ارا که مثال مریه هر دو اما طاهر پدید آید و مراح آتی و غصه و پدید آید در اول

[illegible]

محسوس تپاس بمقتل باید که تا سریع و لطیف و مقصیر بطویل میرسان معلوم گردد حاصل چهار دریاں اساس و
 ابواب محسوس محسوس جهت است محسوس اول که مقدار حرکت رگ جوید و انواع آن به است بطویل و مقصیر و لطیف
 و دقیق و عظیم و مقصیر و مسابقی و محسوس و معتدل و محسوس دوم که از قوت حرکت جوید و آن سه نوع است قوی و ضعیف و معتدل
 و محسوس سوم که از کوتاهی و درازی راجح که جوید و آن سه نوع است سریع و لطیف و معتدل و محسوس چهارم از رماں
 سکون رگ جوید و آن سه نوع است متواتر و متفاوت و معتدل و محسوس پنجم که از محسوس رگ جوید و انواع آن پنج است سرد
 گرم و مصلح و معتدل و محسوس ششم از روح که در ریاں رگ است جوید و آن سه است متغلی و حاد و معتدل و محسوس هفتم
 از راستی و ماراستی حرکت رگ جوید و انواع آن شش است مستوی و مختلف و منظم و نامنظم و موزون و ناموزون
 از ارادی و اللوری گوید و بطویل محسوس آن است که از درازی رگ یکستان یا به هر دو و مقصیر یک یکست راجح به هر دو
 محسوس شش که از گشت از عطری حرکت رگ تمام حریر و مطلق رگ سبای اول و در دقیق صد و بیست و عظیم یعنی نود
 که حرکت او در اری و سبایی رگ تمام شود و معید عظیم است و متابع آنست که در قطع و ادراسته شود و محسوس
 گوید و محسوس محسوس مانند افتاده مالا ساد و صد متابع نود و معتدل بیاد نود در سرعت و بطور و محسوس قوی آنست
 که از گشت لغت گوید و ضعیف صد قوی مانند و سریع محسوس نود که رماں حرکت امساط او کوتاه مانند و لطیف صد و
 متواتر محسوس نود که رماں سکون او کوتاه مانند و متفاوت صد او مانند و محسوس گرم و سرد شرح حاجت میست
 رسم آن است که قوت انگشت حرکت امساط او را مرونساده و وضع و صفت او مانند محسوس متغلی آن نود که از گشت
 حرارت و رطوبت که در ریاں رگ مانند دریا و حاد و معتدل مانند محسوس مستوی آنست که حرکت از سبیل حرکت
 اول مد در همه حال به جهت او راستی گوید و مختلف محسوس نود که حرکت اول و مخالف حرکت دوم مانند و هر بار
 موی حرکت کند و محسوس منظر آنست که حرکت رگ هر لقیه مانند و اگر مخالف آن ظاهر شود مانند گوید اما محسوس رگ
 است که رماں حرکت امساط و حرکت القاص و رماں هر دو سکون که از این هر دو حرکت مانند به مناسب نود
 آنرا استقیم اللوری گوید و اگر حرکت با مناسب مانند و وی اللوری گوید و آن حیاں که در محسوس گوید که چون
 در محسوس حواں سدا در محسوس حواں چون در محسوس میرود آنرا متغیر اللوری گوید و نوعی دیگر از رتاں از
 گوید چون در محسوس گوید که اصل محسوس بود یکی دیگر آنست که خارج اللوری گوید و آن حیاں نود که در محسوس گوید که
 چون در محسوس حواں به چون محسوس و کیفیت محسوس حواں سرد و گوید که در موضع حواں گفته شود ان شاء الله تعالی
 در محسوس منجم در ریاں محسوس اساس محسوس حیاں را سه است آنرا امساط سکون و اول لیست و ثریاں را دو است
 و ثریاں و ارا فاعل محسوس در ثریاں لیست ثریاں به بار و از حرکت امساط بیرون کردن گرم و از حرکت القاص آنرا حیا
 گوید و هر گاه محسوس حال طبیعی گردد و محسوس زیادتی حاجت مانند یا نقصان یا توانائی قوت یا ضعف آن مصلحت

وسمى هذا العمل

[illegible]

و من و القهرین است که با مداره حاجت در حرکت آورد و سبب صلاحت عروق و گوشت که آنجا بود میکیا بتواند
 حرکت نمود و در میان این که قوی را قندیل را حج که تمام کند بجا می یک کشت و دونه آلوده مانند و من مختلف القهر
 که اول و ضعیف باشد و آخر آن بالعکس این بود و من موی است که رم پس رطبی معتدل در او رسد
 برسان موی مانند و بعد از حمام و تشراف عرق ظاهر بود و در استفاد ملج و سکه و دوات الیه و اگر ترتیب دید
 این علامت نشان قی بود و سبب این من صفت قوت مانند و من دای است که مانند موی انما این من تر و توان
 چون حرکت و دکنده گمان برید که هر یک مانند و بدان مذکور که من لطی و متواتر و مختلف این هر سه نوع
 در یک من مانند و سبب این سقوط قوت بود و من عالی است که متواتر و صغیر تر از رودی واحد و انباده و مانند
 من غلی که نوراوه بود و دلات رفا بصی قوتش از دور و یکی مرگ و من متاری است که موی مانند و سبب
 احرام مرگ ملد بر و با هم را مانند پس سبب متاری گوید و این من شیر در دوات الحسب مانند و سبب این
 در بحثا مانند و من متخلل و گوید مانند یکی که حرکت گوشت از رید سکونی افتد و سبب سقوط قوت بود و این در القهر
 گوید دوم آنکه سکون گوشت از حرکت واقع شود و سبب آمدن قوت مانند و این من را واقع فی الوسط گوید
 و من قش و متواتر و ملتی و رگها درین النوع بخود دالی کشیده مانند اما ملتی و رجویدی و متواتر کشیده و
 یوتیده و این النوع بعد از استقرار اعدا و یا بر تشریف دیون قی دول من کشیدکی صفت از دیگر النوع مانند
 و من ترش است که اگر از آن بود و سبب قش حلاط بسیار و توانای و قوت و گوشتید و من قش
 من نامور و من ترش است که در بدن جمع شود و قوت عاثر گشته و در ریا حرکت کاهی سبب صفت
 میشود فصل پنجم در بیان من سالها بر من کودکی سریع مانند یا متواتر و در غلی میاه قیاس با انشا
 عظیم و من بالغ عظیم مانند اما سبب علت و تواتر بسیاری قوت با تمام و سبب یاری بحارای تر و سبب
 به صم مانند و سبب تمامی قوت سر می اداها تمام ماریدگی بود و من جوان قوی مانند و من قوتش
 اداها را و تمام شده و تری کودکی رفته و من کهل قیاس این جوان صغیر و لطی مانند و در عظیم قوت میاه و من
 به صغیر و تفاوت مانند و سبب خلوت ای غریب بر من و فصل پنجم در بیان من مزاج با مزاج طبعی گرم
 مانند و من قوی و عظیم و اگر گرمی مزاج با طبعی بود و قوت ضعیف چنانکه در یتهای محرقه و غیر آن من مزاج سرد
 صغیر و تفاوت با لطی مانند و من مزاج تر یا موی یا غلیص بود و من مزاج خشک و من تر و قوتها دقیق و من
 و اگر قوت قوی گردد و حاجت بسیار و القهر قشید مانند و من مزاج یا قش فصل پنجم در بیان من سرد ماده
 من بر قیاس با من ماده قوی و عظیم مانند از جهت که مزاج سرد گرم و تر بود و ادا ام ایسان
 صلب تر و سبب آنکه تر و کار مران سبب تر و قوی تر قیس من مردان قیاس با من

در این مقام مانند فصل پنجم در بیان نفس مردم فرموده و الا عوایس نفس مره عظیم و لطفی مانند عظیم از هر آنکه
حرکت او را در طول و عرض و عمق الهی است و چون تفاوت است لطفی بود و نفس مره عوایس نفس مره عظیم و
هر یک باشد اگر کسی را در وقت بود سرعت و قوت بسیار باشد اگر چه باشد بر خلاف آن حرکت کند **فصل** باز در نفس
در بیان نفس معلما رسالت بهر استدلال و در قوت راده است استدلال فصل و نفس اقلیم چهارم و سه برای استدلال
میں باشد و نفس ثانی سریع و متواتر و ضعیف باشد و نفس سرعت و قوت از حرارت فصل باشد و نفس
و ضعیفی بسیاری تحلیل و عرق و نفس شهر با و مسکها گرم جمیع باشد و نفس حرلیف استدلال بود و ضعیفی میل دارد
است اختلاف هوا و صدمه فصل مرطوبیت حیوانی را و نفس رستنا تفاوت بود یا لطفی یا ضعیف و نفس
عزیز و قوتیر باشد و نفس شهر با و مسکها سرد جمیع باشد و اسباب این چیز نفس را اسباب طبیعت لازم گویند
از هر آنکه مردم اگر کوکی و حیوانی و کبلی ویری و مرغوری و تری و خشکی و نمینی و موی و دایره از فصلهای آن
مسکها حالی تواند بود و هر گاه چنانچه طریقه اعدیه و انتر و جواب و بیداری و جیره ملاحظه نماید تند است مانند
و اگر خلاف آن کار را نماید اگر در دایره اسباب است که بیداری حرکت است و سکون و طعام و قهر
و جواب و سکس جواب و بیداری و استعرا و احتقان و اعراض و مصافی و احوال تن مردم در تند است
بایدی بدن اسباب گردد و قوی میسایاند کرده آید اگر برای تعالی توین بحث **فصل** و جواب در جسم درین
که بیاست کتید ریاضت معدل نفس تند رخ قوی و عظیم شود و در سر آنکه حرارت غریزی و قوت حیوانی شود
چند و در آخر ریاضت سریع و متواتر است آنکه حرارت تمام هر وجه شود و هر گاه ریاضت از اعتدال بود آن
نفس ضعیف و اگر قوت قوی باشد سریع گردد و نفس ضعیف و صفت کثاده شدن مسام باشد و تحلیل
بسیار و ماده شدن و اگر ریاضت نامرطوبت و دوی یا علی بود و بدن آن بسیاری تحلیل و ماده شدن
فصل پنجم در بیان حواش بیداری احکام جواب مختلف بود پس در اول حواش ضعیف و ضعیف شود و با ضعیف
تفاوت باشد مانند لطفی از هر آنکه حرارت غریزی و جواب فقر تن مار گردد و دو هم مدار و بر این صفت مشغول گردد
و هر گاه طعام به هم شود و حرارت غریزی و در وجه از غذا اندک گیر و لطافت تن میل کند نفس عظیم و قوی گردد و
هوت جواب نامرطوبت و ضعیفی و ضعیفی و تفاوت و ظهور مار گردد و از هر آنکه صفتها در حد از تن باشد حرکت
بیداری تحلیل پذیرد و حواش آن درون بدن مار گردد و نفس ضعیف شود و اگر وقت خواب در سده
نات که طبیعت آنرا به هم کند نفس لطفی و ضعیف و ضعیف گردد و حکم نفس بیداری آنست که بعد از خواب عظیم و
سریع باشد پس محال است تا اگر در دوش کسی که بیدار گردد و تر ساد ضعیف شود و هست آنکه روح است
ترس بریت نماید مداران نفس عظیم و سریع و مختلف و مرتعش گردد اگر ترس حقیقی نباشد و الحال

رود و باطن شود و نه کمال طبیعی نازاید و اگر سر حقیقی مانند عقی پیران حال نماید **فصل چهارم در**
 بیان حسن طعام و شراب طعام اندک خورد شود یا بسیار اعتدال یا چیزی میان کم یا سر خورد شود یا شادان
 محرومانند یا سرود یا اعتدال و حسن بسیار و از مختلف بود و در سر و حسن کسی که طعام و شراب اعتدال خورد
 قوی و عظیم و سریع بود و در حسن اندک خوار مانند آن مائل اصعب بود و در حسن محروم که چیزی کم خورد و ضعیف گردد و جهت
 آنکه مزاج او گرم تر گردد و سرد مزاج گرم و جهت سرعت و قوت تر حسن بود و اگر چیزی سرد و بیل نماید مزاج معتدل شود و
 حسن قوی گردد و اگر سرد و چیزی سرد خورد و سرد مزاج سرد شود و کد و حسن او ضعیف و صغیر و متفاوت و بطی گردد
 و اگر چیزی گرم خورد معتدل گردد و حسن و قوی شود و اگر چیزی میانیکه بود و جهت جمع و سرعت آن حسن گردد و
 تصرف گردد و حسن اعتدال نماید و در شراب که هر است بسیار آن حسن مختلف کند و از ادوات شراب که با منتهی کند
 و بهر مانند که درستی بسط نماید آن بلاء شود و از هر آنکه مقدار را که در قوت مدد و در حسن قوی گردد و حکم بسیار
 آنکه بنحوی بسیار طعام است **فصل پنجم در بیان حسن که غذا را در او استعراغ و احتقان و حسن استعراغ**
 تهر و ضعیف و بطی مانند و اگر استعراغ مازاد شود و دوی و بطی گردد و حسن احتقان مثلی مانند و اگر احتقان فرا
 بود و حسن مختلف مانند **فصل ششم در بیان حسن اعراض انسانی** شاید است که اعراض انسانی
 شادی است و غم و ترس و خشم و امید آن حسن شادی عظیم و متفاوت بود و حسن غم صغیر و ضعیف و صغیر باشد
 یا متفاوت و بطی بسبب میل روح از جهت غم ماطن و حسن خوف سریع و در ترس و مختلف و صغیر بود
 و حسن و غصه عظیم و متتابع و سریع و متواتر است که غصه رت را بر او وارد و در حسن غصه اگر با وجودی است
 آنچه با غصه عظیم مختلف بود و در حسن لذت عظیم مانند هر آنکه لذت قوت را بر قوت حرکت دهد و جهت سرعت و قوت بود
فصل هفتم در بیان حسن که در کار حاصل گردد اگر آن گرم استمال کند و حسن عظیم و قوی و گرم شود و در سر
 یا متواتر و حرارت و اگر بسیار و قوت نماید و حرارت تحلیل برود و حسن ضعیف و متفاوت و بطی شود اگر آن سرد در
 حسن صغیر و متفاوت و ضعیف و بطی گردد و اگر طاهر تر سرد شود و حرارت در ماطن جمع گردد و حسن قوی و عظیم و
 برای این شود و آنست که این خشک کننده است چون آنست که راج و گوگرد و آب شست و حسن را حاصل کند یا بهر
فصل هشتم در بیان حسن در با و اما بهر در در سریع و متواتر بود و اگر در عظیم مانند و طاق ضعیف
 شود و دوی و بطی و سرعت حرای بود و هرگاه از درونی طاقت شود و قوت ضعیف گردد و حسن صغیر و ضعیف
 شود و در حسن آن گرم متاری بود و در ترس و سریع و متواتر و در حسن آنست که متاری بود و در حد آنست
 بیشتر متاری حسن زیاده تر و در حسن آنست که نرم موی مانند و حسن آنست که سرد و متفاوت و
 حسن آنست که موی بود و سبب آنکه هرگاه آنست که بجهت شود و در رائل گردد و آنست که در

[illegible]

آب سرد و در همه انواع تفاوت بسیاری دارد و در کما مرگ بعضی در رنگ سر و رنگ چهار گوش و سر
 رنگ مرگ نامی خصوصیت است که خاص نام دارد و در رصاصی و آسمان کوبی و رنگی و عظامی و اوراق و
 رنگی و اوراقی و مالی و ریختی است و رنگی دیگر است که آینه نود و اوراق گوید **فصل پنجم** در بیان مین آب
 سید و اساس آن اول سید و دلیل سبب سوزانتر مثل چار و حرره و میره و ورم و کوبن صفر احداث
 آن بحال و مایع متولد و در آب و سوب مانند مقداره و عظمی و علامت مذکور معلوم شود و در آب
 و مایع است و در مین آب سید گرد و سبب آمدن صفر و روده نیم اسهال صغری و سبب بود و چهارم سبب
 متشنج است بسیاری طعم نود و در سوب سید بخور سی مانند و این انواع رسیده و دلالت کند به چشم است
 که احسن سبب سید و اگر این نوع سبب آید نشان قیامت است و حال بیاری و رنگ مرگ مانند که
 سبب که احسن چشمی رود و اسهال تولد کند شکم بزرگ تر است و آلتها و نول آب رنگ فاق مانند
 و رقیق و مار سلیم و اگر سلیم مانند نشان بسیاری طعم خام یا تپان سگ است و در اصل قیاس عارضه سوز
 مانند شکم در کراش بیاری و طعمی حواب غلیظ و نول بسیار مانند شکم سبب سده آب رقیق بود شکم
 سوزی و راح سرد و تپش آب مثل آب صاف مانند و شکم و علت دیا سیکس آب صاف مانند و شکم
 حال و دیگرگاه آب که میل نماید و حال سردی آید یا زود شکم سبب آماس نول سید بود و در ادهای که
 غیر آلتها نول بود مایه و است و در سید شدن آب سبب از کراش نشان بگشاید و اگر در اول که تپان
 سید بود و در اصل سبب است مانند آب مدها سید می نماید علامت آن بود که تپان سبب سبب سبب سبب
 حاده نول سید و غلیظ و قیره مانند و سبب طار و سبب دسان موت بود و اگر در قیاس آب تپان سید بود و در اصل سبب است
 و در نشان انتقال کراش مانند کواح و آماس غلیظی که نول تر مانند آب سید و رقیق که بر سر نول نول نول نول
 مانند و کنگنه که بود و کنگنه علامت است و در ریدی نشان حرارت نماست مایع و اگر این نشانها عارض شود خطرناک
 بود و اگر پیش آب مرطوب و علت بود سید مانند خطر **فصل ششم** در بیان دلیل روده اسهال و ایجه را نول
 دارد آب در داول و در قیاس بود دلیل اعتدال است و تپان سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 رقیق نیم سبب این دو حال بود و هر چند آب در دوال است او حرارت نول تر است و مقرب ماری در عایت گرمی
 و هرگاه که حرارت و حرارت کمتر باشد و حرارت کمتر در عایت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 احرام آنتی و بهای زیاد بود و مقرب ماری گرم تر از هر یک باشد و در عایت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 که در داول آب سبب بود و در دوال مایه یا رقیق یا در دوال جامد که در دوال سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 چیده ام و مقرب ماری اگر سوب نکلند مانند مردم تندرست سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

حرکت معده را مانند فعلی که در میان پیش آب سرخ و اساس آن یک سیح سلیم قرار آب سرد است
 اندک سرخ و علامت غلظت خون بود و چون بهترین اصلاح است و اگر سرخی رقیق باشد نشان بیماری باشد
 از سر آنکه رقت نشان غامی بود و آب سرخی لی و سوب نشان غلیظی موده آما سحر و اگر در آب سرخ سوب
 سیدید یا پدید نشان سلامت بود و اگر آب سرخ صفرائی و سوبیده بود دلیل آن باشد که بحران مرده خواهد بود
 آب سرخ که قطره قطره آید نشان قرصه گردد و متاخر و آب سرخ اندک و سوب سرد باشد و پیش آب سرخ
 معده را که تها در ازل شد علامت گرمی حکم باشد و اگر سرخ و رقیق یا غلیظ معده و حار است و با هوا بود و مقدّم بر
 باشد سرخی آبی است که طبع و اسهال نشان میل بود و حاد اگر مدتی مایه و اگر آب حار و اصلاحی بود و در شش بود
 از غلظت حد اگر در نشان آن باشد که معده کرده کشاده و مراح شده و اساس سرخ پیش آب دل و دست حیا که
 در قویج سرد است و دیگر گرم شود و صفر تو که کند آب گیش شود و دم شده که از معده که سیاه شده و دیگر صفر در آب
 معده را که رگ برده و رود آمد و سیاه آن معده را به قول فرود آید و سیاه تو که سیاه سرد تو که کد سوم صفت صفر
 چنانکه در استقا و بیاری حکم آب جو غشا که گوشت باشد چهارم آنکه سده و در میان رگها افتد و طوط در رگها عصب گردد
 پیش آب سرخ بود و نیم حمت غلیظ و حرارت سرخ شود و مستقیم اقبیعی کرده آب سرخ شود **فصل ششم در بیان**
 لول سیاه و دیگر بران لالت دارد لول سیاه رسو ل سیاه مانند مدتی مایه و با تده و سوب سیاه و غلیظ و دیگر برتر است
 اسید و دارد و از سر آنکه سوب سیاه رسو سوب سیدید است لول سیاه اندک و بیاری حاد و خطرناک باشد و نیم حمت
 تر و تر اگر در اول جاری باشد و دیگر در آخر بیاری پدید آید و تر سبیل بحران باشد و سوب سرخ بر لول سیاه در بیاری
 حاد علامت دم داغ و در یکی موت است و لول سیاه و رقیق لوی تیر و بیاری حاد نشان در سرد و بیاری باشد
 و ممکن که در راف ماعوق تحلیل یا بدل و آنقر و غلیظ که بعد از لول سیاه و رقیق بود نشان لول سیاه است که اگر رقیق
 آید و اگر رقیق پدید آید نشان حراج حاصل بود و در تیر محرقه لول سیاه رقیق و فعل بر آید و اگر لول گوسفتند
 راف باشد لول سیاه و رقیق در دوات است صیق لیس نشان مرگ بود و لول رقیق که میل سیاهی دارد نشان
 بیاری دارد و خطرناک باشد لول بیاری که از سرخی سیاهی رید اگر غلیظ و تیره باشد علامت تیر و کشاد سده بود و بیاری سرد
 و اندک لول نشان موت شده باشد لول سیاه و رنگاری و تر بود و لول مردم تندرست اگر سیاه باشد نشان سنگ گردد
 و نشان تو که رسو سیاهی لول سوختگی موده و حرارت بود در اکثر اوقات **فصل هفتم در بیان دلائل دیگر که در مرگ**
 و مختلف لول بر لیس ترکیب علت بود و رسو او و لولم از سر آنکه سرخی سات از ترکیب آب زمین تو که کد
 و لول سرد و مقدّم نشیخ باشد و مقدّم مدام بود و سرخی لول الحلال قتال باشد و لول آسمان کون کسی بود
 که در او بر داده باشد و اگر در لول قتل بود امید خلاصی باشد و سوب شمی نشان سل بود و رقیق در روز

چهارم و ششم نشان هر که بود و دل بی ناس عامی اعلاطه است و دل ررق نشان اول محل بعد و آخر محل سرج
شود و دل مله اگر که باشد تر شده و آخر محل بود و اگر تره شود و بهر اهل محل بود و دل ررقانی نشان ششم
صغیر و سودا است و بود و دل در یک مثل سیاه و سراج تیره و آب بخود نشان آماس است و بود و بسیار
دقت اول عامل بدین گشت و بود و دل مستقی حسیتر و تمام کشاکش و بعضی سرج اول اگر چه در ررقی بود
نشان اعلاطه که گویان شد **فصل** و پنجم در بیان قوام اول غلیظ بود و بارق و بیامتدل و در قیاس
غلیظ عامل است و نشان بود و تره جری مدو آینه است و اساس اول رقیق است و بی ناگواریدن طعام و دوم
سده سوم مراح سرد و خشک چهارم صمیم حرارت غیری بجم خوردن بسیار شتم تعبسی کرده بهتم سکنه در گرد
و معاری اول شتم آماس بهم ماحری طبیعت چاکم برده خورده شود و در آید و دل کوک که طبیعت باشد غلیظ و سید
بود و رقیق و طبیعتی است و دل رقیق از مایع ترید باشد و صده و بیاری حاده اگر که مدارد قی نشان بلخ ظاهر شود
نشان دیگر باشد علامت حران انتقال است و دل رقیق از مردم تندتر است اگر که انجمی باشد نشان آماس باشد
و غلیظ است و دالمی است و لیکن در سبب حارتری و در تن گران بود علامت تیرا و آلوده کرده و میران است و دل رقیق
در سرد نشان نشان سردی مراح چون که جبران و در همه بیاری نشان عامی ماده است و نشان سده و یا صده
دولت و در قیاسی نشان مایع باشد و اگر که اول عامل باشد و در وی آینه است صغیر بود و دل ررق
نشان بلخ و ریاضت است و دل سرج صافی رقیق نشان بیاری بود و دل رقیق بعد از جراح علامت شمس
بود و اگر رقیق یا در میان ضعف ساق یا بی نشان آماس کرده بود و دل رقیق بسیار پس گزانی از اهلها و سقط
قوت نشان جبر و یک شدن تن باشد و دل غلیظ یکبار میسر آید و عفت آن راحت بود و توانائی قوت باشد و اگر
آمد که آید ضعف قوت و بسیاری خلط غلیظ بود و تیرگی نشان سیاهی ماده تر بلخ است و دل غلیظ مثل اول حار و قیاس
گفته که بگوشت در سر و دیتا و متدل اعلاطه و دل غلیظ اگر که بود یک ساعت رسوب کند نشان رت ماده غلیظ و اگر
در تنه که در این که رقیق بود و غلیظ شود و نشان حار و رقیق و علامت الم در دل و حوالی حکم و آنچه است بسیار علی الرق
و ریاضت تار و ن شدن رسوب مثل یکم و صد بدین آینه که شود و رسوب بخون یکم سفت کند سده و شش گشته باشد و اگر
گزانی ساق را نماند و اگر که رقیق می شود و در میان رسوب است و ماده و آنچه صیانی هر دو آینه است و در قیاس
در حرکت بود و مظهر آید و در اول و در نشان بلخی باشد و دل سید و غلیظ از بسیاری رطوبت باشد و غلیظ و سرج از طبع
و اگر که در سده و حار است همیشه است و در بر قیاس آینه که در دماستان و طبع در سرج و در بیان سیاهی
آمد که اول سیاهی اول بی نشان است و غریغ رطوبت باشد و در قیاس اگر که اول غلیظ و بسیار در علامت مثل قیاس
در اول غلیظ است و اول سیاهی را مردم هم و اگر که رقیق و در سرج و در قیاس اگر که رسوب بسیار در لرح باشد

۷۹
لول سید و اندک اریس طایفه مدود و مقدمه استقانو و تقصیر بول لی اراده و درباری خاده ۱۰۰

و احتیاط قتل و علامت رخا فلول اندک از صف قوت لود و اگر سیاه و یا غیره در درتیه پای خاده و نشان سلی نام
کمی رطوبت و هم احتیاط و قتل لول اندک رقیق و سرخ در بقیان قوت سده و نشان استقامت لود فصل
دوازدهم در بیان دلائل کفک سیاری کف اریس سیار و دور کی تبار کف و تا کتاد و تبار و دخی لکوت
مطلقات و در بیاری کرده مدود و کف هم رنگ لول در دیاسیاه نشان برفان باشد کف همچون تیر نشان بیاری شش لود
کف همچون کعبه ریابول سرخ نشان سودا و خون بویاکی باشد فصل سیزدهم در بیان دلائل رسوب در بول تولید
او تیل ریم است در آما سها و ریشها و احتیاط در گبار عس گرد و میگو که در ریشها ریم سید ساس بخت ماده باشد در بار
رسوب علامت پرایدن ده و ارجون جدا کردن لود رسوب مدلسان صفت قوت همیش راست و میجا که ریش
که سراد و کساید و در رائل شود بیاری چون سهایت رسه و صغیرت آن ساکن شود و بکلی در بول لیکاید و رسوب
ظاهر شود و اگر طبیعت از هم جدا و پرایدن مارا مدلسان بیاری که دار هر که طبیعت مدست علامت معتدل تمام
همچون کد در بول و رسوب باشد که در بول مردم قرمز و کمر یا صفت و چون رسوب نشان بکلی و قوت طبیعت است
اعتماد و بکلی ماده رسوب توان کرد در بول مردم قرمز و کمر سید اطلس محمود باشد و علامت آن میسی ریش
میل سوی یس قاروره دارد و طبع ارقاروره و رسوب دارد و بصفت حال ملاحظه نماید اول بکلی فاما هموار
دوم حال کمی و سیاری لوسوم حال رقیق و طبعی چهارم حال رنگ آن بجم قرار آن در قاروره مستقیم آنچه
پدید آید در آن بجم آید بکلی آن آب و جدا گشتن از آب فرق میان رسوب یک مد است که رسوب یک در
تقاروره باشد و سید و هموار در وی آن رقیق تر و اگر کساید بار کای آید و رسوب خام طبعی باشد و اگر کساید
بیاره یاره شود پس اعتماد و همواری توام رسوب مایک و بسیار دیده اند که رسوب سید لوده و در وی آن نشانه
و توام آن همواره بوده یار ملاک شده و رسوب با تیر سیم رنگ لول باشد و آنچه هم رنگ باشد سرخ بهتر پس و در بکلی
و توام رسوب با هموار تر و احراز آن بر آگنده تر و رسوب طبعی سیر و حصول مدعی مدی محاطی حرطی سوختی بکلی
که سلی طبعی میسی رادی اریس معنی و بوی اما بکلی همچون یاره چمر که احته باشد اما محاطی طبعی و سید و توام آن محاط
توام رسوب بخت باشد نشان سردی مراح و سیاری رطوبت و طبعی لود در بقیان در بخاری لول نشان بخار و قوت آن بسیار
و اوجاع معاصم نشان و ال علت آن می ریم باشد علامت کتاده شدن که در دو بخاری لول باشد و در قریب
ریم و رطوبت خام است که ریم شاه گنده باشد و اگر کساید بر آگنده شود و از هم جدا گشتن و اگر آن میجو شود و رنگ آن سید که
مثل تیر و سرخ از کرده باشد و سلی که کرده باشد اما حرطی سیر سید را با کتاده بخالی که کجای حرطی است که سلی تر
سید ساسی نشان باشد اما کسیری بر گبار بکلی است و رسوب که اگر لود بود و آنچه اگر کرده بود همچون گوشت مار یا ناره و لول

اکثراً سردی آمده و گاهی سیاسی اما سونتی برگر از بحالی بود و نشان سوختن خون مانند یکدانش گوست
 اند که راحت و در رانج دلیل تر حرارت خشک شود و چون قین صبی بخون به اردن به رسوست قی مانند سینه
 رده بود گریست مانند وی نشان از سینه مانند دانه تنگ در مانند اگر بسیار بود و از انجا صلت شود اگر دانه
 و تنگی صبی سرخ و تولد آن دلوی مانند که در یکی است یک تنگ علیه که در شکل بوی میخورد و جای بوی سبک برادران
 یک میست رسولی علامت سنگ یک میخشد در کرده و تنه ای که اگر دانه مانند سرخ بود و دیگر است به مانند سید بود
 مادی نشان هم علیه است که در خصوص مادی بوی رسول هرگاه در گنج دستان صبی میگرداند و اگر آنجمله مانند گاهی خیر
 بود و گاهی کمتر علامت ترس کرده مانند و اگر در لول ملول را بر جوی بسته آید به سر بردان یک تنه و در سونج تنگ خیر و تنگ
 مده بود و بیشتر اوقات خوردن تری و میرو مانند آن تنگ فصل چهارم در بیان مذکور بسیاری سونج سونج سونج
 رسوب یار مانند در یک تنگ بسیاری رسوب لیل صبح علامت در آن شدن مکت بود و اگر رسوب یک یا تر از آن بود که
 بدان بخش آن مانند آن سیاه و در تنگ نشان احتیاج است و فراغ فصل پنجم در بیان مذکور یک سونج در
 سیاه و سردی حال بیمار دلالت کند یا بر افراط حرارت بود اما نمودن حرارت غیر از افراط بود و در سونج سردی که
 گون سونج سردی حراج بود و رسوب سرخ علامت غلبه خون و غم و حامی ده و درای حرجل مایه تر سبب است مانند رسوب
 سونج فصل ششم در بیان تمام رسوب که رسوب ربه ما میاید کرده مانند خاصه در باب فرق میان سونج
 یک در رسوب هر چند بیمار تر قوام و مستدل تر و نفس بود و بهتر مده رسوب مذکور است که با هموار و برانگیده و مانند لول
 فصل هفتم در بیان مایه رسوب هرگاه در و جام جماعه و سرخ دید آید در هم میگردان شود و اگر ترس بود
 اندر چهارم در بیان مایه رسوب و یکم و اگر در و جام رسوب سرد دید آید نشان بود که حرجل بخوابد و بود و بیاضی میل
 حواهد بود و اگر رستم رسوب یک یا آید و رستم حرجل گند و اگر جماعه مایه رسوب متعلق در اول بیاضی دید آید جمیع
 مایه نشان حرجل مایه فصل هشتم در بیان مایه رسوب و گند و در بیاضی او در شالی نشان افراط حرارت
 بود و در تنگی لول نشان تنگی حرارت است را افراط سرد و محوت گریست افراط لول ماکردن لول بیمار است
 سردی حرجل و حامی ده لوی تر تر تر بیاضی دلیل حرارت و غلبه سودا و لول سید و بر تنق و گنده و در علامت مایه
 حرجل و در سونج مایه و حرمت و در بحالی و هرگاه در تنق حاده لول گنده بود و مایه لوی نگار در تنق و در حال
 مانند نشان مقروط و غاقری طبیعت و مار آمدن کار مانند فصل نهم در بیان مایه رسوب و غلبه سودا
 می رسوب تر در مایه حال در لول مایه است آنکه در لول نشان سبب کی حرکت بیشتر بود و در سونج در رسوب
 لول نشان مانند لول مایه در هرگاه که مایه تر بود و تر کی میل مسوی مالا دارد و لول رمانه به رسوب و اگر دانه
 میل سوی بر مایه لول است مایه لول نمود و در سونج لول حالی مانند و تنگی تر و یک بود و تنق آب یک بود و در

آن ارواقی نود و وید یا باک نقل قیق می نماید در اول استنشاق رقیق طاهر تر باشد در آخر مسخری رسد
 و اگر محسوسه تیره شود و در اول گفته اند تیره نشود و هرگاه سر آب حمامه باشد که به هر روی آب بود نیز محسوسه
 بود اگر محسوسه باشد و در آخر خواهد بود و اگر محسوسه بود و در اول گفته اند اول استنشاق قیق
 ساسه به رقیق و صافی باشد پس این قیق و تری شود بر سر اول که کمالش که استنجوی چیزی چرب و چرب را به آب بخواه
 مسری که باید داد که تیره شود و گاه تیری بسیار گردد و در پیچیده و اگر تیری اول باشد و در پیچیده و در اول تیره
 در پیچیده باشد علامت مادی باشد و دیگر راجحه **فصل** در بیان نمره یا سار که شسته اول می یوم از اول نذر شسته
 دور باشد که می یوم که سکن آن عدا گرم باشد سبب یا به تیری دارد و اگر تیری در میان شسته باشد می یوم
 عصبی گردد و اگر در اول و در آخر سرح باشد و سوط سطح گردد و اگر سید او دلمی گردد و اول تب معمری در دما
 و تمام در میان شیشه باشد و این لیل خیر بود و اگر اول تب سطح سرح و بید و تیره باشد بیماری سکتی گردد و اگر تیره باشد
 و سرح باشد بیماری در رات اول تب طبی غلیظ و تیره باشد و در آن آب باشد و اگر رنگ آن در دما تیره و بید
 اگر اول تب سطح صافی دارند و در دما تیره را رات اول تب طبی غلیظ و تیره باشد و در دما تیره و بید
 چرب باشد و این و سبب آن که کما کما که اول حد و در پیچیده و تیره باشد و در دما تیره و بید
 بود و اول در دما سید بود و در دما که در دما در اول حد و در پیچیده و تیره باشد و در دما تیره و بید
 و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 این نگردد و علامت و حال در باب گفته شده یا کرده آمده است تمام تیره در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 احوال سدرستی و بیماری از احوال نقل که از طعام حاصل میشود و این جهت فصل است و اول در بیان بیماری اند
 نقل که سبب بیماری در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 فاد که کما کما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 آینه که تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 نشان که تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 و لاجر باشد و این که در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 سه بود است یکی سده که در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 باید که نقل طعام حاصل بود که تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 باشد و بعد از طبع رود تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید
 که باید باشد و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید و در دما تیره و بید

[illegible]

[illegible]

هر دو ماره حرارت اهل خنک می کشد چنانکه فروغ حرام روغن را و یا به با ساسن بکوبد و شادنی غم و ماسد آن
 حریح شود و غذا را بدل آن بخای یابد و در بیماری هضم کمتر باشد و سردی و تری بسیار حرارت اندک این هر دو
 شدید حرارت هر یک را در دین سست چنانچه همیشه یا در سست و آمده مالد و طبعان را امر طبعی گویند اما مرکب
 معاجات پیچیده در روح مانند از دل یکبار چنانچه در شادی و سرطاس می قوی یابد غم سرگرد و ناگاه اشتهای تری
 چنانچه در خون معده و در گمان می کرد و در روح حرارت غیری را حای و دم دهد مالد و روح سیر و کمر برد
 حرارت هر دو میرود و تحریف دل و معده در روح همه مبتنی بر و حاق قلبی تو که کند و مردم معاجات میرود و طبع
 ماسد طبع طبع سدر که سکه است و مرده مانند این حال کسی را اندک بپوشد تهراب خورد و گوشت بسیار و وقت
 مستی بیشتر واقع شود و خاصه که صفا و استقرار با کرده مانند با سست و نیم در میان ساحت احوال طبع و نشا
 سلامت و سبب نشانه های مد و نا امیدی و یا کج ادوات بیمار جوید و در حال بیمار که درین بیمار از حیرتشان و در بیمار
 دیگر را نل شود و این یارده فصل فصل اول در بیان آنکه طبع حسن و نوع و فصل خاصه و عرض چگونه و در حقیقت
 بیماری که کدام نوع است و کدام بیمار است و آنکه در طریق آنست که طبع گیرد و گویند بیمار است و علاج بیماری
 پس نوع که در هر طبع است و هر یک از فصل آنکه گیرد و کدام نوع بیماری بسیار است اما آنست که در وقت سبب توجع
 و ماسد آن متلا گویند بیماری تیب است و تیب نوع است حی و دم و تیب و تیب غنوت اخلاط ماسد تیب غنوتی انواع است
 و فصل هر یک است و در داس تیب است و تیب غنوت و غیره حالتی تضرع است و فصل بخوبی تا خاصه بیماری بدست آورد
 گویند این بیماری غنوت است و در غنوت هم است تا بدین طریق بیمار را مشخص گردد و در حقیقت آنست که این بیماری گرم است
 و علاج آن تسکین حرارت و اسهال و صغیر و صغیر است که نوع را با سست و تیب دمان تیب صغیر و تیب
 حالی مانند که تالی بیماری بود چون کسر و صدام و غیر آن هرگاه طبع حسن و فصل و نوع و خاصه و عرض بیمار
 بدین ترتیب مار جوید و در واقع کرد و اگر این طریق عاقل شود و ممکن نیست که بر هیچ بیماری و قوف یا فصل
 و دم در بیان صبح و آن سبب تندی داده بیماری بود و صبح و نوع است یکی تحقیقی که قوت معیره ماده بیماری را
 ساحتی در طبع گردانده و سردی حالت و در صبح ماسوده ماده و بیماری بر قوت معیره حالت و در صبح و دیدید این
 صبح ماسوده آنکه در ذات الحس بر سره رطوبتی بدیدید و قوام معتدل و سیاه اندکی زردی رند و آسان بر آید و اگر
 ناگهانی گذارد و نوعی توجع بدو اگر قوام غلیظ یا رقیق و در یک ساه یا سراسر توجع می بود علامت غنوت تابی است
 و اگر هیچ بریاید نشان حامی و حر قوت و دوری از فصل و در صبح و در بیان معیت صبح و در قوت و در بیان
 بیشتر از بدید آمدن صبح تحقیقی مانند هر وقت صبح بدیدید و ساری در نقصان افتد و سبب که در گذر و علاج خطائی
 رود و صبح نشان سلامت بود و اگر صبح نشود علامت هلاک میست از هر آنکه بسیار بیمار است که در گذر و در بیان

درغ شود و اندام در قوت بود و اگر قوت ضعیف است اما سحر و رآماس تا یک صید موارید پدید آید بخت است در
تیسیر باد و سببیت رسوب میاید با سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
ما سحر است مگر یکی است و در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
نکوشش آورد در سلطان فضل چه نام در آن سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
اثر از صید و ریاضی در ده در حال سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
کودینی مرد و دایه و در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
استاد را سحر در قول هم در موضع آماس باشد و در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
سحر را در دست و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
مالا در فصل سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
و مالون کید و اما کسب بود و اگر بر این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
و کرم نشان طای و اما کسب بود و اگر بر این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
در و آت بریم و در حجت پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
ناری بود و هر که عارض سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
باقص و بخران هم باقص مانند هوا و سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
یاری و در فصل سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
قوت طبیعت و آنچه است که در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
ماده و شش است و در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
حال مانند قوت بود و در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
درست و سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
تیر یکسان است و در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
استاد را گمانه قاصد اگر در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
ما درست و آنچه است که در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
در و کمال را پدید آید و اگر در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
از پی پدید آید و در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است
سحران گری بر گری و در سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است و در این سحر و پدید آید بخت است

چنانکه اگر گشت نوی رد یک مرد دم بد تا نقل است در صحن سگند و او بود اگر ردید میرا علی حله عکس بودید
 و کما رجتم آیدت رد یک مستقیم مزاج بازگرفت مریا گشت تا نقل و ریجاں سیاه و سبزه است آتی باشد و سبزه
 ساق و دانه در دماغ و هر دو حدیثیم سر سید قدادند تا بدید آید پس ده در دوشتر آید و کبیا بازگشت
 یجم اما احوال می جوید اگر می عید یا حق شود و مدت تشنگی باشد و هر که بگوید که نوی مشک یا نوی گل تر کرده و
 بر دهن میاوی یا هم ردی باشد و اگر روز آب از می کشاده شود و موت ردی که دو اگر گوید و روی عطسه آمد عطسه باید
 مهت ماضی مدتی شش باشد و پاک ردی که دو اگر می یا که گندی می دی نو شتم اما احوال گوش و هر که گوش
 شش است و بازگشت دی نو در دگوش رتبه ده ماضی باشد و اگر استند و دریم کرد و اسید بدید آید و در دگوش یک
 ممکن است اگر پیش گرد و دریم آید و با جوش سفت شش می باشد و اگر پس کرد و در پاک شود و هم اما احوال مدان معلوم باشد
 چنانکه گرم ردی مدان رسائی که کسی چیری خورد و دم نمود و دریم سوزن مدان و سر بران ردی است علامت تشنگی
 علامت دیوانگی است و اگر از پیش آبی بدید یا قاتل بود و لوحت مدان شش و ده لطیفه و در اطراف حرارت حاصل
 ماده هر ساعت در دهان ریال کردن بی آنکه حادثه باشد و مانند سیر شدن مدان ردی نو و هم اما احوال مدان
 روان جوید خشکی دهن و دهن و کمی آب دهن روی ماسد زمان اگر اول تشنگی گردید شش شود
 رد یک سبزه گرو تا نقل باشد که ماده مدان دهن از سقوط قوت بود و گنده دهن و دهن ریال
 حاده علامت سقوط قوت بود و اگر سبزه گنده ماده جنگ بود و تر قید شش علامت تشنگی بود و اگر دیاری حاده
 دهن شیر و سیاه مقدار کمی بر آید و بیار جیر با تیره و در دگوشان است که در معاری سدا شراب بسیار
 و در یکی پاک سبزه و شش سبزه مایه جست چنانچه در بیاری حاده فواق حاصله بعد از اسهال روی بود
 علامت تشنگی هم سبزه سوزش سبزه و گرمی آن و لطیفه هم سبزه در تب روی بود و هم اما احوال خلق
 و در روی جوید در بیاری حاده فواق روی باشد و گرمی آن و لطیفه هم سبزه در تب روی بود و هم اما احوال خلق
 فواق و سبزه می آمدن هم مدوم باشد و اگر آتاس خلق از اندرون بود و در طایقت و خلق و سبزه حرامی بود
 که دلقی ریخ نباید در دهن خلق ساکن شود و علامت ردی که بود و اگر فلقی ریخ آید اسید و در استند یا دریم در دهن
 و در حاکم که تا در دم ردن از حرارت عظیم با فراط باشد و در بیاری حاده دم ردن سرد و سفت علامت آتی بود
 در حاکم دم ردن گنده دهن موت باشد و در بیاری حاده در آخر آن اگر دم ردن ضعیف و سوزش شکم
 سبزه گرو و دگوش پس زرگ مثل سستس بعد از آن وقت پاک ردی بود و در دهن مدان ریال
 جوید جواب رد و بیداری شش مدوم است آنکه محال بعد طبیعی بود و بیجا بی شش و در دهن شش دهن
 باشد روی مدوم بود و نمودن بسیار شش ضعیف و چون بیداری شدن سبزه و سبزه

علامت بیماری و ترسیت بود و سیر دهم از مابین حویله هر شکلی که عادت تدرستی باشد معلوم بود و حاصله اگر بر
 یهلو سید ولی اراده پشت افتد در ستر نشیب فرو آید و بای و اطراف بر صبه کردن و از هر جاسه داخل تیر
 عادت کرمی عظیم باشد در باطن و اگر یارده بود اندامها را و اگرانی که در تدرستی است شدن عادت او و دود و تدرستی
 سلیم تر بود و در این یارده پشتی را اختیار برق نیست میان مردم و در و لا عذر هر آنکه از سقوط قوت یا از علامه
 باشد در احتشام در ستر حفظن میان احتلاط عقل یا علامت درد شکم باشد چهار دهم از احوال یوست حویله حاکم
 اگر که تدریجی سجا و علامت تدریجی ربطی غیری باشد در دم و در سردی و سحر گرم از یوست علامت باطن
 شدن حرارت غیری بود آن سحر گرم از حرارت غریبی خیر دور و ایستد یا در دهم از یهلو و عضله
 شکم حویله چون سجا و عضله های شکم از صیغی و شکلی احتشام تر گواریدن طعام ما حدس سجا و عضله
 یا تقصیر بود و حاصله مطلق مان بود در دهم باشد شکم را که قوت و دهم در مابین مطلق علامت رویی مرگ باشد
 حاصله اگر که تدریس در یک تیر و یا دیگر در سردی و یهلو هر یک تیر و دیگر سجا و سجا در دهم باشد و اگر
 عضله شکم را که در حیدر بود و یوست شکم شکم باشد علامت اما س احتشام بود و تدریس از احوال
 اگر که با وجود که در حوالی حیم و بیستانی و آنچه در حوالی ساعد و سگانه او و دارد است پدید شود
 در دهم بود و هجدهم از احوال مقتدر حویله جاکه از مقتدر در آید و سر سحر و مارگرد و دلی آنکه یار در حوی
 بود علامت سقوط قوت بود و سیر دهم آنکه اگر که سجا و دهم هر دو متخلص و تغییر گردانیده ما هم سفت شود در
 بیماری حاده از دردی صعب یا مائل شدن حرارت غیری باشد در دهم حیدر بیماری و اما تدریس معلوم
 باشد احتشام در اول درج لیل دراری بود و در آخر مانع باشد بیرون آمدن رحم در تیر حاده در دهم بود و دهم
 در احوال اطراف حویله در گشتن گشتن و یای اما س احتشام و صفت حرارت غیری باشد و علامت
 و مملکت و دگر دی اطراف و اما س احتشام در یک مرگ است و سیری و دهم قوی تر و اگر با س احتشام
 سجا پدید آید و اطراف برسد و یا در حوالی ساعد و سگانه او و دارد است پدید شود
 اگر شکلی که از مهابان و تیر مقدمی است و دهم از احوال باقی حوت در دهم و تیر کرم علامت
 اما س حراج ما حرارتی یا در دهم و ساکت است و کوبی مسمی معلوم باشد نیست و یکم از احوال و آوار
 دهم مریض حویله در باطن احتلاط عقل باشد و از صیغ، از صفت قوت بود و حوالی مسمی و دهم مسمی با قوت
 در دهم است یا علامت و سوا سلسی عضله یا آفت دماغ یا تدریس و کسیر با قوت از مردم که سجا از حوالی
 عقل بود و دهم است یا علامت و آفت دماغ یا تدریس و کسیر با قوت از مردم که سجا از حوالی
 دهم سجا و دهم در حرکت سجا و اطراف دهمی و دیگر اندامها را ساکت مملکت بود و نیست و دهم

اگر کسی در کسی جوید مطلق شدن استیادریاری مرض معلوم باشد و در بیماری حاده سلیم خود هرگاه در بیماری
 محترقی شکست شود علامت مطلق شدن قوت فسی و دلسالی بود و حاصه اگر روان و دماغها بسیار سیاه شود و میست
 از حرکت جوید یا تغییراتی اختلاط مقل علامت را کند کما فی رای باشد لوی - ماع لرریدین ست و بیای و
 که سبب بحرال باشد استیادریاری معلوم و مقوت قوت باشد چنانچه بیار و در کسب بختیاری حاد سخته و قتل
 عمل بود در حاد استیادریاری علامت نشان آماست مروتان باشد اگر حتمی تواند دریم تواند دریم
 ساعت اندام ماریدن دهن را کشیدن که مطلق و مادی گوید علامت آنکه فصل دستان آنکه طبیعت آن فصل را
 منع می کند است و تمام اراحوال آنما سها جوید هرگاه در تب مادی در اطراف و لعل را آن ماس پیدا می شود
 باشد و آماست کوشن اگر کجاست شود و علامت آنکه میست شود و در سید و کما فی مکتب دیم تبیر مادی آماست
 نازک و در مود و گرا و درون آنکه میست علامت مادیست و چشم از ریشها جوید و اگر ریش بیار و ریش کس باشد
 در رنگ آن سردی سیاه گردد و در مگر سردی که باشد و اگر سردی مریض تبیر و مقدار دانه الگو سیاه دانه پیدا آید
 گرد آن سبب شود و در دهن پاک گردد و در تب مادی سیر مقدار کما و درین ظاهر شود و علامت تبیر سیاه مقدار کما
 در تب مادی هم باشد که بیار و در دهن پاک شود و اگر در مگر کوشن تبیر پیدا می آید و در تب مادی هم
 گردد و اگر آری گرم است و آن ماس سیاه مقدار دانه آبی مادر و صوب خود در چهارم پاک شود و اگر آن ماس
 و اگر آنی در شک طبع بود و علت سرسام سیر میست - شتم از احوال یرقان جوید در تب مادی حاد تبیر از تبیر یرقان شود
 مادی و اگر مقدار یرقان اسهال فسد مادی و اگر کک پاک و درین اراحوال روح شد و بود و اگر درین اراحوال
 اسهال پاک شود یا سرق کداسید و در مادی بود و حتی مگر در یرقان مادی و مادی استقامت و ادکد میست و تبیر
 احوال ناقص حید ناقص اگر مادی و تبیر و تبیر صعب بود و قوت قوی مادی ممالک بود - اگر
 قوت بود و سبب ناقص تبیر ناقص گشته شود و مادی و اگر اسهال شود و علامت آنست که مادی مخرک است و
 طبیعت مادی و اگر یکبار ناقص شود - مادی و اگر سرق متنازل کند و حست سود یکبار تبیر میست و تبیر اراحوال
 سرق مادی حست بسیاری سرق اگر یکبار و علامت بسیاری مادی بود و در آن عضو اگر ماریا پهلوی که تبیر کرد
 سرق کمد یا کمتر کمد چون مادی حاست تبیر داد ماسام آن گرفته باشد سرق بسیار در جواب بی کسستی نشان
 آن باشد که مادی مادی اراحوال بخورد که طبع - بر دارد و اگر بسیار بخورد و حاست سدی بود یا متفرع و سرق
 سستی بود و بسیار مادی مادی تبیر مادی و در اول مرض عزی علامت حاد حاری از تبیر مادی تبیر
 مادی سرق مادی نشان یرانگه شدن حاد مادی و سرق مادی و در تب مادی حاد مادی و سرق مادی و اگر مادی
 مادی و حار مادی گردن بود و مادی مادی مادی و علامت عشی اگر عرق مادی مادی مادی تبیر و یکبار مادی

نود و هفت سیار که تیان سطح نشود و سیار از آن راحت یابد از سیاری ماده صفت قوت و دراری مرض باشد
 است و هم نشان بدو یک از رواف حیدر رواف اندک و سیار در رواف سیاه برگد که سرخی ترش آید
 علامت طاعون باشد در رواف رواف بر رواف رسوخته نود و سه و سیار آید آن نود و پنج را در رواف
 یک آن باشد که از سی آید که یاری در آن است و ایچاری دیگر آید یان یکی باشد که از غالی در یاری حاه
 یک باشد که نشان یک مدار قتل حیدر قتل سیاه و سرگنده و چوٹ یاری حاد قتل باشد قتل در در اول یک
 از قتل است و در آخر یک نود و اگر از این قتل صغری رخت یابد اصل طبع هر ای شده و نشان سقوط شهوت باشد
 زرد که در این پس شود که آن ناریک نود و در آب مکر باشد و اگر در قتل چری میدیون پوست ترس مملک
 باشد در همه سیار سیار و اگر چری میدیون گوشه یار در قتل علامت ریش روده عفونت و قتل سوداوی ریش
 سیاری در در دهن در آسمانی کس پلاک کسده باشد در یک مختلف برادر در در بحرانی خوردن در رسوخته
 سی و یکم از احوال بول حویه گاه بول گاهی اندک باشد و گاهی سیار و گاهی مارگد و علامت علی ماده و در آن
 سیار باشد سیید و رقیق بول در مرض حاد از بحر طبیعت یا علامت مارگستن ماده از مرغی بول اگر کتاس
 دماغ بر آید سر سر سام تولد کند اگر کتاس احتساب میل کند آماس تولد کند و در اسافل و سر شش حراحی کند
 و بول رقیق و سیید و ستوار سیرون آید از صفت قوت طبیعت باشد و بول سیید و رقیق و رقیق و سیید و تیره
 سود و در آن تیرگی مالد و در سیاری حاده علامت تشنج و هلاک باشد و اگر بول سیاه و رقیق باشد و سیار
 طام آرد و کس نشان مرگ باشد و اگر بول سرح در رقیق بود علامت یک باشد بر روی محمدان نود و
 اگر کتاس باشد دلیل رودی مرگ باشد بول رگین که در روی رسوخته باشد علامت سنگینی و حیرت باشد
 در دیانکت حرارت یا بعد از ایامش رگین سودا و اگر قتل بول در تیه و یا در دسر نود و هفت سیار کند علامت
 که در آن باشد قتل بول در تیه های آهسته علامت عافیت طبیعت باشد و اگر تیره حرقه نود و هفت در دماغ
 باشد سی و دوم سان یک و مدار قی حیدر که تا صغرا و طعم ایخته باشد یک میست و قی صغرا
 صغرا و طعم صرف مالد و در هر صغرا علامت مزاج گرم و طعم علامت سود مزاج سرد باشد
 و هر قی که مخالف رگد نود و سیید و در دماغ طعم آهسته و رگد کتاس باشد و ایچ معناد میست گرانی نود و هفت
 از رگد است و سیاه سی و دوم از احوال هفت دم حیدر هفت یک آهسته که سر و اندک
 بر آید و حلقه صرف مالد و یا آب دهان آهسته باشد و اندکی تر روی زرد آمدن هفت صرف و چوٹ
 صرف نود و هفت سرح و در دو صحت و ایچیه مالد و سیار و هفت سر و کتاس یک سیاه و سیاه
 باشد و هر قی که در سیله مالد سیله رانل شود مالد و سیاه و هفت اندک و در آمدن بدستوار

که در مورد نشان علامه حرارت و جوشیدن ماده و سوسن چون مانند فصل پنجم رمان آنکه علامه است که در اتم
 قوی تر بود و اعتقاد بر کدام اندام بیشتر باشد و لایق است که قوی لایق بر انواع حرارت حکم را در معام و در دست
 ریان است که در وی رگها و گستره تنگ است مادها و رگها در و قبول کند و سبب بی نای لیس سردی سبب
 و تری جگر است و نشان بسیاری رطوبت در سردی و در رستی رمان ماسرعی علامه است آما س عینی در عده
 یا در دماغ و در وی رمان ستری رگها بر رمان دلیل صریح است و علامت جواب اگر اراش رقیق
 مانند نشان علامه طوط بود و اگر استهلاک گرمی و پیر بر دیدن نشان علامه صغیر و مسرعی با علامت علامه چون مانند
 حرارتی و تاریکی در دماغ و پیر با هم ماک سان علامه و مانند فصل پنجم در میان حامله که کتن بدید آید که راتر آن
 یازنی خواهد گذشت و نیم و کلاوس هم کده است از صریح و کده احتلاح همه ادا چهار نیم کده و از
 تشنج و شکسته و احتلاح یک چشم و سیر روی سدر مرقه است حد و کدی ماسا نیم کده مانند علاج اشک
 سیاه و ستری چشم در وی و کراست در و تسانی نیم کده مسرام ماحوشی و دل و ترییدن و ستم لی موی مقدمه
 مالتویا بود روی سراج و تیره متلی مقدمه حرام مانند گرانی همه تن و استلا و رگها و نیم کده مانند تروا
 و چشم تیره و تلهایر و حیات پیش چشم پیوسته دیدن مقدمه ردول بود حکم بجایی هرگاه در حاس بیست
 راس گرانی ماده و عادت نمود در لول مگرد و علامت آفتی مانند در گرده عارض پیوسته در عده که سبب
 گرم بود و مقدمه و انیسر مانند حس گرانی در پهلوی راست علامتی المی مانند در گره را رسیدیم کده مانند
 نه بر قان را در رد و سورالیم مانند کسج دمل ستراب بسیار مقدمه حراج و سله و در لیه مانند قوا را بسیار مقدمه
 اصل بود و حق سپید مقدمه روض سپید سقوت سموت و قی و لبح در اسما و در و اطراف مقدمه قوی لبح بود یکید
 نام و در دشت هر دو با یکدیگر داریم مانند و داروی سهل و غیر آن در ع نشود مقدمه استسقا طلی مانند
 کد شدن ماسها و جوشیدن موصی ارن نیم کده مانند کجراحی در آن موه فصل پنجم در میان
 یارینا که بسیاری دیگر رایل شود و مسر و ع رالقرس و دوالی دوار الفیل و اوجا ع بدید آید از
 صریح خلاص یا در سر آنکه ماده صریح بدین ادا اما اتفقال کد جسطعی و دارا انعقب و دوالی رائل شود
 در در چشم مرس ماسها صغیر رایل گردد و گرمی ماسها رائل گردد و گرمی ماسها صغیر اگر مرسات ران
 گردد و سدا و صعب دیر ماند سیلان ریم را گوشت رایل شود یا از می اسها مرس هر وی که مانند سلقه
 رایل شود یا لیلو لیلو لیلو رایل گشته و در دگر که سبب آن ماده علیها بود تیب گرم رایل گشت در دگر
 که در گرم سیلان حول مقدمه رایل شود و لقرس علمی و در دهاصل و دوا عی تحت ماده رائل شود
 که عارض و در دسودادی است رن نشخ اشتی مت ماده کتاده شود و چهاری های ماده

خواهد بود یا اندر این و در هر کس که در حرکت کمر آید باید در هر نیم روز یک کدو یا در هر نیم شب یک
ماسه و نیم مد سب است که در پیازها تا سلاست کمر آن فواید خویش ماسه هرگاه در کمر آن یک دفعه
کس علامت بدید آید بسیار بود و مایه اسه که در روزگار بیماری کسی روزی کمر آن خرد منده مانند آنرا امام
ماور گوید و کسی در پای خرد هبده مانند کمر آن خواهد بود آنرا انداز گوید و کسی در بار در میان اس را
مانند خرد اند آنرا ایام و آن در وسطه گوید و کمر آن او حرکت قوامت مار و چهاردهم ماسه مار لستم
لیس روزی که بیشتر مانند تیغ قوت کمر آن فواید معیض تر شود تا چهل روز و محصل این سخن است که کمر آن سب
و وی تار و لستم مانند و ایچا لیس میتم مانند آهسته باشد و قنطاریچل روزی که در کمر آن سحرده است
مگر و ششم در و بهت مادم و در حده و میتم از هر آنکه قوت کمر آنها رستی مانند و میس روزی که مانند این در و
طاهر مانند مایه است که لعی کمر آنها روزی چهارم و لعی در بهت روز و لعی میست را در کمر آن
چهارگانی تا میست و در تمام تر مانند و اریس سیم معیض تر بود و در حده روزی که مانند و مایه قوت
کمر آن سب تا چهل روز مانند در آن معیض شود و قوت کمر آن سستی مانند و میست روزی که در کمر آن سب
یا انداز میس و یک سال و کمر آن همه پیازها را داده بیشتر در و رطاق ماسه و بدین سب کمر آن تب سب که بچون
روزی که سیم بیشتر از چهاردهم میتم دارد و در بیشتر مرض و در تب با بچون عدد در و پای کمر آن مانند و ششم روزی
عس که بچون روزی که قوت خود در پیازی مرهم عدد او سال بچون عدد در و ای ساری حاده
مانند مثلا در تب ربع سوداوی و قلعی هفت ماه مثل هفت قوت عس مانند و در و پای خرد هبده از
کمر آن پیازهای مرهم خرد هبده از روزی پیازی حاده مانند و در کمر آن پیازی مرهم میر قندم تا چهره است
بچون که در کمر آن پیازی حاده یا که مایه و کرده اند و در و پای کمر آن در آن وقت آید آنرا انداز ایام و آن
در وسطه گوید و آن روز سوم است و پنجم و ششم و سیم و چهارم اما اگر کمر آن روز چهاردهم کجا بود و در نیمه و آن
شود و کمر آن در ایام و آن در وسطه روزی که سیم است ایس پنجم و در و سوم لیس سیم و پنجم صفت است
روز ششم از کمر آن کس بود و هرگاه در پیازی حاده روزی که شستس اثر لعی بدید آید کمر آن روز سوم مانند و اگر
آهسته تر باشد روزی که اگر روزی که در چهارم مانند و نشان بد نماید کمر آن روز ششم مانند و اگر روزی که در
از سیم بود کمر آن در یازدهم یا در چهاردهم مانند و اگر روزی که در سیم قوت رود تر آید و تب گرم شود و اثر لعی
بدید آید کمر آن در چهاردهم بدید آید کمر آن در بهت سیم یا بیشتر سیم یا میتم یا میست و یکم و بیشتر بدید سیم ماسه
فصل پنجم در بیان ایام انداز ایام می نمود که اگر دست یا فست بر ماده مرض ما تر س از عطر طبیعت
بر آمدن بدید آید بچون و و لشکر مخالف که جنگ کند و و عنایه و دیس طهر و هر هفت طاهر کرد و

[illegible]

حاده ماه است که حرکت بحران با حرکت و گردش ماه صفت کند هفت انگه کار که رود و تیرتو حرکت و گردش
 ماه صفت کند ماه مدین نام بر میگفته است این دیگر ستارگان اثر حرکت است ماه جیاں است که هرگاه اقله تمام
 جیل و یخ در دره رود و یا صدف و هشتاد و هشت اتری پیدا آید جیل و یخ در حینه تریخ بود و حمله ملک
 سی صد و هشتاد و هشت در قسمت کرده اند و جیل و یخ در هشت یک ملک باشد و در تریخ تمام بود و در
 چهار یک ملک دو صد و سی و یخ در تریخ و هشت تریخ مات و صد و هشتاد و در مقابل باشد و نیمه ملک در
 نقطه اجتماع باشد و نیمه تریخ در چهار دهم بود و اثر آن قوی باشد و تریخ در دهم باشد و اثر آن قوی بود
 تریخ و نیمه تریخ در دهم باشد و اثر آن ضعیف و در دهم و مقابله در چهار دهم و اثر آن قوی تر از
 در دهم مات و در دهم تمام از موضع مقابل جیل و یخ در دور باشد و شکل دوری او از نقطه مقابل
 تریخ باشد و از نقطه اجتماع تریخ و نیمه تریخ و دور است از نقطه مقابل بود در دور باشد و در نیست و جیاں
 از نقطه مقابل صد و سی و یخ در دور شده و در چهار دور که ماه مدین جایا می رسد و این شکل بی بدیدی آید
 در کار که حرکت ماه صفت است اتری و تغییر یابد و اگر ماه مدین در دهم باشد و جیاں در ستاره سعید
 بیو مد و بخای یک باشد اثر آن که پیدا آید خوب باشد و اگر ستاره کس بیو است یا سیلگاه یک باشد اثر آن که پیدا
 بد باشد و هفت آنکه بیماری حاده از حمله کار با ایست که رود و گدرد و گفته اند که هرگاه ماه اراش نقطه که در اثر
 یای بود در حرات نیمه تریخ در حرات مقابل دور می شود و اندازه آن تغییری در مرین پیدا می آید
 اگر بیماری گرم باشد بحران در نیمه تریخ کند و اگر آبسته تر باشد در تریخ یا در مقابل کند و در دیگر است
 و گردش ماه در ملک سرد در نیست و در دور و سک در می تمام شود و مدین در سر آن نقطه مار
 رسد که اودی حرکت کرده باشد و چون ایام اجتماع ازین مدت نیلگد میست و تست و در و نیم نام
 و ایام اجتماع در و در و نیم و سک در می است که دو ماه درین ایام در دور آفتاب پیدا شده و اگر مدت
 و شش و در و نیم را که ماه پیدا شود اگر مدت تست و شش و در و نیم را که ماه پیدا شود و تست و در و نیم
 سک در می است که مدت گردش ماه است در ملک سرد و در هفت هفت است که هفت هفت مدت
 گردش ماه در ملک سرد در اثر اتری پیدا شود ماه باشد و چون در کار پیدا شود ماه بیچاره
 قسمت کند هر هفت تست و در و نیم و هشت یک و در می باشد و در هفت تست و در و نیم
 هشت دیگر مدین است گفته اند بحران در لستم اولی بر اراش بود که در در نیست و یکم در
 بیماری مرین بحران قیاس با گردش آفتاب باشد و آنچه مرین تر باشد بحران قیاس کردن
 رطل بود بحران قیاس است شش ماه باشد بخون چهار دهم و بحران عمل چهارده سال بخون چهارده و در باشد

یکی علامت رغب است سرری روی و خیال سرخ و عارض می و دمه و اینکه علامت قی است حاصه یکی بوسه گرفتن
 سر پهلوا و اصلاح و سر یا قن و در کمران و خشکی پوست هم از علامتهای عام است و دیگر نشانه های علامت سست
 باشد و اگر علامت موت است و علامت میل ده لطیف اسهال گرا می است در زیر ناف و صبح و عین مکدر و صبح
 بول سید و رفیق یا سرد در صبح حاق بیشتر اوقات قطع سرم بود و علامت میل ماده لطیف بول گرا می تنه سرد
 رقیب و طبع خشک عرق ماکردن و بول غلیظ حله شان است که کمران در بول خواهد بود و علامت در رشتان
 کمران لطیف بول بیشتر است و علامت میل ماده لطیف حص است که در رشتان و رحم گرا می پیدا یابد حاصه اگر
 عادت آن سرد یک تند و علامت کتاد و رگها عقد معده است که در آن موضع گرا می یا در رشتان و کمرگاه
 در دانه ص عظیم و قوی باشد و علامت میل ماده حساس است و کمران عرق است که بول کمر بود و طبع
 و ظاهر تیره سرخ و گرم و صبح بوی سرم و حرارت تنه و در کمران قوتیر باشد و اندام ناقص بخار گرم اریوست است
 حیر و بول رنگین سر علامت عرق بود و حمت آنکه رنگین شدن لشتان میل ده باشد حساس کمران انتقال است که
 تیما قوی بود و هیچ استمرار باشد و علامت کمران بود و در بول اسهال باشد و علامت آنکه انتقال یکدام عضو خواهد کرد
 آنست که در عضوی حرارت و الم زیاد از اعضا دیگر باشد و لوق دیگران عضو الم عادت بود یا بیش از آن عضو
 آسان فانی باشد که بدان سست می گیر اعضا شده اما من جراحت اسهال بیشتر در بیمارها سرد در فصل حوائج رشتان
 و در سیری شود از هر آنکه در فصل سرد ماده سرد و طبیعت را در صبح و تحلیل دارد و در سردی قوت معیض بود و در
 صبح تمام تواند و در تمام تواند کرد پس حمت هرگاه طبیعت قوی یا مدومع ماده حیر لطیف انتقال ممکن شود
 و گاه که علامت کمران انتقال پیدا یابد و اشتراعی با درار شود و ماده بدان اشتراعی یک شود و اطفال باطل
 گردد و هرگاه هر عضوی که در بیماری عرق بیشتر کند انتقال بدان عضو گوتش باید داشت و اگر در وقت ریاض
 تب بول بسیار آید نشان آن باشد که در تبه مائیس در وی تولد کند و اگر مریض میل مگر می از هیچ کمران مکدر
 از سست و کدره و گاه در عضوی پیدا یابد علامت آنست که در دوری از دوری کمران آن عضو حوائج پیدا یابد
 علامت آنکه بیماری را بیماری دیگر خواهد شد آنست که بیماری حاده اگر در یک لحاظ قوتیر باشد و ماضی دیگر ریاض
 شود حاصه اگر در علاج و تدبیر خطای زده دلیل است که بیماری مرض دیگر حادث شود و علامت آنکه بیمار در کمران است
 درد و گرمی آنی بقراری بیمار گشتن دست حساس و کمر حست و کمر حست و کمر حست و کمر حست و کمر حست و کمر حست
 حوائج یکی بفسر سرخ و می حیم و علامت کمران روری یک در در بول کمرانی و اندام کمران در بول کمران روری است و در بول کمران
 از دانه مریض ماده انقباضی و اطراف و طبع که حساس است بیمار باشد چنانکه در تب عرقه و در عرق اتی و
 چنانکه باید و بسیار باشد و نشانه های صعوت کمران پیدا می آید و صحت و تیر و استقامت و سست و سست و سست

اساره نمودند که اگر گشتی نوشته شود که حواصن عام اردو مهره دانه که بر طریق علاج میرخص شرح نوشته شود مسک
میاید و خود کثرت اشغال سارانی نموده حضرت که الما مود و رایحه اگر گشت مشهوره و تخریه معلوم بوده رساله تروح مرقوم گردیده
حتی استقلال نام نهاده شد دستورالعلاج امیدوار است که بریدی مطلع شود مجادیم و میره قلم عبور و گسترد و نظر عت
عبایت نگاه کند و این کتابست بر و مقاله مقاله اول در امر اص محققه لعلو معین این است و یح ماست
و هرانی بکشد فصل بکشد لوح معین و مقاله دوم در امر اص غیر معین لعلو و شغل است و رحمت ماست
و هرانی بکشد فصل و هر فصلی بکشد لوح مذکور میگردد مقاله اول در امر اص معین و دست و یح ماست
باب اول در امر اص سر و شغل است سر و شغل فصل اول در صداع و این میث یح ماست
نوع اول در صداعی از سودا المراح گرمی مایه که بیج یک اعلاط سلسله و ده تا هفت آنکه در آفتاب
نوده ماسد و یک تفتخ حار است که که در حمام گرم بسیار توقف نموده یا اگر کثرت غصه یا سحر کردن مید و بسیار
بیربای گرم خوردن نویدن یا تاجیر مدارد وقت بنیاد و علامت این سوسرا جید و معلوم میشود اول آنکه جلد گرم
مست و گرانگی کمتر نموده ماست دوم در حتم و بیج شکی یا هر گرد و سوم آنکه در حواس قیری و صدای در گوشتها باشد
چهارم اعتدال رون و راز و لون کمرگرت قیق مانند چیم آنکه بسیار تشنه شود و بیکرهای سرد احتیاج دارد علاج
آنست که شربت لیون مارچ آب اماره آب تر سیدی و المصون آب مید و ده و عرق کاسی و تیره تخم کاسی است
این تنها ماست و میل نماید و دما را بگوشت گویند چون آنکه او مانش شود و کدو اسفاماج و کشمش و فلیه
که دیر ماست قیق آب تر سیدی آنچه ره و آنرا این را در حرارت بسیار نموده ماست و ساکن قیق سوم و چهارم ماست
کشک ماست طلا صندل آن کشمش و گلاب که سر کباب مید و صندل و اسون آرد و جو بزم قدم سر گردارد و در جو بزم گلاب
که مدد غصه های حرکت است و صماد های سرد آن موضع را ریانی رود و اگر در عظیم ماست که محمدی مثل فیون و تفاح
و سر السج آبیخته نماید و صندل طلا سارند و در شقیقه مالد و گلاب بسیار و سر بریزد و در اندک و دانه هست و در غصه
و مادام که در میجکاسد و غصه و سیت کشمیر تریش می در ارد و در سایه مید و موضع خوش که بوائی معتدل باشد قرار
گیرد نوع دوم صداع سردی نده و صندل این صداع سردی خواستاید در رف کشمیر و در آنکه در آمدن و چهارم سرد
اندک سرد خوردن مایه سردی بود این قسم شکام میگردد و علامت این صداع آنست که گرانگی در حواس و ده ماست
و در سر گرانگی ماست و در دماغ شکی نموده و مکررهای ماسد و حس عورت و احمق و جیربای میر موجود حیا که در
لول رقیق و صندل ماست علاج آنست که ارزن سوسن که ماست و ساحت سر گردارد و مایه گرم در مایه که گرم ماست
سر سید و اگر کشمیر مایه در حمام گرم در آید و آنی که در دماغه و کلیل المکان با و در مرقوم سمن و شیح امسی حوتا مید و ماست
سر بریزد و در حای که گرم ماست و یا سمن حسن و مشک و دلو شمن مایه و ده تا هفت از هر یک و انتقال در در کاسه

[illegible]

آب امارین یا آب لیمو یا نارنج یا عوره و در عظم ساقه مرغ یا گوشت گوسفند جوان در آب آبی اگر سار و دگر گردانند
 یا در تنی و خلق این شربت ساقه است هفتة انتقالی است هدیج سوسن و متقال تخم آبی درمی سیاه و ششالی
 مادیان بنی ریک که سه اسب سحرشاد صاف نموده و قد است متقال حل ساحتی سه بوت میل فرماید
 حسب تبدیلیا ریدین طریق سار و صرد و متقال محمود و دودانگ ترد درم گل سرخ بیدرم و سیت
 درم مصطکی درم کثیر اسفند درم هفتة درم ادویه را برم کوفته نیمه جت سار و درم یک مقدار بخودی و در محل خوا
 ضر و درج فاسق آب تیر گرم بعد از صیل فرماید تا زنده حل شود و در حین مصطکی جهت قوت میدهد و بلیه
 از برای دفع کفار و محمود جهت آنکه صرد از زنده بسیار بگذارد و اعلاطه را بر ابرو دایع دفع میفل می که این دگر
 باید جاست که گوشت تیغ و مرغ و در لاج نا آبی ساقی و در دگ با سر کسل باید و در عدا کثیر حبه مسیح سحر است
 ساقه است و در لاج و در لاج است سیر و اندک سر که در صنداع حار سار و دگر کوفته موانع است توج شتم و صنداع
 صمدادی سسل بن سوسن است که دریا سحر بسیار کرده ایم و او در استر بر گرم حورده و بخالی در دیار و در برای گرم داشته
 علامت است که رنگ می رماند و لا عری طی دانی تشکی و بخالی و تشکی دانی می و سرعت صحن حیالات زرد و تر
 جیتیم مصطکی سرعت و حبه تار و در راحت یافتن در تنها و در علاج است که لا تسکین سید و آب امارین شربت
 مایع و در شربت کیمین است و صند و باید و اندک حور در اندک و لاجی ماست و لیس این صمد و صند و سیر حبه است بلیه و در دایع
 متقال عاملت عدد و تر سیدی یرو و متقال متا تیر و در متقال تخم کاسی بمکوبه دو صنداع هفتة متقال رگوت سار و درم
 ساقی ح متقال سببای بمکوبه دو متقال تخم حور متقال ریک که سار و سحر تا سار تا سار به سار حبه است متقال بلیه
 متقال در آن و جیل کرده تیر گرم میل فرماید و بعد از فراغ سهیل شربت را لاج ق کاسی و سید تشک عرق کلورمان اسفند
 ساقان قد و در متقال اختیار کند و آتیه سیدی مکر ساحتی تسکین فایده تمام دارد و یک انگ محمود و در آب تر سیدی آب لیمو یا نارنج
 امارین صند و ماست میل فرماید و طریقه سحر است که امار را لاج و دگر با پر دایچه در میان است ممالد و آب را لیمو و صند
 و در متقال اختیار فرماید و آتیه سیدی آب را فایده تمام دارد و سار و در تر سیدی صنداع صمد و آبی یا دگر صنداع
 دوی مالد و اسفند و تشکی است در تنها ساقه است و دگر صنداع آب کثیر تر و آب سیدی مین می از زرد
 ر و کس و در سیدی کاسه و در قوی متا در روت درم صنداع و درم ایون بیدرم سیاه یا قناد و درم سیر گرم کوفته
 کاهو یا کوفته آبی او لیرین حل ساحتی ترقیق و لیمو یا نارنج کاهو یا کوفته آبی سیر گرم کوفته آبی در سیدی
 یک سار و صند و در سیر کاهو یا دگر تمام کرده باشد جهت آنکه داده را مدایع می کسد و اگر در آن را صندایک کرده باشد صند
 دوی تیر و در تشک متقال فرماید و صنداع صمد و آبی تیر تر کاهو یا دگر که صمد و در قوی مین شود و اعراض ساقه است بلغم
 اندوه و صنداع آبی بخالی و در زنده و طعام کم خوردن تا حیر طاعام روت و آتیه عدا لای گرم و تر تیر گرم و در حیر

حسن مائع ماستد علامت او آست که سرعت العمل را مدد محسوس سلامت اعمال مائع و دگای حسن علاج
 او آست که عداای علیله تنزل بر سیله که گوشت کا و اگر قوت با صمد قوی ماستد و اگر قوی ماستد اقول ان رد متل کل بود نیز تر
 و حره از صحت گاهی محتاج میشود درین و در سرحدی متل ترست محتاجش نوع چهارم در دهم در دوسری که اگر
 ویتش شود و این نام که استه اندر صمد علامت این صمد آست که مفرغ سیار که از اعصای سر ماستد متل بر دعو
 ماعره ماستد علامت سیار متل قی و اسهال صمد و در دهم نیز این صمد آست که او را صمد میگویی و حره را که حسن مائع
 سته اندر دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 عداای مصلحت متل کنگر و شورای گوشت مرغ مرزا و اللحم در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 قلم کا و حیرتی مرغ بر دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 سیار که کتر است و در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 حوائی رده تخم مرغ نیم کته و او را حوائی حلی و متل قنطاریه و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 کرده گرم کرده اگر ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 حوائی ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 کردن گوشت لطافه ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 میشود و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 متل سکنه و قوت مجاه و در حالت مائع نوع ستم است که قوت مائع نماید و مائع قسط و عدا گوشت کو
 حوائی نو مای حوائی ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 از روشی و عظیم مائع غلط قاروره علامت ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 طبیعت ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 بخت نوع ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 را ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 الم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 نو در ستان گرم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 اگر ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد
 اصل طری فاسد که در ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد و یا در دهم ماستد

رات نرسدی ساسہ سیم این بر دوسرا چلی کہ در صبح من مانند علامت و گرائی سرگردانی تمام اعصاب و در دوا و
 علاج اگر استوائی رجوع نشد صد مایه و اگر سحر مانند سطل صحر او اگر علم و سودا مانند سہل آن بند چام این صبح
 کہ در من مانند علاج تقویت بر صفا کنایه و صید و کف آب برگ میدار و صبح بخار مایه کشید حرکت نقد و
 اسسول در تری که در حق کا در مان حق کاسی ویدیتک سات سار و میل مایه و یا بهار و آب گرم گدا در سر کرد
 گلاب هم آیمه ساسہ مدام و حوائی آب آن گرا و اس قشر ترقیق آغہ رہ ماسماق سار و صبح سیر و نیم
 صبحی که یال عریان شد علامت و آنست کہ در ر و کراش و دول صید و ریت علاح این و در صبح مایه
 میل و ده کاس عدہ مانند علامت آن عیان و دار و دیکیری سکت مثل تری سکت این گرم قی مایه و اگر در قمر و
 اسطرانی و سورشی در شکم و مرق مانند اسباب آن قمر صبی تریخت گنقد و جری صیف یا ختمه رم مایه مایه و اگر جری
 حیالات و تنوع در پیش چشم مایه معلوم میشود کہ عاف بحران و اید و فوج خورد و نیم در دوسری که در صبح و سطله مانند
 آنست کہ کجک شاتی دیگر سر برده مانند و سطله آنکه اگر ملا تر بر جای مده کوفته مانند علاج قصد مایه اگر ایلی و در سال
 و اگر اسباب آن ختمه رم مایه اگر سید رجوانی عالک در دوش عتبه مدام می و کدورت و یا راجرت ارد و عدا اگر در کسح اگر
 اقلیم دوم و سوم و چهارم مانند کسک و کا و داریک اگر در دوسر و دوش گل گرم کرده سر گردارد و اگر دوم و تین حرمت نمود
 اگر آن نور سنا و صمدل سرخ و فوج و جری کل می مایه و اگر در دوش و دوم مانی مایه اما تریسین آنست ساسہ رم
 کوفته طلا سار و اگر احتیاط عقل طار گرد و در دوش کل حیر و نیم و در دوش گل طلا سار و عدا سحر سر کوسید حوائی و جری
 اسالی آن طایس میل مایه و عتہ و آتی ویدت گل طند و در فوج قسقم بر صفا کنایه که اگر ایلی و یگید وید مایه شانی و اگر
 ارا حلاط و کرات آن حال یوس گفته که این صداغ قسقم است و تلامی سرانست و مرمش ماصوت و بیانی بر ساعت
 بر خطیت و علامت آنست که اولی سلمی روی عظیم شود و ماحلین در دوا دی مانند ارد و در دوش کسک و تندی
 و کرده دارد و رتسانی را و دست ارد و وحدت و تاریکی و آسایش او قادر است کہ شود و جتیمہ با و جاس می کند
 آنکه کو بهار دیت و در مطر یگانہ میسر که بران او قسقم و اید تندر بسیاری می دو اگر کسک حیات اصل ساسہ سالی
 مسود صا و در کسک آن اصل جتیمہ اگر در کسک حاج مانند معلوم میشود و ماکتق است و دوحه دگ استن دست الما و
 تند و کسک و جی دی مایه برای آنکه جتیمہ مایه طار که تمام سر از این صبح و قلم فیضی عود مایه اند علاج است
 مایه مایه اگر سحر کلام حلیه مایه اگر در مایه واقع شده اگر کلا سالی دو مایه ساسہ و قصد جوی مایه الا جاس
 و آن ساسہ اگر سوسا سالی الم مده ساسہ تریعت عرق کا و ران جتیمہ بیانی قد شرت مایه و اگر جتیمہ صحر این
 عارض شتیمہ جتیمہ تریعت آنست مایه شلیح و آنست مایه ساسہ و اگر اده علیل مایه جتیمہ تریعت و ماسالی و نشود و ستر
 و این که کو بهار دوسری که در دوش قسقم و سالی و سداک سید و مایه و عین بر یک تنعال سرم کوفته مایه

مرکز خوش ماگلاب انجیته شیر گرم کرده ساس است و اگر گرمی این طلا آزار یابد طلا از سفیده تخم مرغ در زیر
 گلندی مخلوط کرده سارده تر تخاش مالوده و اکلیل المکک اگر خلط سرفهها باشد طلا ساید و یا خوشا نند و
 آراسر برید نوع بیست و یکم صداعی که حادث شود از سده که از خلط غلیظ شود و سبب این وجود طعم
 بسیار درخت و ترک حمام می باشد علامت است که اگرانی سرد مرق می آید که در سبب است است که تیار نمود
 در دم و آنکه سبب بود و در آن تیج و علاج است که اگر خلط طعمی بود و آنکه در صداع طعمی مذکور شده از طلا و غیره
 نماید و اگر خلط سودای بود که باعث این صداع شده و ترش است و قیون طعمی که در صداع سودای بود و گرده آمده
 علاج نماید اگر حیوانی برین و سر غالت اند و در ترش است و تخاش میس نوع سارده سی متقال حشاش سم گفته کرده
 یک یا آلتی سارده و صاب دست مالیده و کحتا سارده است و متقال قند قوام و در یک هبه ترش است
 نوع بیست و دوم در صداعی که از بخار و با حاصل شود و اولی که از روی مستک غیره پیدا گردد و علاج لوی کاورد
 لوی سبب است که تیر و درون دام و دگر در می مالیده و دوم آنکه از این صداع و اولی که از روی سارده و در صداع
 است که لوی باکی صدفان تیر می دارد مثل صدفان مادر یک کشیده و حمام زردن آن گرم بر ریختن و قیاسی که در طلا
 ساخته در می گذارد تا دایع غلوت لوی می باشد و در دایع نوع بیست و سوم در در دایع که کایست اگر گرمی بود
 و دایع نوع بیست و چهارم در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت
 هرگاه که سالک گردد و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت
 می یکا سارده گرمی که در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت
 متقال حشاش متقال در سده ترکی متقال و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت
 طوطا باید نوع بیست و چهارم در در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت
 جیری که اس سیده باشد و طلا و اسس و عسل و عروق و عالتی تنبیه و لیسای علاج قصد باید و طوطا در دایع
 نالایک ترش است و صدفان طلا سارده و تیر عورت سارده و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت
 دایع نوع بیست و پنجم در صداعی که در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت
 و عالتی و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت
 از این ترش است که یا ترش است و صدفان طلا سارده و تیر عورت سارده و در دایع غلوت و در دایع غلوت و در دایع غلوت
 عروق و در دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت
 و اگر حرارت و عورت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت
 در دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت و دایع غلوت

تحت تاثیر قوت کاهنده ماستد بر سر رید حرور کتاس رو غلغل و کلات ملک سر که سر گذارد مع یار اسعاده و سید و مکرور
کلات ملک سر که و کار کرده گذارد مع الشات ارت بیاید مرض کسین یا مدح خواه دنا سر که و تیش متشتر قی آب
قر سیدی اگر تحت شد اگر کتسین بود آب لیو قوی سار مد نوع سوم سر سام سودا ای است عده است و کاست که
تیا ملک درد در حریف روال عقل حیوانی و نفس بیانی گویند که حافی شدت و تیشها کتوده حیالا و سماک علاج
تقیه سودا نماید لمدار لفتح کلات قیوم جیا که در مصلع سوداوی مذکور شده روغن کدو شسته و ادم در می و کف دستا و یا
وناف و قعدا لمد بر شت مقه اسفل مستقی شتغال قیوم متغال عشته و متغال لکورتها سیتان سی عدد گل حیر و
چار متغال تار کتیکه کوفه بهمت متغال تخم مصفر کیکو متیر حقال در و کاس آب کوشا سد تا لعی ماله قرا قروت یح متغال
تر کتید لست متغال و ص گل متغال و کولت عمل نماید و آیکه روحت و ماله جوتا سیده ماستد بر سر رید نوع چهارم
در سر سام طبعی مام کتو لیو عریضی ارقوم او سیال کتو آتجه آگورین ص حرار را عرا موش می کد سلف طعم مصفر است
در حاشی قرا قرا فایده و موش م و پنده علامت و تیشها طبع قویا لحرارت لود و گرانی و نقل جمیع خواش آب بسیار سیال
و سیدی مان تا و سینی حیر یار جامه کوفت احتلاط عقل سیدی لول قلات شش بر روی رمان حیر یار رد مائل سیدی
علاج شترت ارادیاں متغالی مویری عدد کتو سار و ک آراء سائیکه میل لاید حیدر و راین شترت ساست
و تیه آنگه ماله میل لعل لایان عمل قوی سار سد سائیکه تحتال تردیکو مده و متغال تخم شتت چهار متغال تخم مصفر کیکو
یح متغال یوسب یح کدو متغال مادیان دو متغال انجیر عدد و اکورتها شتغال در و کاس آب کوشا سد و حیرت
سب متغال قرا قروت یح متغال آکامیه کاتشق لورم دو متغال روغن مادم ماله سد متغال جیا که مذکور شده سار
و سد سوب عمل نماید و عدد اکود یکو مده و ماتش مقشر کدو گرم باشد اگر تیب قوی سار سد جیا یای حیرین موش اختیار
نماید تخم حطل و داینگ طاریقون نیم متغال قیوم سیدم تردم مقل لکی حاشیه بر یک مقدار کودی و قی درین ص لبع
کلی دارد و ارجاسا سار کدو مستغرق شود گذارد و گاهی موی از تیشها بگیرد روغن گل که روحید پدتر و عاقر قرا اندکی
عمل کرده ماستد در مصلها و میتانی ماله و عمل سر که در لوت مان لمد اگر ص نیکتد و روت عالشی و احتیاج شود
باصراع ارجید پدتر سیدم و ارجیده و لکی روم کدو مده ده فرو و ماله لسل یا لمد آن یا سار سد و عره از سکھین و
ایار ح فیرا و آکامه کلات لید و کات رگ م بوده سر گذارد لمد لکه پز تیشها و مریس در موضع خوشبو که بسیار خوش بود و گاهی
و مگر که مصلح اسطفا و قرا ل کدو کات اگر کتوت عصا یه و کتک ر و دایلی و کتیل و زعفران ماستد میل نماید عدا سیته
اوقات تیره سومس گدم کدو قعدا عمل ماستد و افاق داسد و ارتشها و حیر یار سرد و میو بار و تیشتر و حرارت
ملاحظه نماید و ملک سراس بیانی لمدار عدا تید یح ساست سد و در جام آب گرم بسیار ریختن بر سر فائده دارد
نوع پنجم آنگه مرکب اصصا و لعم ماستد و گاهی اربین دو غالب می شود اگر صعدا ماله

[illegible]

سری و جادوی تیر و این مرس کو کوان بسیار مارض میشود و نصف ایستادن تیر و دو شکی مدتی نایب غرض
میگرد که گشت می ماند و در پیار و در پلایک بسیار و اگر این گشتت مراضی موجود است علاج او علاج سرسام مصراست
سالمه صیانت این نوع نماید و در نیم مرغ مار و عنایت سر کرده هر رمان بریاینج که گوره گی که گید که اردادار گشت میگرد و کا
و تیره حرد و عرق بید گشت و آب لعل طماتیر و کثیر و اما در تاج آفتاب و این کد و مد این استان بوم روغن که در روغن
مادام بوم ساخته تا سیر نماید فصل سوم در سواد و در اسهال است که بوقت رحمت حقیم تار کیت و در در جود نقل
یابد و در گشت و دارهای مدان تیر میرسد که حقل اعلی میشود و در آن است که حیل می نماید که میرسد و در نوع اول سبک بخار
عظمت که بسته شده مانند در دماغ و می یابد مخرجی و لام است دوی اگر این سامه و تهر کی حیم و در در حالتی شلیه مردم مست و
الواح او همتد است نوع اول در دوی که از راه حول مانند که در دماغ است علامت و حرمت حیم و سر جی رو
و بر آمدن گمای میتانی و تنقیه علاج مصدق اعلی که گشت حیمت رساق یای نماید و در سر روغن گل و سدر که
مار و عن سر و در سکه و یا بهار به گل مالور و سوس گندم یا تنوید که در ترست سکین و سیول و تخم ریجان و
عدا گشت مرغ یا گوشت حوان فنیق آب غوره یا آب مار در آب آن اگر با کرچ و کثیر در عدا حته بخار مناسب است و در
عدای گرم صاحب نماید اگر احتیاج سهل شود و مصلوح پیدا اختیار نماید و طلاء صمد و گلاب باقی علاج است که در در
دوی مذکور شد نوع دوم دوی که از راه صفاست و علامت زردی لونی تلخی دماغ و سرعت مصفی فی حوالی علاج
اسهال مدی مصلوح پیدا در دو برین حب پیدا در دو جاست و متعال سحاکمی یح متعال کلسر ح دو متعال معته دو متعال
نحوه ساد و در و کلسر است نایک سیه که مایه صاف نموده تیر حرت یارده متعال تر گندین است متعال درین است ویر را
حل کرده تیر گرم میل نماید و بعد از آن آب مار و تیر و حرد و آب قمر هدی و سکین و از میو اما در ادنی و سید و لواح
و عدا مرغ در آب آن اگر فنیق آب ساق نایب اما در تیر و حرد و آب نایب سار مدعته و صمد و نماید و آنچه در علاج در در
سهرادی مذکور شده عمل نماید نوع سوم دوی که از راه طعم بود علامت و گرانی سر و قلت غلظت و بسیار
حوالت لیس مصفی یا ص قاروره علاج تنقیه دماغ مایه صفا و حرق قوقا و آنچه در صمد و طعمی مذکور شده و حرد
مصلحی و غوره سکین عسلی نماید و عدا کدو آب که در دوی داری صبی و در تحلیل کثیر حرد و حرق حار و ریر و مانند میل نماید
و شکست عسر و گرسنی نماید و در عدا های سرد ملاحظه نماید نوع چهارم در دوار و سدر که از راه سودا است و در دماغ
علامت اول بسیار و کویوانی و تحلیل حیرای فاسده و صلاست مصفی و علاج تنقیه دماغ و مدی از سودا
لعل و عقیق و حب عاریقون نماید برین موحث عاریقون هم متعال اسطوخودوس تنقیه حیل و لکی گرم کوفته و حیت
حب سار و در وقت صبح میل نماید و در آن یح فاشق آب گرم میل نماید و در روغن با گرم بر سر طلا سار و در روغن
و مالور و باقی علاج آن است که در در سری سودادی مذکور شده است نوع پنجم دوار و سدر که از

مادای دکارهای گرم شود و در دماغ علامت اوجت سر و سگی الف و تسکلی دایم بر سر کالی بود علاج تنقیه من مطهر
 سسته برین حب سسته تخم کاسه یک کوته هر یک در متقال یسوق متقال کسرح دو دم امط خود و سس متقال تخم سیدی یا رد
 متقال کچوتامه یا ترگین انیجرت سست متقال میل مایه و روغن گلکاف سرکه بر سر گردار و بر در دقت کثیر حبک
 سرم کوته مقداریم متقال اختیار مایه و روغن سحرار سر میله و ماتی علاج آنست که در عذاب کرا را حله حاره بود
 مذکور شده فووح مستقیم و اریکه ارادای عمارهای سردند و در دماغ علاجتش تلخین طبیعت و آبی که در
 ماوراء الکلیل الکک سداب حوتامه یا سدر سر بریده و سر بر کار آن دابد و بعد از تلخ یا کچوتامه که در او دوییم
 مانند میل مایه فووح مستقیم و وار و سدر که اراده و صغراوی ار مده و سر و دماغ پیدا شود علامت و کسرتان
 حقان و قی و خوشتر سده و الم در سر مده علاج آنست که اولاتی مایه کسحید و آب گرم دایم
 نکات فمداران آب حوریات الم ترش یا انی میل مایه و روغن کثیر حبک اندامه فووح و سس
 و رب انار سار و ماتی صلح ارد و اردوی و صغراوی حوید فووح مستقیم و وار که اراده علم شود و سس او
 عقیان و قلت بهیم و سیاری حشاد و روغن لهاب ارد بان فی اراده علاج اقی مای شور یا تخم ترب
 یک کوته در متقال و تخم سست در متقال سس و در متقال در یک کاسه آب کچوتامه صداب کرده نامت
 متقال ترست سکحید حیثه تیر گرم میل مایه و فمداران قی کسده و فمداران قی صغیر و کثید یا مصغی و عود
 حقه قوت عده ساس است و عدا که کسوت و ککف عصا و در دای گرم سار و حب تو قایا که مذکور شده اگر کسوت
 شود میل مایه فووح مستقیم دوار که سی رده که سر و دماغ است که در مده المی یا مده صاف و رحمت
 یا فتن بخروج مادی تلخی هر طریق که مانند صلح اا آنست که در دوار که اراده گرم که در سر بود مذکور شده فووح مستقیم
 دوار که نوات شود و در باد مای سر که متعاده شود و در مده علامت او تنج و دل بهم برآمدن چیزی قی ریادن و سس
 تعد در مده علاج سحون کونی و دیان و تعد ترست دری فووح یا روغن دوار که متعاده شود و در ترس
 یسی در گهای حب بر تنقیه و یس گوشت تات سلامت او آنست که هرگاه دست بر تنقیه و یا مرا آن حصو که یار
 اران پیدا شده و سد ساکن گردد اند و حرکت آن کما صلح حامت رساق دوی یس سر و فمدان رگس
 و برید او و کد اتش و من گل سرکه بر سر فووح دوار و تخم دوار و سدر که مانند اراده که متعاده دارد تخم
 و شانه و کد و یا بیاد و مرا که در شکم است علامت او احساس فووح و محار آفت در آن صمو صلح اصلاح آن
 و دعوت سر و ار اطر لیل متقال در محل جوات درون فووح سیر و تخم دوار که اراده یا در سقده واقع شود علامت او
 علاج صدای که اراده یا یا اراده و حقه که در آن آب کچوتامه و حامت مایه کسجیم سرم دایم سس
 و یا نعل و غیر فووح چهار تخم دوار که اراده آنست باشد سس صغیر و ماتی علاج اگر اراده باشد

در دهن استقراف نماید و در دهن گل و سرکه بر سر گذارد و در دهن نمک نموده مدام در دهنی بچکاند و این مخصوصیت دهن است
که از ضعف دماغ ناشد تیره سوسن مدک تغییر حرکت قد فائده کلی دارد و عداوت آن نوع پارس و هم دوی که
از عقب و با دهن و چشم تنوع علاج اگر جرات باشد و در روی سر می شود و قی نماید و مده را مثل گلقد که از
مصلحتی ساخته باشد و گوشتش خود و مصلحتی قوت دهد نوع سارس و هم دوی که سست تیره عداست و علاج او
میش از طلوع آفتاب ترست لیون یا فو که یا سست صدف یا قهوه یا سبب امار و ناخ راه یار گنی و سبب میل نماید
نوع هفتدهم درد دوی که عادت بیست و سست صدف که سحر شود و کربان دوی که ستم خصوصاً اگر سر را مانند سحر
سکت شود و این یکد که تدارک آن زود نماید و تقیه مده یا یار و بتیاری و ماده را حالت می لغت میل مده و گاهی
صداع دوی را رائل میتو و گاهی دوی را صداع رطوب میتو و فصل چهارم در سبب حوائی گرانی در سبب
و در کیفیت قوی و دستواری بیدار شود و انواع است نوع اول سببانی که سارس و مراح دارد و در یک پیچ یکار
اصطلاح است و مانند علامت او آنست که حوائی که بعد از سر با سخت در عایت سست که سر سیده باشد مانند
ادویه مخدیره مثل امیون و غیره که خورده باشد در گت وی مائل بر تیرگی و کبودی نفس صلف و تفاوت و سفیدی
رمان او سفیدی رنگ وی علاج تدبیر سخن ارادویه حاره مثل تریاق ار لعه برین موجب حطیان و مر حطیان
و را و بد طولیل در هر یک مدی را بر گیرید و ماسه در آن عمل آمیخته نماید ترست یکتقال باید و تقال اختیار نماید
و طبع که بر سر گذارد و از غصین و عاقر قرحا و مویرج و صمغ عربی و سداس از هر یکی اندکی گرم کوفته بگلایار و روغن سداب
آمیخته بر پیش سر سبب است و حدید تر مار و روغن سداب یا روغن مالو یا روغن گل جل کرده فائده دارد و
سخت ساق یا و مالیدن یا یا واریا رطوب و عاقر قرحا گرم کوفته سر که کسه آمیخته رساق یا طلا سارد و کتد
و مصر میش می دارد تا عطسه آید و دومی از سر لادن فائده دارد و مستک و حدید تر و عود دی لویا سد و عدا
محدودیم شکسته مکوتش که کت عصاره سار بدارین می و عولجان در ستور نا اندارد و عسل و عین و حطیان
میل نماید و از خوردن بیولمی سرد و آب خوردن بسیار ملاحظه نماید نوع دوم سببانی که از رطوبت حمام در مقدم
دماغ شود علامت او حواس گران که بیدار نشود مگر بجهت بسیار و گرانی در سر و تبخ و سفیدی رمان و کانی و سیال
و قلت تیر رس نوعی علاج قی نماید ماحت تیر و قوی ماحت قی یا و یا یار و و یک در صداع طمی مذکور شد مدها تقیه دماغ
ناید و معاین که دفع طعم مثل بار الحیوة و مار افسل و گلقد و آب سیر گرم و بعد از آن میل نماید و در عسای گرم در
سر لادن و مالور و سداس بجهت سارس و در بخار دارد و ماتی علاج او علاج سر سام ماحت نوع سوم در
سببانی که از بخارات گرم و تر دوی که دماغ از آن متغیر شود علامت او آنست که قادر است بر خواب مگر در بعضی اوقات
و خواب دائمی زود مدار گردد و مده و سنگینی و در خواب بسیار گوید و نه شود و میل ماسه نماید و فکر بای ناسد

حقه تیر و قیبه مدلیس موجب سر و متعال یوست بلید بادیاں رومی ارم پائیتیم دم ملک سنی علی محمد کدو کلک
کوفتہ سیمتد و کوفتہ آب کرس یا آب حیات میل فید و عروہ ماید و دوا و مت حرام و آب منبت در آید و کوفتہ
و کوفتہ حوائی آب کدو هم شکسته و متشتر و اگر کدو کشت ای که در آب تیرین تمداتد و اجیر باقی روبرو احسان ماید
کفکد حکری یا علی میل فید و ایک در و مالو و تخم کا پوجو تا بیده ماتد بر سر رید و دوا و ملع مار و عن مالو و مادام جرسا رید و دوا
گفته اگر جربت اندکی ارد از جیبی و تخم کا پوجیل ماید حوائی رذوف و تخم ششم در جویانی که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
نحوالی عارض تود و عملی که ساکن گردد و تیر بر رطوبت و دوا و ملع مع کار طلحه ارد باع ماید و میانی و تیفق و روعن حیات و کدو
جربت ماید و مرد و رطوبت کا پوجو انداد و از جربت که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما
در تیرین جیبی ماید حوائی رذوف و تخم کا پوجیل ماید حوائی رذوف و تخم ششم در جویانی که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
طام و آوار آب و آوارا را تا حیات فاعله کلی دارد و نفع هضم سهری که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
علاج او تسکین است نفع هضم حوائی که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
و تقلیل عدا و دوا و نفع هضم حوائی که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
مصاد و کدو و تقلیل و این نفع است اول در مصاد و کدو و این سیاحت و قمع تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
رطوبت علی طوط که بر موطر دوا و نفع هضم حوائی که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
و همد و حایان و کسب و دوا و نفع هضم حوائی که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
مساحت و عاقر و حایان و کسب و دوا و نفع هضم حوائی که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
و در ری سیمتد و عروہ سارد و عطسه و فلفل و کدو و حرو و ریه ارم هر یک بختقال برم کدو و در تیرین جیبی دارد
تا عطسه آرد یا آب یو دیر و آب چمندر آیمتد اندکی در جیبی چکا سد عطسه می آید و سیاحت و یو دیر و حیدر تر از هر یک اندکی
برم کدو و یو دیر و عن مادام آیمتد در جیبی چکا سد و دوا و یاک سارد و مالو و کلیل در آب حیات و دوا و حیات سربا آب یو
تسود و سکحی علی اسر که عضل درین غایت فائده کلی دارد این علت یز را که کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
کند اگر سعد دار فلفل و حیات فلفل حرام و یو دیر هر یک سه متعال برم کوفتہ ماد و یو دیر و کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
ماید و عقل در دهن فائده کلی دارد و حوائی یار بعد از طعام خصوصاً اگر امتلا ماتد صریحی دارد و کدو کشت کفک کدو و کدو
روعن حوائی یو دیر و آب یو دیر و آب چمندر آیمتد اندکی در جیبی چکا سد و دوا و یاک سارد و مالو و کلیل در آب حیات و دوا و حیات سربا آب یو
تا نهم در دوا و یو دیر و حیات فلفل حرام و یو دیر هر یک سه متعال برم کوفتہ ماد و یو دیر و کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
و در جیبی و حیات فلفل حرام و یو دیر هر یک سه متعال برم کوفتہ ماد و یو دیر و کسب تیتد و علما انکه هرگاه تیتد و علما انکه هرگاه تیتد
روعن حوائی یو دیر و آب یو دیر و آب چمندر آیمتد اندکی در جیبی چکا سد و دوا و یاک سارد و مالو و کلیل در آب حیات و دوا و حیات سربا آب یو

[illegible]

و تا بی دیرای ستود و کوشتهای صید و در کثرت تیرا که ترشیا نماید لوح دوم در ایچو لیا رکاب
که از صغری سوجته در بدن حاصل شده باشد علامت آن کثرت غلظت خون زیاد و حیوانی و صحت خلط سالتن لظرس
سلع و در این کس گرم و خشک و دو لغزش دردی را که نقص طبع علاج آنست که حکام بسیار روید که آنست
داشته باشد و آنست که در صحت و حیر و و کوه و تیر مفرجه حتما شده باشد و عمل را در عرض دوم که در واد که کوه نم ملکل
کرده باشد علامت و بعد از آن با گرم تشدید و بریش سر و عرض محل و غلظت و صعدن لنته آئینه که در واد اگر او است یا آنست که در و
حیانت و صحت و تیرت میلو و در بدن آن اگر او داشت مفرجه و اسفاج و کوه و ما شده و در و تیرم و عیاست و و سهل و صغری
برین صحت و بعد پوست بلید کالی سته شغال قنایه تیر چهار شغال ساکی رخ متقال بقیوں روی و دو متقال آلو کارا
است عدد تیر سدی یا در و متقال سو تاسد تا یک یا لیا لیا مایه پیده شغال تیر حشت عمل نموده سحر میل نماید و اگر سلی
عسل کمدای صحت پیدا یا رخ و تیر ادرم بلید عیدیم عار لقیوں درم محمود و اعلی عار لقیوں نموده سیر کد پیده باقی ادرم
را کوه حشت را در کوه یک تیر است و در بر عرض دو پیه قوی و یا و یا رها کما این نموده ادرم که حرارت یاده عیشود و سحر
میگردد و سر او است که در استعمال طول و صماد از محمل گرم بسیار اعتدال عامل نشود و حته آنکه حیر یا سر و اگر بسیار
نموده را علیط بسیار دو اگر محمل گرم بسیار شود و لطیف را تحلیل میدد و باقی علیط بسیار درین احسان است که صمدی نیم و
تیر یک پیده عیش و میلو و دو متقال رقی حرد و در کد و کوه تیر از بر یک پیه ری مایه و اعلی ابریک پیه درم مورد و الی و
کلسر حشت قوش باغ از بر یک قدری میرد و اگر از اسباب الی ما شده عمل نمید فو عی که لیا که از احتراق سودا یا
طبی شود که باطن سودای سوجته باشد علامت و بسیار کوه و هموم و ترس و ادرم و کوه و جیالاب و حشت حشت
و بهائی صعدن رگانی نسل سودا و علاج آنست که اگر عرض غلظت و صعدن یا نیکید و دعوات را رگ صعدن
صعدن گلی است سراق یا اطراف الی جهت او از جنین لعیمی عظیم دارد و اگر صعدن الی ما شده حاست نماید و آنست که سیر
کوه و پیده و مطبوع ایون پیده و اگر قوت در استن در و تاسد سد و این صعدن سار و تیروں بلید سیاه و بر یک پیه
متقال قنیه چهار شغال برم کوه میل نماید و بعد از آن سیر اختیار نماید و حیر و در بر طریق مداومت کند تا اثر عقل ظاهر
گردد اگر عقلی و سکون کال خود را تیر یا این حشت است صغری عار لقیوں درم بقیوں و درم لا حرد و متقال محمود
قرصل برم کوه تیرتی متقال تا یکیم متقال سحر گاه میل نماید و اگر از عوارص حیرای یا قیامده باشد و در عرض عشت
سود و در بدن حرارت ساجت قوشال و وار الک تیرین تریاق کسیر تیر در و اگر در عرض سرعت خود و در بدن
حرارت ما شده این و اسار و کلسر صعدن صغری در یک پیه درم طایفه تیرم حرد و لیا و در یک پیه درم مایه که با تیریم
نام سوجته از بر یک پیه درم مایه در یک پیه درم کل مایه خود قناری لسان الثور کثیر قرصل حشت الاس از بر یک پیه درم
برم کوه و حجه تیرت میب محن سار و دو متقال میل نماید و بعد از آن عرق گا و در مان چهار تا شتو

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تبدیل مزاج دماغ اندامهای گرم مثل خود آس که در دو داری می ریزد و جو لعلی بود مخصوصه قلیه که در دو رخیل داری می باشد
روغهای گرم در سر می بالید که متن فاضل می کردن و عطسه آورد و مالونه و هشته جوتا سدن سه بر کارن و آتش و
تیباب و هر دو که تیباب را می روی و ح فائده دارد در جسم که دارد قتی گرم که وقت تا تبه در گری جبار تا شتر گت ساسد و شتر گم که در
نوع دوم صفت اسکر که در مزاج سرد مانده بود علامت او اینست که چشم متع است یا در گرم جیم سر کر رایج را با صحت بود
علاج تبهید مزاج صحت و ایامی و داسلیو و در دستانی که کیر کشیدن و اطریل کیر احسا باید و طیار بود و اطریل صیبر
مانده دارد نوع سوم که اسکر مزاج گرم تنگ می مانده شود علامت او اینست که جسم او و مردنه مانده و کیری در چشم می مانع
روغن خسته مانده و کدو در پی بالیدن که دست و پای بر کردن و تفتیقیر عددی یک ریاده مل میاید و بجا آستین اند
و چشم در آب سر کسادی طویل جید دوت و تیر عورت است که بوی کسایدن در تنقی و قرونی که در چشم بود مزاج مانده اگر صحت و
طارت فاطمه مایه و مسهل اسکر مزاج سرد و طویل نوع چهارم صفت اسکر که ریاده و موی گرم شود علامت او سرخی چشم و در
اسیار حلقه و اسهال بجا شتر است که آتاریس در دود و خصر و قوتیای ری در دود و آتاریس جوتا سدن تا صحت و مانع است
عشتران مسهل است که مایه و در دیاب است و در گدازد و بعد از آن چشم گتد و گفته اند که کیرش و مت تسلیم خام و بخت مایه و در
صفت شده مانده مانع از آن نوع پنجم صفت چشم که صفت موهنی در چشم بود علامت او آنکه مانده ای داخل کر و در
گرگی علاج تنقیه صده مایه و مایه مایه و قوت کیر که واقع بود نوع ششم صفت که مادت مسود و سیاح را از صفت
رطوبت و بسیاری بخار و صفت مزاج و دمل این اصلاح کم موثر اند اما علاج مایه و تار ریاده شود و تنقیه دماغ که سیاح و اصلاح
غدا و تناسلی و کدو را و سر و قوتیای ری و دستانی کیر و در و کشیدن نوع هفتم صفت اسکر که رطوبت زیاد شود علامت
آنکه بریتس جیم برده مایه مایه و لظ و آسمان ریاده مانده و این را را بسیاری خط سودا که در رطوبت و صحت و
سوی مدیر در دود و آتاریس و علاج استعرا و سودا و بطح الصیبر و اصلاح مزاج تدیر مزاج نوع هشتم که در رطوبت
طبیعی بود علامت آنکه کدو کای بر سر که کیم مزاج و بسیار و و حال که از آن که مکنه از انتشار علامت است در امل موی و این
علمت و وال آن ارد مزاج علاج استعرا و سودا و احتیاط اندامی عله و نگاه کردن خطای ری که دانی آن سر و قد و مارا
روغن مانده بر پی بالیدن می پس گوتن سر و عن دام و جرت مکنه اگوشه و تبه و کدو کای ریارد و ارتق ماست
فصل نسیب و سوم در امراضی که در صفت میود و این جدید است نوع اول در جرت این رستی است که مادت
میود در این صفت رطوبت و تبه و است که می آید و صفت این صفت مکنه خط و در علاج او شده میود و این صفت
چهار صفت است صفت اول جرت مکنه می جانی تا مکنه در و یک سرح و در دست گود و اسکت می که در علاج قصد فعال می
اگر نامی بود در صفت و اسهال که صفت و ایامی اگر تیر از اسهال و تیر که تبه و چشم و گرم مادت میود و بعد از آن یک که در دود
اسکر مزاج است که تیباب را می روی و ح فائده دارد در جسم که دارد قتی گرم که وقت تا تبه در گری جبار تا شتر گت ساسد و شتر گم که در

با سکنین عدا گوشه کدر رنگ آن را و خود هم تنگست و گمانی تنگ و مقصود اندک که گشت ماست بناید و استی و اگر گری ماستند و صوفی مانده
 دارد و اگر سوزن الهیات گریه و استیاف اعراس علی نماید و اگر بهای مانده شود و مادی و تند علاج نماید مثل اسلیمون
 صنف دوم در شکی کوفی ترا سواد و استک سبب علاج محسب صمد و اسهال پس یک استیاف اعراس و دو هر سجاد و کاسو
 کتد اگر این تا دو حرارت شود و لتایج عدی سکار در بر اگر تشنه را در درستی سیم مانده تمام است و اگر حرارت بسیار بود و در تیرید
 پس یک در دادر ای گرم و تنگ و لعابها کاردارد و کفته اند که سر و اریست ترا سید کسب مگر صورت کارد و دیه ملا مانده هر سید
 جهت الکله را سدی و می علم حاصل میوه سلسله المود و سواد سیم سیکر و در سر و فتاسته و استیاف امین را در ماید و استیافت
 ایها را سبب سواد و سار در حزن و معلوم شده و صفت هم ایتره که قوت تر از دوم و در اعراض و سیم و هر گاه ملک را در داسد شکاب بود
 سخن شکاف که روست ایتر و درین سبب ایتری می تواند علاج صمد و سبب دیکه سببانی گوشت شیم کساد و سیمین بحال علاج
 و غیره و یکا که گردانید و نقد ملک در یکا که سبب بحالت آنرا اول نوده رسید پس بیره و کما سید و آنرا سیمین کساد و
 در دهم مرغ و در عین کل سیمین سببیت سیمین که دارند و عدس و سبب سبب سبب کتد و در دهم و صمد و استیاف اعراس
 کاسی دست نماید محام که سبب کبی که داد و عدای ای الطیب و سبب مود و صمد و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 و تیر و هر گاه یکا که گردانید و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 یکا که را سبب
 سبب
 پس سبب
 که داده سبب
 ماست و سبب
 سبب
 و است سبب
 مادی و سبب
 حصص درین سبب
 مار گرم سبب
 که در دادر ای گرم و تنگ و لعابها کاردارد و کفته اند که سر و اریست ترا سید کسب مگر صورت کارد و دیه ملا مانده هر سید
 جهت الکله را سدی و می علم حاصل میوه سلسله المود و سواد سیم سیکر و در سر و فتاسته و استیاف امین را در ماید و استیافت
 ایها را سبب سواد و سار در حزن و معلوم شده و صفت هم ایتره که قوت تر از دوم و در اعراض و سیم و هر گاه ملک را در داسد شکاب بود
 سخن شکاف که روست ایتر و درین سبب ایتری می تواند علاج صمد و سبب دیکه سببانی گوشت شیم کساد و سیمین بحال علاج
 و غیره و یکا که گردانید و نقد ملک در یکا که سبب بحالت آنرا اول نوده رسید پس بیره و کما سید و آنرا سیمین کساد و
 در دهم مرغ و در عین کل سیمین سببیت سیمین که دارند و عدس و سبب سبب سبب کتد و در دهم و صمد و استیاف اعراس
 کاسی دست نماید محام که سبب کبی که داد و عدای ای الطیب و سبب مود و صمد و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

کہ مانع است حرارت علت او حرث گشته و سلسه سورن حشمت آن را صفت آن را نگارده و در موضع عربی اشق را بر یک نیم
 آتلیانی بنیول بر یک نیم و نیم گرم کوفته با استیاف سارید و اگر کوی اید را بگیرد و موضع آن را سوتاد را کند و حوت
 صحن کدو و حوت کس سنگ صحن کشته سنگ صحن بدبیر در محلی کدوی یا دق را کوفته اند مالیدن نافه ارد و کدو یا گرم کوفته
 ملعاس آبل طلا کند موضع موی گرم سار و موی دید دیگر بخار طریقه علاج نماید بالتصاق وکی و حیاط و تسخیر حیاط
 میگردد و طریقه اول که التصاق است موی مروی را موی لمبی صحن کتیه وصل کرده بود و هم چسباندست و مقدار نگارده
 که صحن خشک گردد و طریقه دوم که کی است و آن دایع کردن سح موی آتلی مروی را را کند و آن دایع سورنی رریس باشد
 سر سورن پنچون سر چوگان آورده یک را گرداند و روی دیدد و بر یک خمیر سرد دهند و سورن اسرج ساحتی بر موی
 موی و کی کده شده دایع نماید و ریاده ارد و موی بر لوتی پیش دایع نشاید کرد و ریس دایع سفید نیم گرم و موی
 موضع دایع نگارند و تا اثر آن نائل گردد و دل خیر کند بدین ترتیب که مانند دایع کدو و طریقه سوم حیاط کدو و حوت است
 نگید سورنی مار یک موی سر یک نگید و هر دو سر موی در سورن کشته و سیاه می چون حلقه پیروں باشد و یکتا کدو
 در حلقه کشته و موی و موی کدو کدو حیاط حلقه دوم در حلقه موی اول نشاند و سورن را درون یک است یک می یا دقی طاهر
 سردارد موی فی زاد حلقه این می کند و سورن فی کشته تا موی و کی پیروں آید و اگر موی دق را حلقه مجدد موی دم که نامو
 اوست حلقه موی اول این موی مروی نگید و اگر نگید سورن یا سورن همان موضع سایید و هم در موی مروی
 و طریقه چهارم تسخیر و این قسم است قسم اول تسخیر است که طبیعت را رایش خود بخواند و تفرقه یک نیم بدست حبس گیرد
 کجی میل یک را گرداند و سر سوره سورن را یک کشته و سورن را را درون یک است بیست یک است و آنجا که میان یک است اگر
 لغوص رشته بیست یک است که شکل گوید و ارد سورن نصاره حالتان و سر دو حیاط نماید که تا آخر پوست در و حلقه کدو
 دور دور گردانید و اول میان که در دایع در موی مروی کافوری سعید راحت بعد قسم دوم از تفرقه است که بیست یک است و آنست
 یا نصاره در ارد و تفرقه ماداره یک سیکت تگ است و مقدار که نماید و یک میان این تفرقه میدهند و سر تفرقه در موی مروی
 بدست یک است شکسته شود و عدد در سر در سر در کم پایش سایه مرده شود و بیعت و رحمت بیداید و قسم سوم است که بیست
 و شکاری دارد و تواند شد شلیلید و ارد اردوی تفرقه تسخیر کیده ایچا است که اردوی تفرقه سر میل گیرد و ریش یک می که تسخیر
 میاید و کدو بد و ساعت گرم نماید و اثر بر ریش بیداید و اردوی ارد و سار و یک ساعت آسایشین بعد دیگر دارد و اگر در
 تا حرات کدو و کدو را سایه شود و خشک نشود و لیسان را بتوسید و موم و طلا کند و اگر حرات اندر مرم اسفیداح طلا کند تا در
 شود اگر طبیان این علاج صمد بهر حجت آنکه سلسه لم مواد متوجر حشمت گردد و صفت اردوی تفرقه یک است رسیده حروی تفرقه
 حروی نوره دو حوت و آن صحن و حوت دارد و باید آنجا سار و کار برد تسخیر مقل اگر موی مروی سار و با هر رسته مانند
 مادر و نیده شکند و این القلاب تسخیر گویند و چشم دیدن گیرد و اعراض موی یا دق طاهر گردد و علاج او کدن است

بجهت ماسد اگر قوتیر خواهد روغن جدید تر و روغن مرغی و عصاره است حمام و شراکس گفته اند فائده دارد مالمه نوشته
 بگوشت ماسد و سر سکا را آن ارد و جدید تر و اندک فیون روغن بنق باروس گل حل کرده در گوشت چکامد و صبح یک در گوشت
 خا اندازد مایه که شیر گرم ماسد و عدا گوشت مرغ یا گوشت عدا حوا که در آب خود نیم گفته ماسد و دایجی و بریره و فلیه و مطبوخ
 گوشت بریان کرده نوع سوم در گوشت که ارطیه خون بود علامت او سرجی روی و گرمی گوشت و گرانی سردی
 در محل خود علاج معده فیال اگر مانی بود در عده حجامت نماید و اسهال مطبوخ بپزند و اگر قوتیر خواهد صبر
 روغن بای که مذکور شده و غیره و اگر تسکین شود و اگر چه دایره یا دلی که در گوشت شده ماسد لعاب تخم کتان حله تخم دیاتیر و
 در گوشت چکامد که در گرم نایجه شود و یه بطور مرغ و مار و عن آسجیه چدرکت چکامد و صفت ستانک نوده و آرد و گل حیر و
 همه را کوفته مار و عن گل یا روغن دام بر عانی که درد ماسد بر تمام آن حاس تیر گرم گذارد نوع چهارم در گوشت
 که ارطیه صبر است و علامت او درد ریاده و سورتش التهاث حلیدن جوانی علاج اسهال صبر اخیار شربت و
 مطبوخ بپزند و بعد از اسهال او ویر که مرغ و دمای مذکور شده و آرد و بای گرم که در گوشت ساس میشود و علاج طبعیت
 و حیر بای حرد در گوشت چکامد مثل تیر و روغن کدو و غیره ساول حیر بای سرد و ناتی علاج آنکه در صداغی که در
 ما گرم بود مذکور شد نوع پنجم در گوشت که از بهته ما گرم که از مده مرتفع شود و علامت او سورتش سر مده و
 راحت یافتن آب سرد علاج اطریل صبر و کحمید آب بخوره و تیر و قد حده دفع بخار از سر و سرف سار و تیاف مایه
 روغن مادام و اندک سر که نیم آسجیه در گوشت چکامد و آرد و علیل که از مده سر و دسات علامت او غیاث است و ناتی
 ارش صداغ اندک علاج تنقیه معده نفی و اسهال ملحم حلیج و قهقیرت مده کلقد که در مطبوخ بپزند و بای ماسد
 و آردش خود و عصاره فائده ارد و قوتیر سر و گوشت روغن گل و زیت و غیره نوع ششم در گوشت که آرد و علیل حاصل شود
 از مده سر که در سرت و سوسوی گوشت بای مده علامت او آن است که گرانی در گوشت یابد و آرد و علاج تنقیه حلیج
 و قوتیا و عصاره کحمید و آنکه مایه و کحمید علی مایه در روغن بنق و روغن قسط و روغن بنق حلیج و آب ترس
 شقی یا بهت شقی روغن بنق مده متقال و عن بگوشت ماسد مار و عن قاتی مادام و آرد و تیر گرم چکامد قطره بسیار
 ماسد که بی سر بارسد و ماسد و گوشت و در در و در و ستراب خوردن دت دارد ستراب و کسپ چون میاز شد الم تمام اهل
 که در روغن گل که در و اندک دیوتیر بجهت چکامد فائده ارد و اگر باده بود و در بره گا و مار و عن و مار و عن دام بگوشت ماسد و
 چکامد فصل دوم در ماسد در گوشت اندرون شش پیدا آید آس کوشش اندرون شش خط و اندک است و در گوشت دارد
 در ماسد خط را که بیار از ماسد است علامت او گرانی گوشت عظم در گاهی تب علاج معده الی نماید و اگر مانی بود در مده حیا
 کب اگر فته سهل شده و مطبوخ بپزند و عصاره در روغن مادام که در روغن بنق و روغن کدو و در گوشت چکامد و تیر و در
 اسلوب ماسد و در گوشت یا غلبه است و تیر و آنکه سی مار و خطا سار و در روغن بنق است و بای ماسد و آرد و ماسد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شربت حشاش و سرکه بجمائش عسل کل مرج ابریک متعلق کو ساد و ناک سار مد دیگر کجده صوت از گری حمره می باشد
 و اکثر دیتها عارض می گردد علاج سبزه آب و حرره که از تیره و شسته و روعس مادام ساد است دستور ما سه مرتبه
 که در واسطه علاج و حارری لود و لکر که دیگر کجده صوت از رودت می باشد علامت ادا است که در سر با حکمت حیرهای سرد
 خوردن ارجحت ما و متال و میر و میدای شود و علاج آن است که حتی سار مد برین صفت بیکسره در دهاں گیر مد فلفل صیغ
 و عصارا سسل قرصل بر مار و اریسی ابریک متعلق صمغ عربی و دو متقال سات یا قند یا رده متقال بهرم گرم کوفته در دهاں گیر مد
 و آب آراخ و بر دوی دیگر و کدر عصارا سسل بهرم کوفته حصار مد دیگر این حسنه دار مد مرادام و آب صمغ و کرا و تخم کتان
 نف داهه ابریک دم ایسون و پایش رست مس صمغ عربی ابریک دم فایده دم گرم نموده حصار مد و عدا کجده و رورده
 تخم مرجیم حیت و حریری که از سوس گندم و عسل و روعس مادام یا آرد ماقلی یا آرد کتان ساد است یا سبیل یا سیدوی که از تیره
 و مرادام و صمغ عربی نادیاں و سسته و تخم کتان قند یا سات ساد است اکثر اوقات اختیار نماید و در دهاں نگا داند نوع و دم
 کجده صوت که از سر و راج صحت و طوت که عارض می شود در حمره و قصه بریه را علامت ادا است که صاحب رطوبت تری الم
 و رگوبی خلق فم کد و اتالی صمغ نماید علاج عموه و نایکه در و ایسون نادیاں یخ سوس کدو ابریک متعلق حشاش حشاشه باشد
 و بهت متقال عسل نیمه و ادک عاقر قرحا مخلوط نموده عموه سار مد و رکنیل برورده و کمار حاشیدن از اراد صافی می بارد
 و ترش را الاصول و لوق از تیره و لعاب تخم آبی و در فافج سوس کدو کوفته یا عسل و متقال ده فاشق یا سحل کدو
 ادویه یا مد و آیمیه عموه سار مد و میر و سقی و لیسه و سات متقال سار مد و عدا کجده و آب فلیه شک و دیگر کجده صوت ابریس و
 سکی حمره می باشد علامت و حشاش سرد و اکثر اوقات ارمار و دوی باشد علاج سبزه سوس یا تخم مرو یا کتان
 روعس مادام و لعاب اسون قند یا نطفه ارد و مسک و سات یا قند و شورای مرج در و رورده تخم مرجیم حیت بیک کوفتن و قاربت
 تر باد و کس حرکت قوی باشد و عادت می شود و حشاش و دم و الم و حمره و قصه و شش علاج صمغ و آسائش و رورده
 تخم مرجیم کوفته و شورای مرج و اسطوخودوس و حریر و سوسن را آرد و خاری نطفه کلی گفته اند ما و سخم در امر صهی
 بقصه بریه و نفس بریه و سیکینه می شود اساسا علامات و محالآت آن شش بر بهت فصل اول در سبزه
 ادک که از صحت آفت قصه بریه لود و ایچین لوع است لوع اول ارجحت تر که مدوی آید علامت و علاج او در سال که
 از روت سبزه بریه می آید مد که رواج باشد دیگر مد و ادک که از گری قصه بریه می شود که مستحب عارض شده علامت و حرارت و
 امد و و تسکین یافتن جوای سرد و آب حک علاج قصد قیال و شربت ارمایست عدد و بیستای سی عدد و حشاش و متقال
 قصدی متقال سار مد چهار روز میل نماید و کینه صمغ عربی و صمغ کدو و مادام حشاش در دهاں گیر مد و لعاب تخم آبی یا ترش حشاش
 یا ترش حمره و عدا اگر آسکع اسطوخودوس و آسکع مذابا ترش را ریزد و اکثر کلام در عمار و دوی حشاشی نماید نوع و دم سار
 که از جهت سبزه و اکثر عادت ابریس و در استان و صمغ کتان ساکن شدن حشاش و تخم آبی که در حشاش حشاشی که در حشاش حشاشی

دات الریه کارون شود علامت دماغی کشی گرانی در سه و در دو و نمود در میان و اینست سیر روشن بر کعبه و نمود که
بر صافه است و در روی مان خلوت لوح خلط و آه اهرام سیاه اسرج نود و دوسره که کما که فی جلید بگش من علم و بی لیل
تشنگی وین که خواهد بیرون و در در صافه سر می مقدار رن علی علاج بعد با سلق و نه فی کوفه و در صافه و علامت
آست که معلوم می داند علل از تر قوه یعنی چیز که صلاح منکس خلط منکس حیا ر شتر احساس الم و شتر سبک مایه سهل
معتبه و در ساقی رخ سفال علامت بعد دسیتان سی عدد انکو تعداد متعال کل سرخ متعال سیاه و ساق
درم که تاسه تیر حشمت یا روه خال بر طوس هفت متعال آستان علی موه مسل مایه و حشمت لیس فائده دارد دات
آب به دایه یا آب سرد ملاحظه مایه و دات کتک جو آب کتک گدوم سرد من دایم شترت معتبه و یلو سرد
اگر حرارت قوی خود است و در و حیا و آب که دی ستوی و کسین وقتی که بسیار ترش دود اسلوح و سیه هرگاه
حرارت است که در موم و من که در موم و موم سعیر ساعته ماسته که سیه و انصاف مایه و در ساق
قلم و جو حریج اصناف مایه و لعل حلی سسته و از دله آه قانع و اکلیل و پاور سرد بر حیا و اسباب محتاج بود
و دات سرخ و دات میل مایه و دات دوم درم که در موم علامت دشت یعنی این شترت ترات کتبه و دد
سیاری آستان رگانی سعید تیر رم و در لیس ایتو سرد و آید سعید آید صلاح و دات سیه م کرم و جو حریج
گدوم و تیر کس و دات سر و طبعی الصلاح و فی آسمان مایه و آست و دات مایه و دات کس و دات کس و دات کس
روغن دایم و اگر کس و دات سر و طبعی صافه آبی که در دشت و متعال مایه و دات سیه و دات سیه و دات سیه
حل مایه اختیار مایه و اگر کس و دات سر و طبعی صافه آبی که در دشت و متعال مایه و دات سیه و دات سیه
صافه و دات سیه و دات سیه و دات سیه و دات سیه و دات سیه و دات سیه و دات سیه و دات سیه و دات سیه
آست سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق
حله و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق
شدت علاج و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق
و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق
سیدار و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق
لوع است لوع اول در ایتو و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق
نود علاج و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق
که در دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق
علامت و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق و دات سلیق

[illegible]

و اگر تریب بود آن حس یا ترس است که من القیولی و ترس است صمد است صمد که از صمد دل بود و اما
 گاوران مانده دارد در ساد و در گاوران خودی صمدی که هر یک تنهایی یک گونه شد است ترس است ترس که او که با همی سه فوت
 سر را یک تنهایی را پیدا و وسط و آنچه بر راه اختیار نماید و حاکم که آب شیرین است مانند ناله دارد و عدد گوشت میخ و طوطی را
 ایسا و علاج بالبحر که اساس است نوع است در حقیقت که از آنکه حس دل را رادی روح و کماز تولد شود در نفس دل را در روح که نیست با و
 یا عاره و بیست و این احوال کسانی را شود که تأثیر اعمال است حسانی از عصبی یا عجم یا فرح و صبره واقع گردد در حسانه ایشان
 علاج تقویت دل و دوی قلعه از صرح یا قوتی و غیره مقداریم تنهایی لسان التور که گفته است ترس است ترس که او که با همی سه فوت
 رم نموده یا بیست تنهایی تیر مار هر مار افتاد نماید و صمد و صبره می نماید و چیزهای خوشنوی که گفته و عوار عالییه مانند
 دود نماید و حقیقت که از کمازات گرم و سرد و علاج آن میاید نوع است در حقیقت که از بسیاری حواس که بعد و معنی است
 یا بیست و شریک که در حواس و دانشانی که می حواس گشته علاج الکتاب حواس محمود و معنی تنهایی را در حواس و در حواس
 و اما که تنهایی که مرقید مشک و عرق گاوران و گلاب میخته مانند دیگر حقیقت که عطر که در سده نمودی شود علاج
 تنقیه معده فنی و اسهال اندک است که حقیقت سبب تنوع یعنی صهر بسیار که می نموده در عجب مرص می شود علاج
 ترس است اما ریو و به و کسب که در وقت مانند قلعه دود و اگر قلعه که باشد دل آن بسیار که با فاعل آن گفته است تنهایی ساد و حرم
 که تنهایی صمدی که او را میخته بر سیه گذارد دیگر حقیقت مشار که ریوی باشد علامت است و آنست که صحت را حقیقت را رسیده مانند
 و بسیاری در طوطی در شش علاج رلویا تقویت دل نوع است در حقیقت که مشارکت و ده است آنکه در کماز و حیات تنهایی
 شده مانند علامت است و علامت دل می در وقت سر سده علاج قتل کماز و حیات و احراج با دود و تقویت مدای که مکرر شده
 دیگر حقیقت که در دفعی که مکرر اطاعت می شود علاج تنگی در دوی تقویت دل و دیگر حقیقت که سمیه تسووع و موم می مانند
 علاج از آنکه سبب و آنچه در علاج هر گرده مکرر حواس باشد نشان از اند تقویتی دل و دیگر حقیقت مشارکت جمیع حواس می مانند
 یا آنچه در حیات و حواس از آنکه توبه نموده که دل سده علاج تب میاید فصل چهارم در غشی یعنی تنگی است نفس حس و
 حرکت و واسطه صمد دل و حس آن چیزی بود مودمی که دل میسر سده در تب های پوست اگر در بدن عوام هر پاک و احوال
 هر بار در رسیدن حکامات مدتی که در اتفاق عجم با وی مدی با وی عیب و از آنکه عجم و حواس و احوال است مثل لذت حاصل دارد
 و حس سده که وضع العوا و گوید می شود علامت است غشی سردی اطراف و صفت نفس و صبره نفس و روی لول و تقرط حکم
 گفته که هر کس که غشی بسیار بود و سعی ظاهر مانند لجاجت و بدلت علاج در وقت پوست آب سرد سرد یا مانند لجاجت تن او
 صمد و گلاب و عطر و مشک نیست می دارد و طعام لطیف که در دوی حواس مانند و دوار المسک صرح یا قوتی و ترس است
 آب میثاق لیدن اطراف و حرکت دادن در عیر پوست سبب آنرا معلوم میاید و علاج آن تنهایی شود و اما که غشی صمد
 علاج آن مشکل گفته اند و علامت غشی صمد آن است که حیتش تواند که نشود و اگر رنگ روی صاحب این غشی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و نگردد حالت تکلیف و استسای مدی می شود و علاج تفکیک غذا و ریاضت و مالیدن سفوف نارمان و می و جوانی و مصطکی سار
 مانع مستند و در تمام رویدان و آید و کورت حلقه که نام که است اندود و در انطریق می آمدن شکم بادوار معلوم و در است و این است
 که اولی رود و موضع گیر و مقدار آن شکم آید و صحت حاصل آید و تساهلی می شود و نوع حلقه را بجهت ماساژ ادراری آید اگر طریقه
 مصطکی مدوی در می آید و روی می آید و صغیر او و اگر دستور ربع بود و اسود او و اگر بی نوبت بود و در طریقت و از هم
 بود و اگر در او را واحدی معلوم بود که در دو و نیم است و در بعضی اوقات بود و علامت آن است که چون فاسد شد
 و علاج تنقیه در حلقه فاسد غذا هم و تقویت هوا و دیگر در مسکن و قوی که طبیعت هوا و می فاسد و تنقیه هوا می فاسد است
 که در هر یک از اینها که اولی و علاج است اسهال را بطریق مساجد مکرر می که اسراف شود و موجب ضعف گردد پس آن به کام
 تقصیر نماید و غذا که ساسد حاصل چهار و نیم حشا و پنج و قرقر در معده و تداوب و مطبی حشا است که معده دفع
 ادرمان و تداوب آن است که بی رات میر سهم از طعام در وقت تقصیر معده و طبیعت را دفع نماید مثل نعج و حشوات مکیس بر
 گردد و قوی است که بحارات و نعج و حشوات سید و غیره مانند انواع حشا و نعج مکرر گردد و نوع اول حشا و نعج مکرر
 مرخ و صعب حشوات بر بید و هرگاه در معده گری بود و مدوی غالب بود و اسهال در مدوی حشوات که در علاج حشوات معده
 شکست و ترشتر و بادین کل سرج دوم و ایسون نیم گرم که در پیوستن بادین می و در نیم گرم و متغلی ریاست
 و اگر متغلی هر یک متغلی حشوات متغلی و انتقال قدس و رو میل نماید و مکرر حشا که ادرای بسیار که رطوبت بر و غالب بود
 موجب نعج می گردد و علاج آن است که غذا کمتر شود و بادین میل نماید و در نعج و معده در معده مرخ و حشوات فائده دارد و خود آید
 که در و ریره و در ایسی و در نوع دوم حشا که در معده و موجب نعج گردد و علاج اسهال بحشوات و حشوات ترشتر و ایسون
 شکست که در مصطکی و بادین روی بود و معوی که نعج معده و دفع ساید و جوانی ایسون نیم گرم که در پیوستن بادین می و در نیم گرم
 سر و قرقر و هر یک هم به ریم که گفته شد و در آن قدیامات نیست نماید ترشتر متغلی تاد و متغلی اختیار نماید و
 مقدار آن گلات عرق بادین فائده دارد و اگر راسل سفوف را میل شود و نوع سوم حشا که اگر می معده صغیر
 معی حاصل گردد و علامت و حشوات تشنگی و اندوه و علاج تنقیه معده و معده حشوات و دیگر اسهال می شود و علاج
 و اگر حشا را و آب این اگر معده قوی بود و تیره حشوات حشوات و بادین و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات
 مطبوح انیتون که در ایسون ریره و بادین نیم گرم که در پیوستن بادین می و در نیم گرم و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات
 تشنگی که در معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات
 همه اینست و باید دفع می نماید تمام سهم بود و معده آن حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات و معده حشوات
 صاحب او خود تار و ده صاعم هرگاه در مدین و در بار سد هم یافته توسطه الی عارض شده و این و در بار اگر در مدی پیدا
 و این عمل که معده یافته یا معده آید و معده و اگر مکرر بار طریق معده دفع باید و مرق میاں این علت و ایلا و س

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سترق مسهل است در کتفا که اگر دردت بود در روی که مسهل خود و حبس است از عدد اسب مع مامد و در
 لعدار مسهل حمت قوت که تترت لیو و تترت سیت عدل و اگر تترت زرک لیو رانی و قرص زرک فائده دارد
 و شنج الوعلی فرموده که عورتی را دیدم که استفا داشت و معصرویی عالمی ستولی تند بود و آثار بسیار جودنی ستوت
 و ملاحتی یا و کعبه بسیار کس که خوردن آن قی رسا برین ص صلاحی یافته اند و این نصیر را با یرو تترت است
 و سکین آسیه کسانی که مداومت آن برین ص کرده اند طبع کلی ملاحظه نموده اند اما مستحکم نشود مسهل است که تیر برید
 و سخن فائده دارد و صفت آن بلند در وقتی کلاه جدرم و عاریقون درم یج سوس کبود و گل سرخ و تخم کاسی و سر
 کم چهار درت مل بر یک و درم گرم کوفه نشه زن و عیسین فندک سار در تترتی و درم بود دیگر این ص طبع دارد
 ورق مار یون سرد در کرد و درم گل سرخ درت مل بر یک هشتاد قرص مده تترتی درم مقدار و قد با سات آید
 و در تترت تخم دارا و اونی و سیت در دوح مار صهر اگر گشت فانی حاصل میل نماید اگر نصف زن ریون تا اوقه صل و سیت
 سیرون یسته از حمت دفع معرت و سخن لعدو مخلوط سار بتاید و درم اربع سوس کبود کوفه تترت سکین
 میل نماید و درم یج یا کوفت تبوق زرک یا سر کسار در سر کتگی مستقی را تسکین دهد و سده را حکاید استفا گرم
 فائده دارد و نوع تخم در استفا قی که از درم کد بود علامت و سرد و غیر لث یا لث اندک تلکی لیس و اساک طبع
 و معر ص قوت و در صلات لول مذک سرخ در اکثر اوقات و درم حاس است احیاناً ظاهر گردد و در دست گرم
 و اسهال طویل رحه آنکه صدیده میرود و موجب ولین میگردد علاج او علاج ورم کد و تبدیل مزاج تترت
 سکین و کاسی و تیره تخم چارین کاسی که حرارت بود تیره حره نقد و گل سرخ و عاف کتوت گرم کوفه سوخت سار
 نقد یا سات مقدار درم و آن را با طلا تیر و زرک سکین درمی اگر قص بود معر و کتوت کتوت مذک روغن بادام و عود
 گوشت شص و تیر و سماق آن را سار و استقرا عکس اربع حبس کبچ و آیکه در و ایون تخم کزخ ستاید و ماسد و کتوت
 فائده ارد و آنکه لعدا میل لید نوع تخم در استفا قی طلی که از سر و مل سر و کد و عود و آنست که هرگاه دست ششم
 رسد اداری مثل طلی لید و اب برآمده است در کتفا سیر علاج استقرا عکس اربع یقرا و سار لعد در اسهال و در اوما
 که اگر اوما برسد حرارت و لث تلکی میگردد و حبس کبچ و حقه و شیا حته آنکه دوفرم دفع نماید لعدا استقرا
 خوارش برده آن دیان ایون و الاصول و سخن اگر سخن حله لعدا و حاییدن کد و معطلی بریره نماید صفت
 شیا فک کج و بریره و کویا و ورق سداب درم یک درم کوفه لعدا بر شیا سار و در تخم کتوت کتوت کتوت
 کرده که در دوفرم لث کد و مداومت تترت سکین و کتوت عرق ادیان نماید و کتوت کتوت و کتوت کتوت کتوت
 میل نماید و آن حبس کد و و ایون تخم کزخ سار و کد و لعدا که لعدا و تترت کتوت کتوت کتوت
 استفا قی طلی که از گرمی کد سری مده شود و ایا چای نماید و دوفرم لعدا کد و در حته علامت او گر حجه

روغن بادام و روغن تریاق که در روغن طایر و گل سرخ ابر بر یکدیگر نرم کرده و کوفته و روغن را از آن جدا کرده و با آب گندم
 مارگات که تغییر نماید در دی یا سرخی و آب ساق و تیریدین که تحت ساق الصبی نماید و آن را در دانه و آبیخته با آنکه قد میل نماید
 و آن را در روغن طایر و تخم حاصیل گل سرخ دهد و اگر ترشها شود در روغن طایر یا ربانی فائده دارد صفت آن طایر و
 صبح معنی و کل اری ابر یک برار گیرد و روغن کبود و ترش لیمو یا حب اللّس یک مثقال تخم آیه حنظل میل نماید و عداا ر
 عا در سینه مقترقه فاده روغن گل و لیمو روغن گل حنظل یا ربان و عداا گوشت مرغ و یا بچه لسانق و آب حب لیمان این صمد
 گدار بطول فاده و دو گلهار و گل سرخ و صندل و پوست مار ابر یک قند ری نرم کوفته و آب سیب ترش قند حب اللّس
 لساند و ترش گندم گدار و دو سوم روغن بادام و روغن گل و روغن سارند و در روغن کماله و اگر فاده بسیار بود و ناسانی
 قی لوا که در قی نماید و نیم پالده روغن را مسوف طین میل نماید صفت آن طین اری و گل مخوم و طایر و کهر با
 و گل سرخ ابر یک که اگر کوفته یا ترش و دو مثقالی بود نوع دوم در رقی اسما که اگر تور خارج بود علامت او
 آنست که سیاه علیین فاده و روغن دانه ایچا آید الصبی یا فاده و میر سیم می الف نوع اول مادر و گاهی مالای فاف
 و بر فاف و در یلو با علاج قصد و تسکین حرارت تیره و حرده و طلا و صندل و گل سرخ و آب سیب فانی
 سارند و در مواضع خوش بوسا که شود نوع سوم در رقی اسما که اگر رطوبات فاسد باشد علامت او ویر و آن
 رطوبات یا طعام غیر سیم و این اسهال نرم مده و روده ماست و بسیار متود و سخت صفت قوت ماسکه و با صمه
 علاج آنست که در اسهال مده که کورنده تقیه مده یا یا بچه مقیرا و حب صروقی نماید و اگر قوت کس بود و ترش
 استین و کجین میله و حار ترش حر لوب ربانی و ترش حب اللّس این طایر ترش گندم صفت آن صمد سرخ و
 حب اللّس هفت درم مار و سه مثقال تخم کرس و مثقال زعفران مثقالی اشبه چهار مثقال صطکی مثقالی چهارم کوفته ربانی
 یا آب سیب یا گلاسار و ترش فوا که فاده دارد و اگر تب بود عداا مرغ کاس کرده و اگر گوشت عصا میر گوشت کک
 زرده تخم مرغ و در عداا ایچی و ریوه و قنق و ساق و در ک نماید و اگر اسهال قوی بود عداا و این روغن ترش حرینی فاده
 سارند و آرد آنی و حر لوب حب اللّس بر دو سجد هم را نرم کوفته و ترش لیمو یا ترش حب اللّس یا حنظل یا ربان و اگر سگی
 تنگی صبح کلی دارد و اقلی در سر که اگر کوفته یا ترش و میل نماید تخم مرغ نوع چهارم در رقی اسما که اگر رطوبات و سستی اسما شود
 علامت او آنست که رطوبات طعام مخلوط بود علاج قرص طایر و ترش حب اللّس ربانی که در وادگی تاه بود
 کوفته ماسته و در گرو اسما که روغن بادام نوع پنجم در رقی اسما که اگر خلط صغری و سستی علامت او آنکه با طعام مخلوط صغری
 بیرون آید و بگ برار رود و یا کوفته و تیره بود علاج تقیه مد ارحل صغری و سستی بیرون آید و اگر اسما
 محصور سرخ تنگ موده و قرص گلهار و مسوف مقلیا با مقدار سه مثقال ربانی و اگر کرم قوی بود
 این کیست لساند گلهار مار و تخم روف و آب سیب و فاده و کل اری و حر لوب تنامی و طایر ابر یک برار

[illegible]

ہر ایک دم اصناف ماییدہ اگر دوقوی ہو تو سچ بسیار ہو مقدار کم کو دانیوں آئینہ نماید قدری بیش بر محلول طہ سار و اگر
 اعتیاج زیادہ ہو دوا دوی سوخته و کمر و سدر و سوس و ساسہ تف دادہ صفت و اروی کہ مانع کو سچ را تخم ریج
 و تخم روف و تخم مرولف دادہ اگر ہیکہ و درم کثیر خشک و شاہ ملوطا بر سر کائے مرم کو فہ سس سح لاس مقدار دو درم
 اختیار نماید لوع چہا مرم درج کار دادہ سودا دوی شود و در مدت حمل بود رسب نموست سودا موس سح میگرد
 علامت اچیتس دای رنگ بر اسیاہ تعلیہ مدوی تراب ناکر و دادہ و گاہی سحر لعشی میشود و علاج ترشترت لاس
 کہ در و اندک ایمین نامتد و تقویت سیر و سغوف از صمغ عربی و گل اریسی یا تخم روف و اکسیبول تف دادہ و طہ سار و کمر
 فائدہ دارد و تیرہ و ترشتری و اندک روغن گل و عدل گوشت مرع تف دادہ قنق ساق در آن سبج یا عا در ترشتر
 و قرص طہ سار گلاب یا رب آنی و عدل اندک اختیار نماید لوع سح تخم درج کہ ارمل علیط حس تو د علامت او نجا بہ تن شکم
 و ارمو صحت چیتس عول و طعم و اگر قوالص دہد موص ہلاکت کرد و علاج طین طست بھر ہای مرق سس
 لعاب آنی و تخم حیر و تیرہ تخم حیا ریس و در ترشتر تخم مرو تخم ریجان امدارد و ترشترت قد درین تمہا کہ روغن گل
 حیرب ساحتہ امدارد و اگر حیا تر در گلاب حل ہووہ اختیار نماید فائدہ دارد و دیگر سح از جردن او و یہ سیمہ مثل
 از سح و لو تادرو میرہ می شود و علاج شیر و ہند و اتس استہ میرد و دیگر سح از جردن دوائی مسهل چہا
 علاج سغوف طین و سغوف مقلتا تا دوح ترش و تیرہ تابس داغ ہووہ دیگر از ریاح علیط اگر ہو د علامت او
 حرا قرو لوع و حتا و الم در سبکتہ بخار علاج صمغ عربی و گل اریسی اگر ہیکہ نیم درم ترشتر روڑی میل نماید و آمادہ کہ ارا
 ہو دایں دو لوع است لوع اول مدہ لمی حرکتی کہ اروم یا مدیلہ حادث گرد و علامت او درد شکم و قفل و قیت
 و ناقص و بیرو ل مدن عول و حرکت خصوصاً و قنیکہ تا و ل عدای تیز یا ستور اختیار نماید و مرق میانہ و طعم
 آن است کہ مدہ در تہ آب می کشید و تخم یک اریکہ گردای گرد و سح لوع دوم در مدہ کہ خارج گرد و اگر
 سبب حرکت کہ ساقا فوہہ ماسد و قرو گشتہ علامت او دیر مادن اسهال و سح و صفت شہوت طعام و اسهال اگر تاد
 ہو دیتہ اوقات از خروج ممدہ ہو اگر در امع سح سو و اگر سح ہو در او ر و دہ ہو و علاج ہر دو لوع سس
 مو صمغ باتیای حالہ بعد ازل سعالہ حرارت ناگزور در ارد و اگر سبب مرض مدہ پیر یا ستور ہو و در امع مدن آید
 موص و و مان گرد و سعالہ دوق ماییدہ و اگر حراحت تارہ ہو و لعاب تخم انی و لعاب اکسیبول لعاب تخم کتان و مرو
 یا کثیرہ فائدہ دارد و اگر سبب سح حرا ح یا غبر حلا ستور سو دای ہو و مطبوخ بلبلہ زرد و سیاہ و مویرو حیا ترشترت
 حلا یا ر اسل ترشترت سات و ایاریج فیکر اصاحت اسما سس قرح و اسات تخم ہو و جید لوت دوع و تیرہ تابس یا سگ علاج
 مو د لوع دارد و اگر ترشترت حلا سس لک لک سس یا جہا تخم و اگر عدایا دہ ہو اہر داتیرہ کشیدہ تیرہ کتہ میل نماید و یا کتہ
 کو سید صمغ عربی صمغ دارد و اگر حرا ح ماسد بسیار ہو و مرض ربر سح مقدار درم حقہ مایہ دمت آنکہ دارد اصل مسک

در اتم تالیست او دوقوی شود و شکم او در قراحت در ایدال شکل از بر جای نکند و او را موضع درد و دست و پا
 حرب دهم و اگر در باقی ماند مقدار درمی سیاب رده تشوید و شورای رب میل نماید و شکم و ماهره را با
 بر رقیق نماید تا سیاب بیرون آید و بعد از آن شورای رب میل نماید و بعد قدم نماید که رفیق رود اما قوی
 قوی است که روده کیسه مایه فرو آید و هرگاه دست و سر و موضع خود را در علاج و علاج حق و روده موضع او
 برده و شامه و حقه فائده دارد و شکم او را رقیق و در عین قطع مالده و الا چهار کس دست و یای گرفته چایکه مذکور است
 نکند و موضع قوی حکم به سدد و او به فالس گذارد و علاج قوی خواهد آمد است اندک تالی لوس ششم در قوی که
 حادث گردد از صنف روده قوی علامت او آنکه راز بیرون یاید مگر باستمال شامه یا حقه علاج یا ریح غیر از این
 سلیقه و اریحی و در باره حزن و اوسیل و اسه و تخم کرس مار و عن با دام و بخون سحر یا د مژده لیطوس و رعن و این
 و رعن مالوه و دستوس مالده و اندک شراب فائده گفته و عدا کحو آب و اقصای اریحیه یا ریح و ترش و فالص آب
 نماید نوع ششم در قوی که حادث کرده اریحیت آنکه حس روده مائل شده سبب کثرت استعمال جریبای سرد در عدا
 حریت و تناول محدودیات و ارجحیت شل طلا با علامت او آنست که شامه شکم باید در دوقوی خود و در علاج و شکم و در شکم و در شکم
 اسهال یا یاریج لو عادی و بطیخ سلیقه و بخون ملا و در سحر یا و تریاق کیره و در عدا مالده و حقه لیطوس و اریج
 و طلا و شکم و ماهره گذارد و عدا شورای رب میانی و کحو تر سارد و شراب کسه اندک گفته اند فائده دارد نوع ششم
 در قوی قلی و سبب این قوی غلیظت که خشک شده و متل مدق گرد گشته یا ریحیت یوست طعام یا اریج و
 یا اریج کثرت لول یا ریحیت کثرت حرارت هوا یا اریحیت و بدان کرم سده که رطوبات بخورد و قلیج حکم میشود
 یا ریحیت آنکه سده شده است در سده ای که صحرار میره روده میرد علامت او قوی قلی یا د قلی و اریج و اریج
 گو یا روده شق میگردد و اما اریجیتش را طعام شود علامت او طعام خشک متل دره و حادرس و سرج و غیره
 علاج او حلاط اریحیه و سیستان و مادیان ده متقال قدس در میل نماید و حلاط یا ریح یا یک متقال سحر یا ریح
 آریحیه میل نماید و اگر در دایجی خود تخم کتان و تخم حله و تخم حیر و اریج یک سه متقال کحو شامه و آب اریج و حلاط
 حل بوده یا قدس متقال اختیار نماید و شورای رب میانی گوشت مرغ و حقه فائده دارد و شامه اریج و حلاط و حلاط
 محمود و شکو قرا قروت سارد و ترش حقه و آب که در دایج حقه سیده یا سده قلی را طعام سده روده تخم مرغ و
 اسهت دیگر اریحیت قلی طعام قوی میشود علاج تنقیه اسهال و نقل و عدا یا ریح کحو آب کله و طلا و اریج
 اریحیت گری و ده قوی عارض میگردد علامت او سدهت عطش و الهاب و طراق و متل راز و سقل علاج
 تنقیه روده اریج و متل مزاج بافت اگر و ترش حقه و الهاب اریج و ترش روری حقه و متقال و ساره
 یا متقال و مادیان متقال و اگر متقال متقال کحو شامه و آب اریج و حلاط یا ریح یا یک متقال سحر یا ریح

[illegible]

بر ماسن مریکین و اسهال ملوح اقیس و مالیدن روع زرد آکو در و قتل عمل کرده باشد و معتقد است که
 در و دایمیری لطافه در دایمیری دوم حکم است اختلاط نور قیحه و صلاح تقیه من اسلط و مالیدن
 روع من مریکین لایع دارد که یک لوان ماروس متعلقو یا مریکین است آسیت نوم در و من گل روع دارد و آکو
 نماید فصل پنجم در و من آمدن مقد و این دو موضع است نوع اول که حادث گرد و دست نرم و کور شده علامت
 آن علاج آنست که در و من اگر و دایمیری اندک گرم و آبی که در و مار و گلزار و شاه طرا و برگ نور و دایمیری
 خوشاییده باشد استخا نماید و قتل آنرا کوفته تا مثل مرتکب شده صا نماید بر مقد و آس در و ریا باشد بعد از ح و خاص و
 گلزار و مار و سر و دست و آقا قیاس هر یک را بر مریکین مثل عمار و بر قیاس آس و آس و حن حیرت سار و دایمیری سرد
 و در شرفانی که در و من گل و عسل التخلت ساق خوشاییده باشد فائده دارد و اگر مراح سرد و دایمیری و دست طوط
 و مریکین دارد و در تراب که تر سار یک شب و صاب نموده در آس شید و در سر و روع دارد و آکو و
 متعلقو مالند اگر در و من عظیم بود و معتقد بیرون آمده سار و من روع و دست و گل حیر و دایمیری خوشاییده آس اگر استخا
 و نوم روع من از و من مالود و دست سار و قاصات یا است نوع دوم استر سار بر مقد که لایع و من لود علامت است و
 آنکه گاه دست روع من در و من روع است که سر مقد روع من گل مالند لعدا را سید و گلزار و مار و
 شب و سر و دایمیری و مار و صاب سوخته و لکته لکته و آقا قیاس مثل عمار کوفته بر مقد یا شید و حکم سید و در
 آبی که در و قاصات خوشاییده باشد دایمیری روع و روع قسط بانو که در و مریکین سید بر من کرده عمل نماید
 و اگر معتقد بیرون آمده حراحت لود و در و مار و گل سرج و ساق هر یک و شال مرد و در مریکین روع یا شید و سار
 نشوید و کجای ادر و دایمیری و روع متعلقو دایمیری مالند بر مقد فصل پنجم در استر سار سرج که لعل و ماد لایع اراده
 مریکین دایمیری و لایع است نوع اول سار آبی که لکته لکته علامت است و آنکه لکته حیر یا سقطنه یا قیاس
 لکته که لایع شود علاج که گفته اند نوع دوم استر سار که حادث گرد و حراحت سردی عسل بر مقد علامت است و آنست
 که مالنگ سار عارض کرده و بطوت و سردی مراح لود علاج حال نماید و در و عسل گرم مالند و در آبی که در و سسل قسط
 و مرد و سر و خوشاییده باشد دایمیری و نشوید باب نوزدهم در امراض کرده دست تلمیه فصل اول
 در و مراح کرده و این حید نوع است نوع اول در و مراح گرم پیاده در کرده سب و اور یا صحت معطر و لایع
 و اشرف گرم علامت است و سردی لول یا دایمیری آن و لوی ماک و سر حراحت سرج است لول و قاصات سار و لول و سلس
 گرمی در و من کرده و بر لای لول روع من حراحت که حراحت حیرتی کرده و تب گاهی و هر گاه حراحت غالب گردد و دست لول
 دایمیری سلس است که قاصات و دایمیری ترش و ترش سسل و سید و تیره حرد و اختلاط ابر و مار و مار
 مثل تخم بیابان و آب سرد و کافور و در سردی کرده یا تیره عظیم است و صا و از اسید و لول و آرد و آب کشید و

[illegible]

خوشاییده ماستند در آید و حقه نماید و اگر دل علیها در عیب در محل جواب یکتیم ایام فیه اعتبار نماید و بعد
 از این چهار قاشق آب گرم و اگر گفایت نکند این حساب در جوانی و دیرینه هر یک نیم گرم معطلی درم و صرد درم
 است و در کوبیده یا گلاب محب نماید دل را از رسوب و آرماده ورم یا یک سار و دو صمدار مانده و حب النار و مرزوقش
 با گرم نماید و عدد آن آب و گوشت طوطی در میان کرده که در وی بودیه و کرمس و پره مانند لوح چهارم در ورم
 صلب و دانی در کرده سبب حطای که در علاج واقع شده علامت او نقل تنیده و کودی بول در وقت آن سبب
 سده و بسیار است که عارض میگردد استقلا علامت او لعل و بسیار است که نیست حم می نماید و صاحب و قنادر است
 که است ایستد علاج مطبوخ اختیار ترنت سخته و حیار سر و حقه مانده دارد و اگر گاهی ماستد قصد با سلیق نماید
 و اگر قوت معیف بود آب پیر مسکین اختیار و بی و اطریفل کبیر ضما در پشت از تخم کتان و حله و مانور و سنگ و جیر و
 نماید و شکک حوت ترنت حشاش و ترنت سخته دهد و در وعشیه مرغ و در وعش سحر قلم گاو با نقل حل کرده در آب
 گرم و عدد اتیه و سوسن در وعش و اگر حرارت بسیار بود و عسل و عدد آن آب و قرص کلنج با مسوف و در ورم
 که مرکب شده و قلیه اسفالح مانده دارد فصل هفتم در قروح کرده سبب او فترق اتصال مثل مرور حلقه تیر حوت
 یا بخت عصب که راحت شده یا آنکه سرگ کسوده و حول و ال گشته علامت او در دیت و کرده و حول و حرکت
 مانول و فترق میان آنکه حرکت از کرده است یا از اعضا عالی است که اگر از اعضا بعید بود مختلطه بول و اگر از گرد
 بود نتیجه و بار سوب در ته قاروره و در درما حیت کرده تا از او با و گاهی در دتا کتین و غالب بود تنگی و فترق میان
 آنکه راحت در گوشت کرده بود یا دیر بده اگر رعنا بود در قوی و سورتش و اگر راحت در گوشت کرده است
 در دکت و سورتش اندک فترق میان قروح کرده و متناهی است که در قروح کرده سلسل بول پیر عسرت و فتور
 او سرخ بود و در قروح متناهی فتور سفید و عسرت بول لازم است علاج قصد با سلیق از حاسالم و اگر دیر در حاس
 الم بود قصد از هر دو دست نماید و تمقیه قرص بدین مطبوخ نماید پوست کچ کرمس و پوست یخ مادیا و او حرو با
 خوشایند و سلسل میل نماید و این سفوف مانده دارد و تخم کرمس و مادیا و امیون و در و فای هر یک نیم گرم کسدر
 چهارم درم شربتی و درم مایست درم آب عسل و عدد گوشت کنگ و تیبه و عصاره و اکریب بود تیبه و تخم حیارین
 تخم کتان یا عسل کوفته یا سنگ یا اندک تخم کرمس منع دارد و اگر حرکت گشته که در پیش از نقد آتش که از حاسم
 و مانور و پریا و دستان و حاری ماستد در آید و اگر در قوی بود در سوب حمت تخمیر بر السج و قنح و امیون بخت
 میل نماید در آتش پوست ختمش اصافه نماید و در اعلیل تیاف ایض که در درم کور شده تیر عسرت
 سوده یک سار و دانه در وعش کل مانده و اگر احتیاج شود با ستراف قی و حقه و تیاف مانده دارد و لیس آتش
 شیر اسب قرص را یک سار و سکن در و گفته انداد ای موافق اگر میل نماید و لوی و انسب بود و مادیه

یار همدون و کتا شدن گنجت مرده صد پانچوی دارد و انج که دملاس و استوی عروق و میز و آنقدر دمس
 حوس سیار علاج بعد و سرب انحرار و مواد از اسی و دسر و حصص و اما قیاد و مرسر که دگلاب و قی لعل کی دارد و فر
 که راجع و نول حوس در جمیع قسام فائده دارد و حصص آن که راجع در مصلحی جزو دگلاب و طبعه است این اسر بر یک و در م
 ویم که در سینه در تخم کرفس موم اسر بر یک نیم قرص ساردر یک مقدار متعانی و یکی اصیا نماید و در اعلیل آب نو دو گلاب
 و لک اسجول یکا سد و شام گاد و گورن سوخته با ستره خرد و دگلاب در اعلیل یکا سدیر فائده صحت نوع دوم در
 نول اللوم که اگر کثرت طبع و اگر کثرت رطوبت یا سبب لعل و در حالی کرده یا سبب یوست که از صفت حوس روان گردد و صحت او
 آنکجا و قیالی کرده و دو اگر حوس زگرده نو دسیار آید و گاهی مثل قطعه گوشت محروریم و ادم در سرداری ملو ویت و اگر حوس از
 مخاری نول آمد اندکی آید و اتم خستی گاه و کثرت آن نو د علاج بعد و سلیق اسر بر دو دست و مسع از عدد اعلی و دارا و بر
 و عدد آتش ساق یا امار و غوره و ناکه و درده تخم مرع و دیگر حوس در مخاری نول سسته میشود و صلاست او و عسر البول و احساس لعل
 در آلات نول و تعدد علاج سیر یا به حرکتش ناک خود یا متعانی از عارضه نول یا متعانی از ربات کرم یا سکه چین و در یک شقان
 کرد یا ناک کرفس حبلسان دو در م ناک گرم و سترت سکه چین دوم مخاری نول را یا یک میسار و دقت که از گلاب یا یک و اند
 نایاب و مسع عینی دگلابی نماید و در گرده اقا قیاد و گلاب و ساق سبب و شیر تازه خرد و در کرده روع سوسن یا مسین پسند
 فصل یار و هم در حصه گرده سبب عاملی سگ گرده حرارت خارج از اعتدال است و سبب دی سگ گرده غلط
 از ح هرگاه رطوبت و رحت کمتر گردد و غلط غلط تفر شود اگر فائده کم بود یک گردد و اگر سیار بود سگ گردد و علامت سگ گرده
 گزانی در پشت و طس و جمان نماید که میری او بکجه است خاصه اگر در روی کتیه کند و هرگاه اسما ر لعل متغی گردد در موضع گرده در
 بدید آید و صفای نول و رسوب او و سرجی و زردی سدر بود سگ گرده را و در حصه که حاس گرده نو د روی پیدا شود و د
 یا ن حاس دی و جدی و در دسگ گرده در دق و لعل متاثر شود فرق آنست که در دق و لعل سبب گردد و لوسوی مالا و ریر
 حیث راست میل کند و در کرده ریک حای لازم بود و کحاشیست امکنی نعل فصاحت لعل ر حلا و معده حسیاید و صفا
 سگ گرده شدت و تیر آکس که طس تیر و میل باید اگر صغری بود اسما ر طس گرم میسار و دسگ گرده بیدای شود
 و اگر لعل غلط بود نول سبب میگردد و حرار گرده سگ حصه ظاهر سبب گردد و علی تحقیق بدن نفی و اسهال و اگر حوس غالب بود
 حد نماید و اگر حرار بسیار بود سبب قوی بدیند و طبع را نرم دارد و نایاب میل بدهد و نایاب و دحام و آتش لعل دارد و آس
 در میان طعام و در بار اخیام مع تولد سگ گرده می کند و در سسر اسر بر نیم حواس بر دگر گرده را نرم گرم میسار و ملک ستر
 کتان اسالسن مامد و میرای طم گرم مثل تخم کرفس و نادیا و ایون و ستر و ستر و در سرد مثل تخم حیارین و سبب
 و همداد و حیر و در ستمثل مثل یر سیا و شان و فوه که تاس کوید و حیر و یس سبب حراج مرعین ایچ لائق و د
 و همد و حوس از آن سیر و نایاب و سبب و سبب و در مخاری نول و مسع و گوید که از غلظی بر پزاید اگر حصات

سرو آید و اما اگر رخا نامد طلاها متعه نماید و آنچه بر او می که بر آن باشد که مدت بخار کشیده شود و در وقت
 مدام و طوس حیات شریعت مقال و همد و لیاها در و عمار و یکا بد دست مال و مایرون آید اگر در و ملک
 تیرتتا و همد و است یکس که اگر سر که بر باشد و آب رب شراب اص و طبع حلاط علق بسیار از ارضات
 و دستواری لول حلاطی اده صفت طبع حلاطی طیف آن است که او را نامک سار و در و یک اندازد و در و مایه
 سار و آب کرس بر و برید و کسیر و واری و حلاطی بر و برید و بعد از تنقیه بدن فائده کلی دارد و ای که اسهال و
 اقراض که سگ را برید و میل نماید و تریاق ریس مرص نع دارد و آب میختم در اصرار ص مثانه و آن
 مستحق است ریح فصل اول در او را م مثانه و این جید و نوع است فوج اول که حادث گردد
 از خون یا حرمه و مقطه یا حصاة حتمه اگر در آدن مثانه و موح الگشت علامت او در و دستید و تب و سکه
 و سردی اطراف و طبع غامه و اگر در و عظیم بود و عسل در او را متعاج مانع و غامه و اگر در و عظیم بود و عسل
 قطره قطره و اگر لول در مدت یک هفته معطر گردد و مملک است علاج حصد با سلیق لغت در قوت و اگر در و تحا و ریا
 از استدارک مالن کتاید و ممالین را در و کد از در و کد از حصه حصانی است اسفند یا مصنوعی بود
 عته گرم که در و دعت و گل حیر و مانور و آرو حو و آب عسل التعل و ممدار یک هفته تخم کتان آرد
 متنت طلا سار و و ممد و تعلیم بخت آب حید ستر و و و فاج شکم موم روع آبیخته نماید و آب
 که در و حله و تخم کتان و مانور و واد حرو و سد و سسل جو شامیده باشد و بعد از صد آب عسل التعل که در و مزلو
 حل بوده باشد و حقه لیس فائده دارد و در و حری قضیب لیا سبیل و شیر عورت یکا بد و آب کنگ حوا
 صحر خلوس تسکین در و مید و ماده را الفح می نماید و مثانه را در و اکم روع ممته با اندک روع مانور و مالد و
 شیر و تخم حیارین و حرو و شربت ممته و عدا کوشت مسع و اما تن تقتر و اسماح فوج دوم در و ممد
 که از ماده صحر احداث گردد و علامت او در و دستید و علس و تب علاج حصد حیدر و اما در و اوع در استیل
 آب انگور تر و ترانه کد و آب کاسی و آب حی العالم و صدلین و مایتا و لداران محلل از مانور و اکلیل
 صیره اصا و سار و و اگر در و قوی بود و محذرات استعمال باید که با هو و امیون ماداگی و در حصران نیم دانگ
 روع مدام طلا ممد یا حرقه آلوده در و در و اگر لول مختس بود آب تخم حیارین و آب کد و و همد و د و تخم
 سرم که در و یک متقال عوف فائده ممد است و قرص حساش شربت ممته و مایه طبع آن است که در و نوع اول
 مذکور سد و ج سوم در و ممد مثانه که حادث گردد از ماده طبع که از خون رطب بود و علامت او فقل در مثانه و در
 بیرون لول صحر و سابقای علاج فوج دوم ممد و کسست در و آنی که در و در و کس و تمام مانور و
 در و ماز و غیره جو شامیده باشد و شربت در و ممد آب عسل و آب حیات شیر و اگر دستواری لول

بیرون آید تخم کزین با سحر تخم حریره و رب سوس و قند مقدار متعالی برور و رسوب سازد و بعد از آن شربت سکه چین
 یا حلاوت عسل شش آب شیر گرم و در مجرای قصبه روع و داد و به محل چکاسد و بعد از مرغ بریان نوع چهارم در روع
 در متاعه علامت او استواری بیرون برآمدن لول و راجع علاج شربت بروری و ددرات و یرسیا و تان یا سحر
 طلوع روع مدام و آب رن فائده دارد و صادر کرده گذارد میجای که در روع مکرور کرده مذکور شد نوع پنجم در
 استخلاق متاعه و این متاعه درم است هر چند که درم بیست حد و است ادا را مایه که که تنوید از رطوبت
 بود علاج شربت اما الاصول مالک روع سید اکبر و احتساب از این که ریا چ تنوید کرده و داف و عسل
 روع سوس یا روع مان و مانده که در وحید تر و خلطیت و شک و عالی به حل کرده باشد مالد و آب سدا
 نامشک میر مالد و صا در سداب و یو و یو و شک و وحید تر سازد و یوست حریره شک اگر لول مذکور
 آید اندکی گرم گوشت نقد لفع دارد و در آن در آید و اگر رطوبت غالب بود قتی متواتر فائده دارد و در تریاق و کچر یا
 و ترو دیلوس و اکبر میل نماید فصل سوم در قروح متاعه سب او سح لعی حراحت از خلط مزایا
 اما سی یخته شود و ریم بیرون آید یا سخته سسکیر که از متاعه بر و کرده دریش گردد علامت او سوزش لول
 و بیرون آمدن چمک و اشتیاق روع سوس علاج شربت سب و قرص کاج یا شربت حشیش و احتساب از
 متاولات تیر و شور و سیار ترش و تیرس دارد حرکات قوی و عدا شود آب و تیر فائده دارد و در امر اصل آلات
 خصوصاً شربت سب و آب غسل و ادویه مدره میل نماید و در اعلیل چکاسد و اگر ریم بسیار بود حاکستر
 یوب اکبر یا حاکستر شاه طوطی یا در سترگی در آب حرکت دهند و یک تنه برور مگردانده و صا در آن آب
 دو قطره در اعلیل چکاسد و اگر سوزش ظاهر گردد و تیر عورت مار روع مدام در روع گل فائده دارد و سیول
 روع گل و تیر عورت و تیر بر و قیض لفع دارد و شربت حب الاس و آب غوره و مار اللحم و آب کشک
 سیل نماید و تیان ایض در اعلیل چکاسد فصل سوم در حیرت متاعه علامت او سوزش لول
 و در روعی ماکه و رسوب مثل سوس و لاعری بدن و گاهی ماولی رطوبتی مثل لعاب و گاهی خون علاج
 شربت مار الاصول و آب کشک و قصد ماسلیق و جماعت رسیست و چهار سد و تیر و حره و تخم جیار
 شربت حشیش و سخته و صا در رور و گلاک در اعلیل لعاب تخم آبی و تیر عورت در روع مدام
 در روع سیول و سیاف ایض چکاسد و گاهی قی نماید و آب غسل و سیر و تخم جیار و طبع حله غسل شدت
 فائده دارد و این یک کجایر و هر سه گوشت مرغ تخم مرغ نیم بخت و مرغ و شیر و شکر
 و مرغ و کسک گندم در روع مدام و عسل مدام لفع دارد فصل چهارم در سینه
 متاعه این خون در متاعه سب صریح یا سقظه و غیره علامت او سوزش اطراف و صندرس

عروق سردی علاج تشریت سکین بر روی آفت عمل یا کستر جوب انحر و میرایه جگوش مقدار دانی آب مسک
و مسک ساندیا آسکودیا یا کستر جوب یا کستر جوب انحر و مد آن سرت سکین بر روی آب آسکودیا و اندام طعام است
و آب ترب و پودینه هر دو کتامت و آب حد آمد و در حمام زمان طویل قوه نماید تا عروق بسیار آید و ستاره
بر روی بایره و در عروق رت و شت و میره جوب آمد و آنیکه در سداب جوساییده ماستد تیر گرم رسامه بر برید و عدا
نحوه سبیا و واریجی و آب مرغ و حرارت داد و به که سنگ ساه بیرون آید میل نماید فصل یخجم در درو
مستانه و این حد نوع آب نوع اول که از سب ریاح متناهی شود و کحت خوردن عدا بای نادماک علامت او
در دست است علاج ستریت بر روی سکین و ترست ناما الاصول بر روی یدا انحر و در رسامه بر روی سداب
که در و فرمون و حدید ترصل کرده ماستد مالد و در احلیل یکساند و صدادار سداب خود و یوید و شمت و حماره
و میره سار و عدا ای گوشت کوتر یا گوشت گو مسد طویله یا در و تراب که گفته اند و سلت ناکه دارد و دیگر در ستاره
ار حمت در رم می باشد و ار حمت قروح آن و از سب جوب ساه در رمی شود و دیگر در ستاره لطیف بخران کرول یا از را
ستاره می را در علاج آن است که حرارت اعداد نماید نوع دوم در دروستانه که از سو و مراح گرم بود علامت آن
در دروستانه و شنگی و گردن نول بخاری را در روی آن علاج ستیره جود و ستیره جود و ستیره جود و ستیره جود
حتی تن و سادق بر روی سرت آب که در دست سکین ناکه دارد و صدادار آب جی العالم و آب
تسبا و در آبی که در و حمت و یلو و در و حمت التمل حتما سیده ماستد در آید و در ستاره بر و عین حمت و
سیلو و در و کد و در احلیل یکساند و عدا قلیه اسفاماج و در ده تخم مرغ آب انار یا قلیه جیار و در عدا بای کریم صا
ناید نوع سوم در سو و مراح ستاره که ار حمت سردی شود و سب آن خوردن اسر و اوید بر و میره و عدا
او سفیدی نول علاج کفصد علی و طریل صبر و تریاق و خوردن حرارت و انحر و یوید ناکه دارد و در عروق سوس
در و عروق رگس و در عروق ناکه دارد و آب شیر گرم ریختن بر ستاره در و آب رن در آید که در و مالوم و مقطوم و
اکلیل الملک و در زخوش و حمت جوشاییده ماسد و عدا کج و آب و طویله و گوشت کوتر یا میل نماید فصل
ششم در سنگ و ریگ ساه این ملتی است که بیشتر کودکان را افتد از طبعی تا هنگام بلوغ و در و مرقه
در کرده امتد و مردم را عوار دست است و واقع گردد و عورت را سنگ در رسامه افتد و سب تولد سنگ در
مقدار طوط لرح است که از طعام طویله کد علامت او آنکه نول سفید و رقیق در صامی نود و در سو کستر
یا صمغیده رسوب کرده رد یا سب و حمت فرق این است که هرگاه که در و در کرده و یوید را نود و دیس ساکن
شود و شنگی نود که سنگ ساه در و کد کوا که در و در ستاره افتد و نول را مارا در و عدا و سنگ ستاره
سپس دست نقیب حوتس می رود علاج ساه بجان طریقه علاج سنگ کرده نماید یا عدا و یوید قوه

بکار دارد مثل تریاق کبر و ستر و دیلو و سمن و صفت که سنگ در یک ستاره برید صفت روغن عرق
 که فائده دارد در عارضه نالند و در احلیل بکاسد و در مقدر در او مدحج و حطب و ما و سعد و پوست
 پنج کسر از هر یک یک و قیغ یک و کوفته یک رطل روغن مادام تلخ و روغن کیمقعه در آفتاب گذارد بعد از آن صفا
 نموده ده عقرب و دو هفته در گذارد و آفتاب سه پند پس صاف نماید بعد از آن استعمال نماید و اگر بر کوبی
 بر عارضه و من او نمک نموده در حمام سیل سایه کفی گفته اند خاکستر عرق مقدار یک انگشت یکد انگشت
 آب را پس باید آب صفت آن پریا و تناسل در دم بکوشد و آب آن اختیار نماید صفت
 خاکستر عرق که سنگ بریزد اندک عرق را در یک آب سر کوبیده در نور یک بسیار گرم بود و شستن
 گذارد بعد از آن بیرون آمد و بکار بر در حاح سوخته مقدار دو انگشت کفی گفته اند و اگر حاح سوخته ناکند تن
 دو در دم و در این یک درم لترات یا آب ترب میل نماید و حو لیمان و سیاه دانه از هر یک در مقل یا آب
 یا آب گرم فائده دارد و اگر سردی غالب بود شانه یاخته روغن ماری یا لفظ سفید یا آب گرم فائده دارد
 یا روغن عرق یا آب مادیان و آب یقده نماید حتی که سنگ در یک ارشاد بریزد و آب آن تخم ترب
 و پوست پنج کسر و مادام تلخ و حب العار و ادخرو سعد و سسل و قرد و ما و اسحق و مرو کسج و مغز تخم حریزه
 و مقل و فلفل و سلیج و حو مل و در او مدحج و حطب و ما و اسارون و دیگر احرار بر بر م کوفته روغن لسان
 یا روغن صفت حب سار و ترش دو درم بود و این شربت کفی دارد و تخم کرس و مادیان و پریا و تناسل
 بکوشد و در قد میل نماید و آب حک و صمغ عربی و ما و ام و حجر الیود و آب مادیان و آب ترب
 و آب کرس و آب کوه سیاه یا آب پودینه بری فائده دارد و باقی علاج از حصاة کلی جوید فصل ششم
 در سوزش بول و این چند نوع است نوع اول سوزش بول که سبب گردیدن یا بخت متا و کوفته
 علاج او است که مذکور شده نوع دوم سوزش بول که سبب حدت و نور قیة تنود علامت او گرمی
 و قادره رگین و استعمال او ویر و افدیه گرم علاج اگر بول بسیار رگین بود قی ماک کشاکش و قصد سلیق و اگر
 ساد احماست ریش و شربت صفت مالک اسیمول سادق بر و یا ترش حشاش و آب کشاکش روغن مادام
 در محل حوا و درم روغن گل یا دو درم اسیمول یا تخم ریحا یا آب ماری و ترش کاکج کفی دارد و بر صفا
 شور و ترش ویر احتیاط نماید و حاح ضرر تمام دارد و عدد اسفاماج گوشت مرغ و روده تخم مرغ و فالوده
 ارشاسته و روغن مادام و تخم حشاش و در احلیل است یا فامین شیره عورت حل کرده مار و روغن کلن مادام
 آبیخته نموده بکاسد صفت سادق بز و تخم سیارین تخم کدو و تخم حسره و تخم حشاش از هر یک
 یک مثقال است و کثیرا و رب سوس از هر یک سه مثقال بر رالنج مثقال تخم حسره

کند و صبح عونی و چون بیادستان از سر یک نشست شش شش و نیم گرم گل ارمی و دو درم شترتی ششانی و دو درم سیل باید
 و اسقام باید علاج شتر تی که اگر دیر مانده بود بخرق و قیام و قروح اعلیٰ شود و او را دیگر ستر تم حریره و ستر تم جبارین
 و تم کند و ستر ادم شیرین قشقرق و کثیره و ناسته و رب سوس و گل ارمی و ششاس همه را نرم کرده مقدار دو شغال
 شترت معشیه میل باید و عدد انگشت شش و دوح و آب و گوشت رعاله و اگر در عظیم بود اندکی امیون و رب العج غلو
 نماید و او را که در کورتند فصلی ستر تم در احب باس لول که اسرو عسگر گوید یعنی گشتکی و دشواری لول و این
 به دو نوع است نوع اول در دشواری لول که راحت است و جای فصل که حاضر است متا به رایمی گوشت یاره که او متا
 می سوزد و پیشاب بیرون می آید علامت او آنست که صاحب او ناسانی لول کند و هرگاه دست رستار او
 که از بدنی رحمت لول بیرون می آید علاج آنست که سترهای گرم مثل سنجینا و قریاق کبیر سوس ماده الحویه
 و ستر و دیلبوس یا آنکه دایمی و سوس و سلیج و قرقعل و برار را هر یک یک بگیرد و غسل با اینها بکند و گفته اند
 سحر شاد و آب آسمانی سلیج میل باید و رستار اران آب که از بدنه رستار و روعس مار و روعس قسط
 مالند و اگر سید ستر و قریون درین روعس و امیر و لعل کلکی دارد نوع دوم در احتیاس لول که راحت گوشتند
 که در مخری لول شده علامت او آنست که بعد از قروح واقع شود و لعلی در رستار و در عاه دردی بود علاج آنست
 که در آرم در آید و نمادای طیس از حسته و جیر و دالود بخیرنی مرع و لعل که از بدنه و رستار و دیگر سترهای کل حته
 و روم کرده و متا به و ناسته شدنی چیک در عاری لول و واسطه و ملط و در متا به صس لول متو و کاسرات مع و کعد
 کلاس لعل دارد نوع سوم در دشواری لول که راحت حلقه لعل که جیسیده در عاری لول که از رستار به نص می آید
 موجب سده میگردد و علامت او آنست که عدا بای لرح مثل یلیک و میر و حورده باشد و در راحت او فوات گذریده
 لول که کمرک حام بود علاج حق و حنه و سترت سردی خوردن مدرات و دالود تیستن و روعسها مالیدن و اعلیٰ
 یکاییدن سکا و مع شک کرده متانی یکایدم یک بادی آب گرم یا ستر حام میل نماید و معاد که در سده صدن
 معاد که در کورده لعل دارد و خوردن آب گرم آب سرد و عس نام و اگر در آب رسیل نماید فایده آن بیشتر است
 حور و عس قسط در عس فقرت لیدن یکاییدن در اعلیٰ نموده کلکی دارد و حرت است دیگر سس حلقه حاد لعلی در عس
 لول حاد است یسود و موجب عس میگرد و علامت او تیر چربای گرم و سرجی لول و سوزن اعلیٰ و اگر در درد
 صراغاید و لول بیرون آید علاج شترت از لعلای سرد و کسک حور و ستر تم جبارین و آب لول نوع چهارم
 در دشواری لول که از روعس است متا به و صیف ساخته و دالود و نام میگردد و این را موت قوب علامت او
 صس لول قدری رحمت کسرت مثل و میر علاج شترت سردی و بیرون آوردن لول تا که در گوگرد آب و آب
 در آید و نمادای طیس رستار که از بدنه و روعس باس و قسط مالسد و از محاسن اکامر

سحرهای گرم مثل بریاق کبر و تحریک و اندک شاه طوطا یا کند روح الانس فی ره ابریک از برم کو فتر سرور در درم
 میل ناند ماسک النول گرم مع دار و حضرت آن شاه طوطا میست شغال کند رانده متعال کسیر حرکت کل ارمی
 صبح عونی از بریک بخت متعال و درم صلح و دو درم شام اختیار نماید ماسک النول و دیگر شاه طوطا و کند از بریک درم
 سعد و حور و حوئی آن را سحر که از بریک متالی سرم کو فتر نشراب کند ماست و دو درم میل نماید و یک متقال از قاضی
 هر دو میل نماید و سعد و سیاه و از از بریک بر از برم کو فتر نقد میخته بر و از متقالی معوف سار و و توید و تخم سدا
 فاده دارد و در معین امیر حردن لیدن مع دارد و موسیای روعن سقی یار و عن نام صل ساخته در اعلیل کجایند و در
 دارد در معین حور فاده سداست و فودا شک و در او دیو گرم ماست و سیر و پیار و گندنا و دیو و اطر لیل کسیر و صمیر و سحر یا
 مع کفی ارد و کای تقطیر النول رحمت مسن ل اگر بود علاج عمر النول نماید فصل و چهارم در سلسل لول و لول
 در فراتش و این جد فوج است فوج اول در سلسل لول که معیار اده از حب سردی متاه و سستی معید بود و
 سعیدی لول بیرون و لول و معیار اده و بی سورتی علاج ادر و گرم مثل کند و سعد و حوئی آن از بریک و متقال
 کسیر و ما بود متقال سلسل میخته تری و متقال بود و اطر لیل کسیر و صمیر و ماسک النول گرم حضرت آن شاه
 و سعد و حوئی آن قره و راس بریک بر از بریک و فصل در کفی سار و تری سده درم صلح و درم شام میل
 نماید و شراب شلت گندنا فاده ارد و آب محروما ممکن نمود و سحرهای گرم و معین لول سلسل لول مع دارد
 حنه امیر و دیو و کجی متشر و گوشت و ماه بریان دهین ملات و در دیشیت ای هیست فاده سداست و از عاقر قرحا و تخم
 و در حور و از تخم کفرس کجی و تری شغالی فاده دارد و آب و محروما گوشت بریان کرده و شراب محروما و قوی و در کاف و کاف
 که تور بود و بریه کو فتر حور دن طلا کردن روعن مال و روعن و سوس که در و شک جن فوده ماست و شاه طوطا و
 سعد و بلبل سیاه نقد معوف سار و عدا گوشت بریان حنه و لیل فوج و دو درم در سلسل لول که از رحمت و ال فتر
 که در از سداست متعلق کرد و دیار باغات متاه سست کرد و از این سست فاده ماست در معط لول علامت و ما از از
 حضرت بی مهر نیست علاج این عسرتی دا و حضرت را محاکم و در و طوطا های قاضی که از دیگر سلسل لول که شرت
 شرب ترش و دیو در میسو و علاج مع آنها نماید و ماسک النول میل نماید و دیگر بخت درم آسا که از رحمت او که سداست
 درم در سلسل لول تیو و علاج آن است که دفع درم نماید و در معافی جمل و اند و دیگر سست از مزاج سلسل لول
 واقع میگردد و علامت او در از بریه بای گرم و صبح لول علاج قرص طماتیر و قرص که از کل ارمی طماتیر کفار
 سم و تخم کافور حنه ماست کسیر را در سر که از در و فاده شاه طوطا و کفر و عدا متشر از بریک و درم قسط
 یح متقال طوب سار و فاه لول فتر است سلسل استر طای فعه متاه است قسیر این مرض کوف کاف از رحمت لول
 مزاج ایشان و از میو و علاج آن است که از حواف میو سار و یا سکی و فقه مع و از این سلسل یو و در و کند

وحسب الأسرار هر یک نیم مثقال تا جمل مثقال سار و شرقی و دودم و داری کسود کوفته یا تخم بیاں میل نماید علاج نوع
 اول را ساسل البول نماید و در غار روغن و سوسن مان که در و مشک و نمون میخته باشد مالید و بخود و مصطکی و خوردن
 شتر گشت و قنطاری گشته اند فائده دارد و قلیه شکاف طحیه و مسج و طعام شست خوردن آب فصل یار و هم
 در بول الدم و این چند نوع است نوع اول راحت کشدن رنگی را کرده یا شق شدن عروق گرفته
 علامت آنست که اگر استیاح نمودند که یک آید و اگر راحت استیاق شود بسیار آید و ارمه بر کرده و از خوردن
 دوائی تیر و طعام گرم واقع گردد علاج قصد مسلیق و قصد صاف من سترت عصاب که سترت شکاف سترت حتی ش
 در بول و کاکچ و قرص کبر با و قرص نفث الدم میل نماید و در جامه و عاب نموده و اگر سست دم بود علاج یا س
 نماید و صا دار گل امی و آفاقا و صدف گل سرخ و حی الحالم نماید و آنکه در متاهه برید نوع دوم در بول الدم
 که از صدف گرفته و صدف کسود و علامت آنست که بول عسالی بود و سانس آب گوشت که سخته باشد یا سخته
 کرده بود و سعیدر گشت و علیط و انگه بول صدف کسود و مانس سرخی و قریق بود و متاهه بول علاج آنست که کوبیده کرده
 مذکور شده دیگر بول الدم ارجه عورده شدن و ق که بعد از راحت شود علامت آنست که مذکور شد که یا چرک بود
 علاج قروح کرده نماید و گل امی و قرص کاکچ فائده دارد و بولی که سخته دل و ق بود و عورده و بول امی را سخته
 و در عصاب الم و آفت بود و بولی که راجع متاهه بسیار بود و در بول قهام کسود و گل امی و قرص طباشیر فائده دارد و باقی علاج
 قروح متاهه و کرده نماید با سلیست و یکم در اراض قنطاری و خصیه شست است بر برده فصل
 در نقصان ماه محاسن کار طبیعت است همه انواع حال و احوال را ارجه تقار نوع بدین سبب قنطاری و اوعیه
 می را از اعصاب بدین شمار بدین چهار است دل و دماغ و حرک و قنطاری و عیه می است تقار خصی تقوت
 سه عضو دیگر است و هر گاه از آن عضو یکی ضعیف گردد در قوت محاسن ضعیف دید آید و این چند نوع است نوع اول
 در نقصان ماه که از ضعف بدن و قنطاری عدا شود علامت و زردی گندلاعی بدن علاج تقوی بدن و زیاد
 عدا و لوم و فراغت سرور و سار با و نمهای و لغیر قنطاری که حراج چند گاه با تقوت آید و گوشت کوسعدان حواس و
 سراب شست گشته اند و دفع دارد و کساک شمع سرور و زردی تخم مرغ و مر لیه که در و اوجی و حوالی حوائی و حلیل و لعل و لعل
 و قدر قوت آنکه ملج سرد و نمون سبب اصح کلی دار نوع دوم در نقصان ماه ارجه تیوت که عاقل و در آلات می علامت
 علامت می بدیکه سولشن غلط می و لعل از جهام و عای مطلب تل گوشت مرغ و زردی تخم مرغ و کساک
 و تراف و دای تر گنبد گیر یا یک شمشیر گاد و در وسعت مفعال تر گنبد حل کرده بخورند تا عاقل شود و بخورند و در
 میل نماید و نمایی تازه فائده دارد و اس حقه سار مذکور کوسید و یاره دسه و کساک گندم و خود و خود
 و سبب از سربیک تدری و در و دلی کسود و در تور گدارد و یک ستمه روز تا ماهر شود و در و دلی کسود و در و دلی

سر کرم که بر بطوره مراد هم منقدق استیاس سعید حصیه التعلک اگر خولیان کم کرس کوی مجموع یا هر دایچه خواهد
 اختیار نماید تشخیص حقیه خولیان و تحریر موده شده نور آن تقدیر سینه نماید هم تست قبل از حل و تعالی میل نماید
 فوج هم در نقصان ماه اگر نصف دل که است حرارت یا ردت شود و علامت او صفای و نصف دل و تنگی و قلت
 تنوت حلاج و الحواریات اوقت نصف و وقت استاد از حلاج علاج تنقید دل و غلط فاسد و تقویت قلب معبر
 و دوار اسک و مویانگ متدل نماید اگر سرد و گرم و هر کدام که ماست سعادتی که سارده و تر که گفته اند ما و قسا
 فاند و دما کی دسایه و از خوش سون اید و اگر اگر که سده و ادیت دور دارد و دما ای لطیف سیل نماید فارغ
 ندریک بر طایفه سحر که نقصان ماه او نصف که شود علامت او قلت نی و نصف تنوت حلاج و تقویت تنک و یارد
 و به واحدیه که می زیاده می سار و اختیار نماید دیگر نقصان ماه از نصف سده و نصف کرده می باشد صلاح
 تقویت کرده و تقویت مسد و کرده و دوی که مذکور شده نماید فاند دارد فوج و هم در نقصان ماه که از جهت
 دما و علامت او که درت حواس عدم تنوت حلاج و تر قار قیض علامت او که از ضعف و ردت و دما و
 نود عدم قدرت حلاج و رجم در حواس سرد و مرارجه می نماید و اگر از جهت رطوبت حلاج نقصان و علامت او که
 و قادر باشد حلاج و رجم در حواس سرد و مرارجه می نماید و اگر ضعف از جهت حرارت نود قادر باشد حلاج و رجم
 در حواس گرم و مرارجه می نماید و اگر نقصان ماه از جهت تنوت نود و علامت او که حواس و حسی حسیهای دمی و مرارجه
 نفع از رطوبات حلاج تبدیل حلاج می شود و نماید عارض و یا اس رطب و اگر ناده نود و استمرار نماید و اگر خون
 نود و قصد نماید و اگر ضعف حلاج نود و مطبوع بلید و اگر طعم غالب نود و حب قویای ایام و یقرا و علم و هم
 حوشه متل بعد گذشت عمر شک نمود و ماتی علاج ام اس دلع نماید فوج یا رجم در استرهای آلت و
 حصیه قلب نفع نود و در اسافل بدن علامت او علامت بدن اعضا و عدم نفع و کثرت می و تنوت استار
 در محل جمع دارد یا گرم علاج بخون ماده الحیوة و تیر و داری می راد یا بهیه و رده تخم مرغ دیگر استرهای آلت
 از نصف بدن از جهت اساک رجم می شود علامت و تقلص عضو و لاسری حصیه علاج آب گرم بر رویه و تیر
 رت طلا سارده و مرزوق عاقر و حلاج نماید دیگر استرهای آلت از جهت ردت عضای قیض و حیرت حلاج
 و در علامت او که می رتیق نود و آسانی بیرون آید و لی استار و نصف و لاسری و کم حسن حرکت و اگر دیر ماند
 لا غر و علاج آن اشکالی دارد و علاج نفع نماید و حسل دق و حقه فاند دار و ر میهای گرم که ر و حسل
 و حدید شرو و میون و سیطر هدی مل کرده باشد و اگر رطوبت سالت و ابل و سده و در رطوبت اگر ر و سده
 و اسال میا اساده موده و قیض نفع فصل فوج و هم در سر غلظت اسرال و اسالت عدها و علامات
 و این جید ع است فوج اول که حادث کرد از کثرت می و علامت او که سالت است و این فوج اول که

دارد و تعلیل طعام و گوشت و شراب و صند نماید و شربت کیمین و آب نارنج و آب عوره و شربت نارنج و کیمین
 میل نماید بوج دوم سرعت ابرائی که از ضعف قوت ماسکه است طوط و سردی تنود علامت اوسه بسیار میباشد
 و رقیق بیرون آید بی لوط علاج تنقیه مدل رطوبت لقا و اسهال اودیو گرم قانص مثل اطرلیل کیر و صمیر و جوش حبه
 و آب و عصاره ار و عن آس و رگش و طحیرب سارند عدد اقیه شکست ملحه مدار صبی و معتقد و ریه و تهیدار را بختیاسد
 و مصل مثل نماید دیگر سرعت ابرائی سلب حرارت و حدت می بیه علامت او گردیدن در وقت بیرون مدی دردی آب
 علاج تیره حرد و شربت کیمین و کاکا بود و نمادای ترو سرد دیگر از ضعف انحصای نرسیم اگر نود در لقاها ماه
 علاج آن مذکور شده فصل سوم در کثرت شهوت جماع که در جوانی نود علامت او تندستی و توانای ماند
 و صغی بیارد و این شهوت را ساید شکست و این چند نوع است بوج اول که از استلاردن و کثرت عول و بی بود
 علامت او قلت ضعف کثرت ماه و احتلام و قوت مدل و حرمت لب علاج قصد و تعلیل مد او میل نمودن
 و ساق و ورک و ریو و ج و شربت بیو و و مارچ و ریش و اطلک و کشیر بر درگ مید و در طعام کشیر این تیا کثرت شهوت
 حدت می را سکیں مید دیگر کثرت شهوت از حدت می و حرارت اوی ماند علامت او سورت لب و صومعاً در مکی که
 می آید علاج شربت بیو و تیره و تخم حرد و شربت عسل و دوع ترش و در آله ل در آب سرد و حواش کسان دیگر
 سلب کثرت رطوبت میتود علاج اودیو گرم گرم کسی را کم سار و مثل کونی و یو وید سداب و معتقد و اویسی دیگر کثرت
 شهوت از حدت که تور که در اوعیه می نودیشتر دهم چیا که عارض میگردد عوارث را حاکم در جم علامت او که هرگاه علاج
 کند میل یاده ته و علاج قصد و اسهال لاده عارض مثل طحیرب و ایتیمول و در آب سرد اندن نه دارد نفع
 دوم در کثرت شهوت که از لوج و در افر که از عسل سو دای که موجب شدت العاطا نود علامت و تناول حیرهای سنج
 در مراح سوداوی علاج اگر لوج حرارت تنده حیرهای سرد مثل سب و لاکا بود و دهد و اگر سب طوط و حرارت
 ضعف تنده اودیو نصف محلی یا ح مثل سحر یا و ح یا ح لبع دارد و اگر کثرت سودا و استعرا سودا نماید فصل
 چهارم در درویشی و ملذی و وفوی و کثرت احتلام در و ردی رطوبتی نود که رواں میگردد در انداختن شهوت معاش
 و ددی سیلان می و بیرون آید از این چند نوع است بوج اول که عارض گرد کثرت می و رطوبت جماع و کثرت تناول
 حیر یا کسی از و حاصل گردد علامت او کرب می روق طاع علاج قصد نماید و عدا می که بی را کم سار و میل نماید دیگر در و
 می امدی احدث می را تا علامت او اشتناک شد و در لب جروح و حرقت لب علاج سرت سرد و ترو دوی
 از حرد و کاکا بود کاسی و حار و کشیر و بیو و دیگر مدلی حاد می گردد و از استراحتی و عیبه می و سردی مزاج و صفت
 ماسکه علامت او قشرب می ابرائی بی لوط علاج ددای که می را کم سار و مثل سب و یو وید و تنویر و ریه و تهیدار و کاکا
 و سداب و جوش کونی دیگر از ترشح و تدر و در عصاره ارواں میگردد می از حدت عارض میتود علاج شربت نماید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دو متقال شاہترہ یا رشتقال سور کھان نیم کوئٹہ گل سرخ و تخم کاسی یکوئٹہ ابرہ یکرو درم مادیان تخم کوس ابرہ یکرو درم
 دیک کاسی آب کوئٹہ دہشت متقال مات و یارہ متقال تیر حشت در و مل مساحتہ میل یا تیر تیر گرم ماتی علاج اربعہ صبح
 و لمجی جوید و گیرد و معاصل ارسو و مراح گرم پیادہ میتو و علامت او حرارت لمیور و دم و نقل علاج تبدیل مراح مایہ دلی شکر
 یجری ارجون ٹھنڈا مراح سرگرد و دو تترت لمیور و سکھید ماتی مانڈہ دارد و دیگر درد حاصل ارسو و مراح سردنی مادہ میتو
 و علامت او درد و الم و سردی و نقل علاج تبدیل مراح مادیو گرم و احرار طعم کھنہ یا سہل حیف ارجنہ سکین مراح دیگر درد معال
 سست سست مراح میتو و علاج آست کہ روغن با مثل روغن دادم و کدو گل مالہ و اریزنی مرع و لظو و غرقلم گا و دو سوم ہم
 آستیم و سوم روغن ساحتہ مالہ فصل جیارم در قرقرش این در پست کہ حادثہ میتو و در معاصل آن گشت یا حصو ساندہ نام گوی
 اتداعی نمک می کد گوی ارسو و اسفل قدم و در بعضی محل اساحتہ مہ لیل ان تمام پارامی گرد و مالائی مانتار او و گوی دیم می کد و
 در و لرس تبدیل میا تدرجہ اکما ہما تمک بہت و مادہ کہ در و در آیت تحلیل مییاد و تدرجہ اساحتہ شد و حلال کوہشہ کثرت
 اساب قوی بود و سہ صلاست او اچہ در ویرد آسانی مگرد و در و لقرس ارجہ یار یا ریاسکت کہ اریڈان میرات لہر و دران
 و بسیار مانتد کہ اقرس او بارو پای سرد و اتر و طلا و صلیح مییاد و او اطوار سردی ماسد و صاحب علت صدای مراح کوئٹہ فصل
 کہ بہا حاصل نمی یار دمار گرد و اعصار ریسیہ کہ دل و دماغ است متو و دیگر و دو و ملاک میسکد و مادہ این علت اصلی ارجون و دوسری
 ایضہ از تخم و این تیر بود و دوسری اطمحام و بعضی اسود و او این کمتر بود و تو لاد این مادہ ستر از فصل ہستم ماتی کہ در حکم ہا تدرجہ ہم
 مالت کہ در و قوق بود میتو و در و صعب قوت با صہ شتر تو لکد و کد و حودن عدا با میریتہ احوال تتراب و حلال را متکا علاج
 حوالہ بہ فصل سلیقہ یا کحل مایہ و اسمان مطبوخ بلید و در مایہ برین حبست بلید و در کاغذی ابرہ یکت متقال اتر
 ستر متقال شاہترہ و دو متقال قر سہدی نیست متقال مگور تعداد و متقال تخم کاسی نیم کوئٹہ متقال کوئٹہ ساندہ و در یک کاسہ ثلث صبح
 و صاف نمودہ و مرطوب نیست متقال تیر حشت و دارہ متقال حل ساحتہ یا یکت م روغن دادم سل مایہ و احرار حرارت کم کوئٹہ درم
 دوست بلید و در و درم گلاب ترکد لیل کلد و صاف نمودہ اعیار مایہ چون تیامل متو و صحت علت متقال تخم کاسی نیم کوئٹہ
 و درم تخم کوس نیم کوئٹہ ساندہ در آب آتش متقالی یا مراح بقر اتر مار یک تسار و درین صاف نمودہ و در و ان کہ مراح سلاست
 اسمان مطبوخ سور کھان نور دانی حشت رکھان ماسد و صفت مطبوخ سور کھان مادیو و بلیم و صحرار اسود و لہر و ساسکی بیج
 متقال دوست بلید بہشت متقال سباح نیم کوئٹہ شاہترہ ابرہ یکت متقال تخم کاسی مادیان تخم کوئٹہ تخم کوس ابرہ یکت متقال
 گل سرخ و دو متقال تر دیم کوئٹہ و درم ہلہ و ویراد و یک کاسہ آب کوئٹہ ساندہ ہستاد و درم ماتی مادہ تیر حشت یا تیر حشت
 اعتبار مایہ و صفت حب سور کھان صحر درم سور کھان ہمار دانگ عمودہ دانگی و نیم گل سرخ و صلیح ابرہ یک
 کد گوی حکایت ستر بود و صفت حب یکر بہشت بلید و درم سور کھان چار دانگ ہایہ مرہ و ویریدان ابرہ یکت دانگ عمودہ
 دانگی مجموع ستر ہی بود و مانتا فالص کہ در اول علت سکار اید افاقا و صحت صحر و معدل سرخ چوئٹہ رسدی و تیا فاست

و ماست تا عین طبعست اعتدال قی سکین و آب گرم که در دو تخم ترپ خوشایند باشد و تکلف نماید حتی بسیار
 استحال مطلب و چیزی که قطع علم کند و موافق آنست که در اعتدال ترترت سکین و کفند تارده مهم اعتبار نماید
 اعدا را در مصلحتی و ایسوی نوی دیگر آب گرم که در دایان و سکین علی مع گلی دارد و در دو خاچس آب نموده میل نماید
 و اگر قطع اعتدال بود و شربت طبع که در دو گرمی بسیار بود مستعمل هر صبح و دو شقال بادیان نیم کوته و اگر شش
 از هر یک است متعال عاشر بیستان از هر یک نیست عدد تخم کاسی نیم کوته و دو شقال تاسی متعال قد خلعت است بیکار و در
 اختیار نماید و اگر قوی تر خواهد بود متعال هر خلوس و صبح متعال فایده یک متعال تریله اصاده سارده و اگر قوت نیست
 قد طبع نماید اعدا را در عقده مادوقی مانی که در دو تخم ترپ و شفت و صبح سوس خوشایند باشد سکین علی مالد و در دو
 قی کفند ترترت سیف صمد و عدد خود نیم کوته و اگر سارده و اگر رمان طویل بود و نیم صعب بود و در مای صبح و اسهال و
 کوشت ارس بطور طبعه ریان نموده اختیار نماید و اگر قطع قص بود و ای ترپ ترپ است و بعد صفت آل ترپ و در دو
 و کبیل و مصلحتی از هر یک نیم قدر از مجموع شرقی هر شب متعالی یا کمر از متعالی اگر ترترت سارده یکس قوت شاید و صبح
 صبح در دو کفند با جهت در دو ترترت و روی یا سکین علی میل نماید و اگر لول و حله و طبع بود و بعد نموده دارد و اگر احتیاج
 نکند که شود و در دو تخم کرفس بادیاں اعدا را در دو اگر احتیاج استخراغ بود سکین آب گرم حل نموده در دو قی فرییدن صبح
 و اگر این آب از چهل و نه خاچور نماید و در روی و اطراف هیچ ظاهر گردد و در قرض و ترترت ما را الاصول هر ترترت و در این
 استسین سکین و در این اگر مراح کد سرد بود و قرض یک سر تر و در این اگر داده اطله سرد و طبع بود علامت او در این
 علت و یا صاف فارورده و رمان بیستان و پس پری و ملا و مراح سرد و تر و تریاق کیه مقدار دایمی در روی سارده و در این
 در بدیا تریاق اردو ما سرد و طبع و اگر این تب حادث از طبع تور شده احتمال کند او دیر که بسیار گرم بود اگر ترپ سارده قوی و
 با حرارت بود و لول انگین صحن مثل سرعت علاج عاشر لیس نماید و در یاده متعال کسالت سردت ملاحظه باید کرد
 عدد الطیب خود نیم کوته و ما تن مقتر بریره و کد ما و شفت حدودا اگر طبع حار صحن ترپ بود و اگر عدای قوی خواهد بود ترپ
 و مریخ و کد و امتثال بسیار و سار و آست که در عدای جری که قطع طبع علم نماید مثل قجین آکا و سرکه باشد و وقت عدای
 متور بود و طرف شدن بویت پیش از بوت یک ساعت اعتدال اعدا را در دو طبع حاصل شود مثل شیر و حرارت هوا که در دو کد و
 و میره و آست که در آب و بچ باشد و حمام مثل فصیح ضرر دارد و بعد از فائده متخلف نوع بهتر است و تب علمی و در دو وقت این طبع
 صحن که در اصل و ق بود و علامت تب لارم و در اعداد با قرض سردت و قشریره مانند و گاهی قشریره و سار و ما را در عاشر
 عرق بسیار شد و در وقت عداقت کبی این تب است اما مکی مدق دارد و حرارت آن تب بسیار بود و در دو صحن و رمان است
 این تب پیرو ماع است اعدا را در عاشر یا در دو بسیار است که حادث میشود و این تب تشنج و قتی بسیار باشد که در علاج نماید
 از استمرار ماده سهل قی و سکین است لست سکین و کفند و ملاط از غسل و آب بادیاں و تقویت معده و قرض و در مصلحتی و

ناید و بعد از اسهال قرص زر که است و توت حلو و قرص عافیه از برای تقویت سرد را گرم و قوی بود و وقت اسهال
مرغی آب گرم که دلو و منته و مانو و حیر و و گل سرخ حو شده باشد که از رو و جدا شود آب نیم کوته و با تن مقطر و اگر بکوبد می شود
اگر صفت بود در درواست مرغ تیو و دایمی و اگر مرض مدر گشته و از ترشح طاهر بود و قوی طبیعت که رقیق ساد و طبع
علیقت و مرار یک رار سه و در غسل سار مدر شری نیم متقال تا در دم بود در هر سه و در یکبار میل ناید و حال بدین
که خلق بسیار دیدیم که سسلی از ریح خلاص شدند و بعد از سسلی تر یاق عوده و شنج الو علی مرموده که حلیت طبع اند
ست اسهال رقیق که بود که ماستد مگر ریح و از ترس و اگر دردی عود عادت شده باشد علاج در اسهال
ماده آب کلاب و فایده و گلفند و کلس طبیعت مطبوع بلبلر در دو سیاه و بعد از صبح صفا سلیق و فی طعام صبح دارد
و استمرار مادی قوی مثل انقیس و لسیاح و عاریق و اسطوخودوس و فخرامی لاجو در مایه و حبه قوی
فائده دارد و مراد از آنست که در هفت یکدیگر اسهال ناید چه که خلط سودای یک سسل و سهیل دفع می شود و پس
مفعول و مراد تواند و بعد از تسکین تریره و لاره و از ریح و مسائست که از که اتهام ناید مدین تب تبویت که در
دستاد و سکین و در وسط علت فقرس و در رک و عافیت و اگر قوت حیف بود مرغ و تیو و در نیم یک و با می هم می
و اگر علت بسیار وقت گشته باشد که گشت مرغ و گوشت که سصد و در عاله که مادی و گرم بود فوج و از و هم ریح
حدوت این تب از و در بعض که در داخل عرق بود علامت اول و م تب و استند از برای و مسموت اعراض در در
نوت و استند از حرارت و اسوه و عدم مانع علاج صفا سلیق و لبح و گلفند و سکین ماده و تین طبیعت مطبوع اند
و حلیت قوی و دلیل استمال در گرمی و سردی و سکین آب کاسی و آب یان ترش سکین و دری معتدل اگر حرارت
و مده و شدید بود و تشنگی غالب کتک بود و علاقت تر سیدی و آکو بخار و آب انار یخوت عدا ایجه مذکور شده و اگر خلط
یا نه سسل قوی و حبه در اندالین و در آخر قوی و علاج دانه مایه و ماله در سحین ناید و قدیر جلد و تب ریح و قتی که
حرارت و در تاسمان بود و مراد از آنست که مادی گرم مده و اقتصار بر آب حین در وقت صبح بوده باشد یا سسل
از بلبلر در دو سیاه و انقیس و عاریق و استمال از برای مایه و طریق بدن از طام که آب تیرس و استه شده و بعد از قلیه
که در و اسهال و در آخر صبح و در در وقت سکین آب گرم و بعد از قتی تقویت شده و گلفند و تیر سوسو ترش سسل
فوج سیر و هم در تبای حسن سدس حدود ماده این تیمار پس مایه تب ریح ماستد اما که خلط بود و مقدار که و اکثر
سودای نمی حال شود و علاج تب نمی ناید و حیر و گرم و لیری که ناید بود و سهیل چه که ناید بود و اگر که سید آید ماستد حال
و سید ترش سکین و اگر از سسلی بود تیر و هم و گاهی گلفند نانه و در و مادی نیم کوته از که گشت مرغ یا گوشت که
حوان و توت و پیش از در وقت مدر و در مادی و این حساب از مادی نیم متقال مجوده و اسه
لاجریم درم کثیره نیم درم کوته و استیار ناید در صلاح و بعد از آن آب گرم ماحلاب از مطبوع و استیمون

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شود و مثل کف و عدوت او را که در روی خود رست لفظ خود سیاه و اکثر روی عادت شود بسیار است که مایل سر می
 که و دت بود و حیلان تن این تار را رنگ می دانا و ملد ترا سنج ملد بود و گاهی موی و دماطل بود و گاهی اندر ولایت می گزید
 و کف و دت قسم بود و سیم اول ساحت خون حته که از حله سودای که در حله است حاصل شود و علامت او مسوده و در کف
 مائل حکمت او روی علاج تخمیه شده و قوت او و طلا و کیمیا که در عود است قدم دوم کف که از این است خون داوی عطا او که در میان
 گوشت است و اگر این علت عارض میگردد کسانی را که تیسرین دیر برآمده باشد دایاتان رمان و اهل راجه صحت و این است
 علامت و مگ کف سرج مائل سواد علاج صمد ماسلیق از حاس است عورت را در گنیم مردان و اسهال طبعی است
 طبعی و حیث ریفون ایام غیر ایام حسن ماسوف سهل بود و او ترس از ترس هدی و او که ترس عبات تا خون اسهال
 صفت سبب افتیم تن تینا ایامیون است تنال عاریفون سفالی مدو دت سرست کحیلان مینار مایید جوت عمل که در
 تنقیطه طلا از روره و ملعل و حرم حرم و دت حرم تر که مانی و تخم ترش کدتن دایمی و قسط و سحر ادم تلخ و تراب یا سبب سوس
 کد و دین حیره و سواد است که در او اهل صی ارقوالن ملد سار مدتل بود و کلاش ارد حلس حته انکا و دیر و این
 می کساید و طلت ریاده میگردد و طلا و ریوی صی لصل سیه که در دیگر تخم کس است مانی یا خون حرم کدتن مالد و طلا و دیگر در
 یا کتیر تر یا سحر حرم و دت سحر مایید طلا و دت سحر راکو تا سدن سلیطه و دت در ان ایامی قسط سرح سوده و
 طلا تیر و دای طبع اسد را که در ادم بر دانه مایید سرحا کرم دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 سبب و دیر و دت حرم و دای مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 اکت که او مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 سده تل صبح که در دت حرم مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 کیمیا یا طلا یا کیمیا مایید و اگر سورتش پیدا کد و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 کیمیا و دت حرم مایید طلا و دیگر حرم لسان السجاد و قسط و مرار بر یک سرح مایید و دیگر علاج حیلان است که در
 او را کد و دت حرم مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 حله دارد فصل و دت حرم مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 و دت حرم مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 اس و دت حرم مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 که حله مایید و دت حرم مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 مایید و دت حرم مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح
 مایید و دت حرم مایید و دت حرم مایید مالد و دت مایید مالد و دت حله مایید که حرات است و دیگر ترش سرح

[illegible]

در وقت او باطلت صمد از برق بیرون می آید از سام علیاح قصد و اسماں خود را بر سر آید و در وقت صمد
 در کشتی و سجده من خواص مثل تپا و طوطا و سبب است از خود سر و گلهای سام حکم سازد فصل هفتم در تقویت
 دود و کشتن شتی تمدن حسیه بویست در وقت که حرارت محض یا در کتب و غسل با شتر و قاصص یا شست
 ما احلا طیز محض علیاح موم روغن نار و روغن بادام و روغن سداب و روغن زیتون و روغن بادام و روغن زیتون و روغن
 در مکه بکشد میل نماید لنداران مفسوح آفتیون و یکمته دیگر روغن عید و روغن عید و روغن عید و روغن عید و روغن عید
 و حمام لغع دارد دیگر شقاق در وقت شست دست یا مادت میتون در این هم لغع عظیم دارد موم روغن گل و شست و در
 و کثیر از لعاب حکم آنی موم را در چمن مرغش که مار و دماق را آید بکشد نماید لنداران هم بکشد و چون وضع شتی مردم سود کثیر
 یا سود و سود دیگر شقاق و فیکه یا شست و علیاح است که مار و کوسه غسل نار و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 مصطکی در روغن شقاق ایل سوخته و غسل طلا سازد و هرگاه در کشت شقاق بودی بودید بکشد یا بکشد که در وقت است
 شقاق و دستار که آرد و چون سوخته را کوسه نار و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 در وقت شقاق یا سود بخوبی برنی کاند که مار و دی رم سوده و دیگر که مام هم ساحت برمالی او برسد یا صبح علی دارد
 سوده بر سر و روغن که مار و کوسه را عید روغن یا سداب است که گر دنیا روغن صحرانی موم سازد و روغن سداب که بکشد و روغن سداب
 که سداب کوسه و شقاق و شقاق باشد و برمالی آن است که یک یا کاه تر ساحت که مار و شقاق گردد و روغن سداب که مام
 کثیر و صبح آید شقاق دارد و اگر شقاق اندک بود موم می که از برای شقاق و حبه دیگر شده کانی بود و اگر شقاق بزرگ
 است که کرد این صمد و دیگر که در سگ هم سوده در روغن بیت آمیخته تا غلیظ شود و لنداران حید قطره در و یکمده شقاق
 و آب گرم که در تمام گرم کرد و دیاک سازد لنداران علیاح نماید و موم روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 یعنی روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 تا شقاق و آب روغن سداب که در روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 عارضیت صاحب اف که بر روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 تا شقاق ساحت نالند اگر او در اصل بود سداب و تیری که مار مارل شده علیاح تی و مالیدن روغن گل و اگر در مکه و روغن
 صمد سودا حراج مافه دباں حرارت بار کشته یا سود و صمد و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 که در مکه اگر یک کشته یا سود و صمد و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 عارضیت صمد و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب و روغن سداب
 لغع عید یا شست و علیاح قصد اگر تیری عظیم بود تریه بود صمد که در سداب و روغن سداب و روغن سداب
 سوده و کجده و یا کجده و یا کجده و یا کجده و یا کجده و یا کجده و یا کجده و یا کجده و یا کجده و یا کجده و یا کجده

در وقت او باطلت صمد از برق بیرون می آید از سام علیاح قصد و اسماں خود را بر سر آید و در وقت صمد در کشتی و سجده من خواص مثل تپا و طوطا و سبب است از خود سر و گلهای سام حکم سازد فصل هفتم در تقویت دود و کشتن شتی تمدن حسیه بویست در وقت که حرارت محض یا در کتب و غسل با شتر و قاصص یا شست

[illegible]

[illegible]

است اول جراحت معبر یا اگر مانند کسر دوش جراحت سبک که دو حواس دیگر بود یا مرکز شد سبک دایم لیچون عرب
 سادوی بود یا در جادام که مورد است مانند جرحی که از یاره گوشت جدا گردد شش جراحت که لیسو ساطن را در یاعود دارم
 جراحت خود و دیگر چند سال آن کرده است و در احکام احتمال جراحت در دوا اول سبک است که اگر است کرد و علت میداند سبک
 سبک است لیکن این طبع علامت و احتمال قتل و کرده و سبک و اما حکم است این داند علامت موی جراحت تنه بیرون
 اسرار وفاق جرح بپیل و جرح که خوف نو لیکن و امید سلامت است و جراحت شش سبک سبک که یار و متوسط قوت
 عسی و احکام قتل و قتل و جراحت که در بین آن خوف است و در علاجی که یار و جراحت تنه که لیسو ساطن و دایم لیچون سبک
 دایم لیچون جراحت که سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 سبک دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 که در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 رویداد مانند صفت فرو و در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 ناکاسی صابو یا بدین معنی جراحت در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 یا صابو یا بدین معنی جراحت در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و طو او سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 کرده اما ترس او ترس است صابو یا بدین معنی جراحت در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و غوطه در و کدر و صبر و ایریسا و یلیما صابو یا بدین معنی جراحت در دایم لیچون سبک سبک
 جراحت سبک یا بدین معنی جراحت در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 گوشت رویداد علاجی که صفت مرهم که گوشت رویداد و ایریسا و یلیما صابو یا بدین معنی
 سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 که گوشت رویداد در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 صابو یا بدین معنی جراحت در دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 صبر و کاسار و قیما در و سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 و دایم لیچون سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک

[illegible]

اسان بیرون می آید و آسان گهای خود و و عدس بیرون آمدن اسخوان ماردارای خویش است که دوس از مخالف دوش
دیگر و سر دوش کج بود و بیچ حال مست میاید رسد حرکت ندارد و در علاج است که دست ماروی او بگیرد و با گشتن
از دیگر دست دلیل انگشت و مهره استخوان را بردارد و قوت کند که گهای را بر بردارد و گشایش می آید و دست را بر دوش
و آن مهره را بخائی بر دوازده روز گای را بگذارد و هنگامی که در دوش آن گرم رحمت نارم شود پس باید برود که دست خسته
که مهره را بر دست یا از تنم یا از پهلوی بر دوش او بردارد و دست او را بخویش کند یا بدین طریق که
رود و دیگر بیرون آن مرغی تا آید می برد و بر دوش بیرون رود و دوش را بخائی رود و عدس بیرون دوش مرغی هم
بسم و هم نفس معلوم بود و علاج آن بود که اگر میاید که دست کس از رویکی را از هر یک تا ساعد او بگیرد و نگذارد و مخالف است بدین
می کند تا نیاید کشیده شود و چون خست که گهای را بگذارد دست سه و دوش میبرد سه تا اعتدالی بگیرد و در آن ساعد او
دست طریقه است که گشت بدین مرغی باشد سه گاه که گشت است که در دوش او توان گهای را بگذارد پس بدین است دیگر بیرون آن مهره
پشت مهره ای که بیرون و در پهلوی که گذار هر پنج ساعت سارده شود و طریقه علاج آنست که او را هر دو را او را در وقت دست
مالد و مالحی که مال مالد و دست او بردارد و مالند یا بدین مرغی که تقریظ حکیم فرموده و دست بگیرد
مادره و مالد و بیهای مرو یا دو گای کند مادره و دراری و بیسا و ستری روم بر روی دو گای اندام و در دم را حکام برود
تا اندامهای او نرم شود پس بیرون آن در دوش کس که میاید و دستاری یا و طریقه و سینه او پیچیده و گمانه آرا از عمل او بیرون آید
و در میان کتف او بگذارد و دست او را بر دوش او بگذارد و در دوش او را بگذارد و در دوش او را بگذارد و در دوش او را بگذارد
بجونی که شکل دست او بود هر دو گای را بدین چو سما حکم سارده و لهر میاید با قوت نسوی خویش بکشد و سر و کتف و دست
را از مهره و قوت کند بخائی و در طریقه را بخائی بیرون مهره کردن است که بیار را از قضا و اماند و سر و کتف و مهره را
مالد و بخائی و در صمد و بیهای را منقش و کل بر می و صمد و دست و در عمران گلاش ده و تخم مرغ سارده و دیگر بیرون آن مهره
استخوان را از تنم سرین گاه ماست که بیرون دوش آن نسوی در دوش او بگذارد و گهای نسوی بیرون و گاه ماست که در دوش او
علامت و آنست که بی درازتر گردد و بیرون آن اما سیده بود و گهای نسوی بیرون حاده لم و بیای کوتا شود و طریقه بخائی بیرون
آنست که در آن گشت و در نسوی راست و جیب کله سارده تا سر اسخوان بخائی و خویش بگذارد و در صمد میاید و سارده و
لواری مرم بگیرد و دیگر بیرون آن سارده و بیهای او در آن گشت و فاق از رزاق و در آن او سارده و سر و کتف و دست او
نسوی بیرون دوش او را بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد
در علاج آنست که بیار را بر کس که سارده و بی قوی را از گلاش دارد و دیگر دست و در مالد و در گلاش و در گلاش
او بگیرد و گشت و فاق در دوش او را بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد
شود در حال بر سارده و بیار را بر دوش او بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد و دست او را بگذارد

لعلاج حصاة مزاجه نماید مایه سرد تازی سبک الیهل گوید می تپ رو کند شمشاد اعراضی تن سه سید کرد
 و مانند که کشد علاج قتی و حقه و شراب با عصاره آبی و گل مختوم فائده دارد گوشتت سریان که گرم پدید و خشک است
 و سحران شمس اند حکیم بر دارد و در دهن عشی و هفتاد غل و پیچیده فارص گردد علاج آفت که سنده را یک سال
 می اندازان می نه تراشک لی و سید و گل مختوم لعدا قتی لفع دارد و در المسک پیچیده در علاج پیچیده که سنده مذکور
 نماید و اجوات و جماع منع کند فصل سوم در تدریس دور کردن جشترات بهشت بهوم و گردیدن زانی حلاوت
 طیور و بهوم را سر و آراست که در سکن سرل لفاق و طواوسن لطو و عاریت و گوزن در اسوگکا دارد و در حلال
 نواحی سرل شج و خلقت عکسیر و حریق و یو دیه و دیه بیاتند یا سیدلی ارجا کستر خوب صبور یا لیالی نظار آن که ده
 گذارد و متعش و روشانی در تدریس در یک دور گرداند تا بهوم انجا شود و شود و در و جوش مار و جوش سوس سیر
 و موی اطراف ساجوران و قتل و رشت و اگر دیگر که جشترات مگر برید حاصل دارد و دایمونی سیاهانه و قند شاح
 رکوبی و گوگرد و دور کردن ال اند و در و اطراف ترو شاح رکوبی و عطر قرقا و گوگرد و رقت ماران مگر برید
 محبب را راکتد و اگر گردا و سدا روی دور شود و نوتاد در آب حل کرده در خانه بیاتند و آفت پس ورده اگر که مزاج
 گرم بود گرم را کتد و اگر سرد است نماید و در خانه گذارد مذکور مگر برید و آب ترب و رگی در وی اندازد و میرد
 دور کردن کبک تازی یکبار عوشت گوید اگر حطل در آب کتد و آفت را در خانه بیاتند کیان میرد و مگر برید
 و طبع جویب و عینق ایچ پس بود که اگر حریق رشتن برین کسد لکان میرد و مگر برید انجا جمع شود و اگر سیه جاش
 بر جوی طلک کسد کیان بران خوب جمع شود و آفت اسهال حرق جویب اگر باشد مگر برید دور کردن آفت سیه سوس
 و تراشیدن و کتد و شیشه بگریه و فاکر شق و فلق شق و کسد بهیم بود و در دورگ مورد و ترگ سرود و و قتل و گوگرد برید
 و اگر روی را و مدلی ارض نالند الم او رسد و دور کردن خوب خواره که تازی ارضه گوید اندر خانه که بهید باشد
 ارضه باشد و اگر بهید را سوزد و در خانه که ارضه باشد بهیم برید و اگر ورق حصار سوزد و در آن مگر برید دور
 کردن کس از طبع حریق سپاه و بوی ریح زرد و کسد شش میزد و اگر ریح در شیره یا در آب در طری کسد کس انجا جمع
 گردد و بلاک تو دور کردن موش و کستن آن مزارک حریق و سگ حست الحمید و بر السج و در حمال اگر
 مگر برید چون سوزد بهیم و در خانه بیاتند و کستن از حور و ل و میرد بوی را که مگر برید و میرد فاکر شوش را یوست کسد
 و یا صی نماید و یاد سالی سر در کسد موتالی مگر برید دور کردن حور بر سوزا ح سوزد و طلیس بهید مگر برید و در
 و در کردن گوگرد و قنار خلقت بهیم بود و اگر برده گاد در خانه او برید و نازت گریه و اگر مورد و کسد
 و یکبار مگر برید و دور کردن زبوران ارد و در کردن گوگرد و سوز و تم مگر برید و اگر عصا حطی بود و آب حصار
 ریت در جو دالدر بر گردان کس نگردد دور کردن و پو حیه که تازی سوس گویند مستین شویر و دیه

درم ہر اور زیادہ زیادہ بود و حصول سہ و عمر ہر اور اقویٰ باشد ہر جہاں دیر تیر ماہ بسیار بود و طویل فی ہر اگر اگر دیوست
 گذارد و ہر کہ اور انہد کند و علاج مایدیوست مار گرد و دیوی ماحوسق ارد و محطت ہر ای و یک شیر بود و ہر
 انار سیاهی بسیار بود و سر او صغیر و گردن او علیل و دست و مار یکٹا رگیدل و حرفت نول و سر او مدہ و شکلی تنید کہ
 نمودن سار انک شود و نول عرق سید و شکم او ورم کند و امی و حیات الواع بسیار در مدکہ در حقیر حساسی آید
 سر او آراست کہ ارد و گیرید و دوا می و در بیاید و علامت گردن امی آست کہ از موضع لسع او جوئی لیکر
 آید و اندر ان ردائے سالی و جدر گردن و عقن انک شود و ورم گرم و تور و آمد تال کہ سوخته ماند کہ و در کٹا ردائے
 لوی ماک التناث احتساب و عسرق تیرہ رنگٹاں لکھدی و صغیر اتروقی صغری تلخ و در سہ و در ہلاک می کند
 و گاہی تا ہفت می کشد و مدترین فی را بود و مادہ او اسلم بود و علاج آست کہ مالای موضع گردن حکم سہ مدکہ اگر از س
 علامت طویل و منطہ بود قطع عضو طویع و قطع حوالی لیس ماید و گوشتت را سام گیدہ تا سہا و سیدیل ان لیس ماید تا نش
 ریت سہا و ریت یکٹا بیا کہ سہ یا کٹا سر کہ ماید و اگر قطع عضو طویع و قطع حوالی او ماید لکھدی و موضع را و جامہ و دگر ماید و کشد
 نقوت جیدہ تر تہا تر تہا می ہر او کشیدہ شود و واد و کہ ہر را کٹد و سورد و سول کف و در جوئی و ہا و شیر و قہ پیار و سار اچہ در
 سس ہوا م کہ کڑدہ و اندر ان بیاق کیز تر و دیلوئی قرض کہ سہ و تریاق افنی سہد و صفت قرض کہ سہ سداٹ کہ سہ را و د
 حرج شحم حدیقولن ہر یکٹا سر کہ سار د ترقی تعالیٰ شراب لیل مایداد و متعال طلیت یکٹا قہ لٹ سیر بسیار و ترٹا گدا و پیار و
 ترٹا جوہر و سلطان شخی و وضعی گتہ اندہ تعصیت شیریں کہ دگر در حال کجہر مقدار و متعال لعل ارد و حلتش و ترائی کہ در و انی کردہ
 اتریاق ریز جوئی است جوہر مدق و اسل سداٹ کھراوندہ ارد و و سلس بسیار صغیرا اگر کہ بود و جامہ عرق سیار آید و میرا ہر گزین بعد از
 شراب مہر و ج و جمیع میرا بہ لعل دارد و در گڑ را و مد حرج و عاریقولن یکٹم شراب فائدہ دارد و اگر بعد از جوئی شخی سوط و
 عارض گرد و تریاقات و او ویدہا را اختیار ماید و در موضع گدا ر مد و صمد ماع است و اندر امتہا سہم در مدن و بین امتہا
 صر کہ کجی ارد و در موضع را شوق مودہ و صمد ماع در موضع ہش گدا ر مد و صما و اہل و حلت عمار و مانورہ و آرد کہ سہ مجموع یا ہر
 شراب و فی تخم ترب لعل دارد و و اندر ان کہ صمد و ہفراں و کٹدہ باشد علاج ماری کہ در انک دیر و انک
 کہ اب جوہر و در دم تاب سلس شرٹا و درم را و و شرٹا انک سر کہ آیتہ صمد مورہ دریت و علاج سلس شرٹا
 علاج مستتر کہ جوہر و فی سلیاتی و عقدہ حور و مدرات مثل طلیح کزن و سسل سہدی و ایزہی و اسار و فی نظر اسالیو
 و صما و ارجح سورہ و مکیت علاج حیات مار قہ مثل تہر سیر انی ماید و شراب سیار و مای شور و کٹا
 مای صمد و نقلا الحق و آرد و در گڑ و ریا رگ روف و مار و سار مد و علاج ملو طلمہ را و مدطوبین سراب و صما و
 سہا موط و علاج سہا و سہیہ کہ اگر کٹد مثل جادین دود و سسل سلاح مای ماید خیمہ رقتشا ماری مختلف رنگٹاں
 و در تہر و دود و رخت و حکم جوہر و در دود با مد و علاج او سلس علاج انی ماید و صغیر دیگر از تہرین مائی

میروں آردند پس طریق که قدری تریس رکازی محمد و بر موضع گردی از رست و چپ و پس و پس بکشد تا دهن
 میروں بیدار شود آید و ساحت مایعولی آید و رانیکه در موضع غلیظی عمل کرده باشد در آن موضع صفا و صند را مایع
 نگارند بعد از آن برقی بردارند و در آن میروں آورند علامت میروں آوردن او معارقت تپ که شود میروں
 سیدان صندید بعد از آن علاج گردید ماران و تریاق را در معده عانده دارد و گردن مردم
 که بدترین گردن است که گرسه باشد و اگر گردن مردم روزه دار حالتی بد شود که کد علاج آنست که کن موضع را
 که در مردم گداخته باشد صفا و مایع یا کاسته شود و در هر که یا اگر ساکن بر سوسن گوشت و هر که یا سوسن
 و عمل محرم است و سود که از قد و ریت و موم و چربی ساحت باشد یا نه آرد و باقی و آب سرکه و روغن گل و بسیار و کد
 عمل اگر و در می طایر گرد و طلا و در سگ فایده دارد و تخم شنت سور و در موم کوفته یا کاسته کرک سرکه و کد که
 روغن ریت و روغن کد طلا مایع گردید پس سبک حالی که دیو یا مایع سرکه که اندر گردن مردم مایع کرده
 آید است سود دارد و بیاد کد عمل و بطور سرکه طلا فایده دارد یا کد سدا یا در باقی آدم تلخ و سبک
 بر موضع گردید از موم و موی را در میده قدری سرکه یا که سرکه را آن موضع یا شده و اگر کد روغن گل سرکه یا سوسن مایع اولی بود
 قدری بطور سرکه آید سوسن کد یا در میده و در هر سرکه و در تاره کد یا در میده اگر سرکه یا سوسن یا در میده تاره
 این کفایت بود که گردن بیلک تیره و دیو را یا در هر یکی مایع است که کفایت میو است که کفایت تر است و اگر کد
 و ماده بر پای او میروں آورند پس جراحت را از روزه و در ساس عمل نماید بعد از آن جراحت را سرکه است و
 محرم از پوست کاس و در ساد و حث صند و موم روغن ریت سارند و باقی علاج قروح نماید گردن سبک
 آبی و سبک و مای که معروف بکوب است حالی از سوسن سود و سرکه و آب است که در هر آب مایع است و حالیات و کد
 مایع و در میده سوسن تیره بر موضع جراحت کد آید در حث سرخ و مایع و مطلق شحم و سرکه و روغن گل فایده دارد
 گردن سبک است که اگر گردن سبک که هر می گوید در گردن او و در تریاق یا کد است و دیو یا در میده و در میده
 و اگر جام نازد که سرکه سود دارد و گوشت او گردیدگی او کد آید در حال روزه باشد و فایده عظیم بد گردن
 که بسیار است که اگر گردن و مایع صند تولد کد و آن موضع سرکه است و در علاج عام نماید و در میده
 مایع و صفا و دیو یا در میده سبک است و دیو یا در میده و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده
 فایده دارد و گردن سبک است که در میده و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده
 میاستند و اگر گردن ایها اعراض مظاهر میشود و علاج همه آنست که حدس بر هر آب مایع و تریاق که تدارک
 اعراض مایل حاحت تا وقت ملاص شد پس بر هر آب که میده و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده
 مایع است مایع و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده و در میده